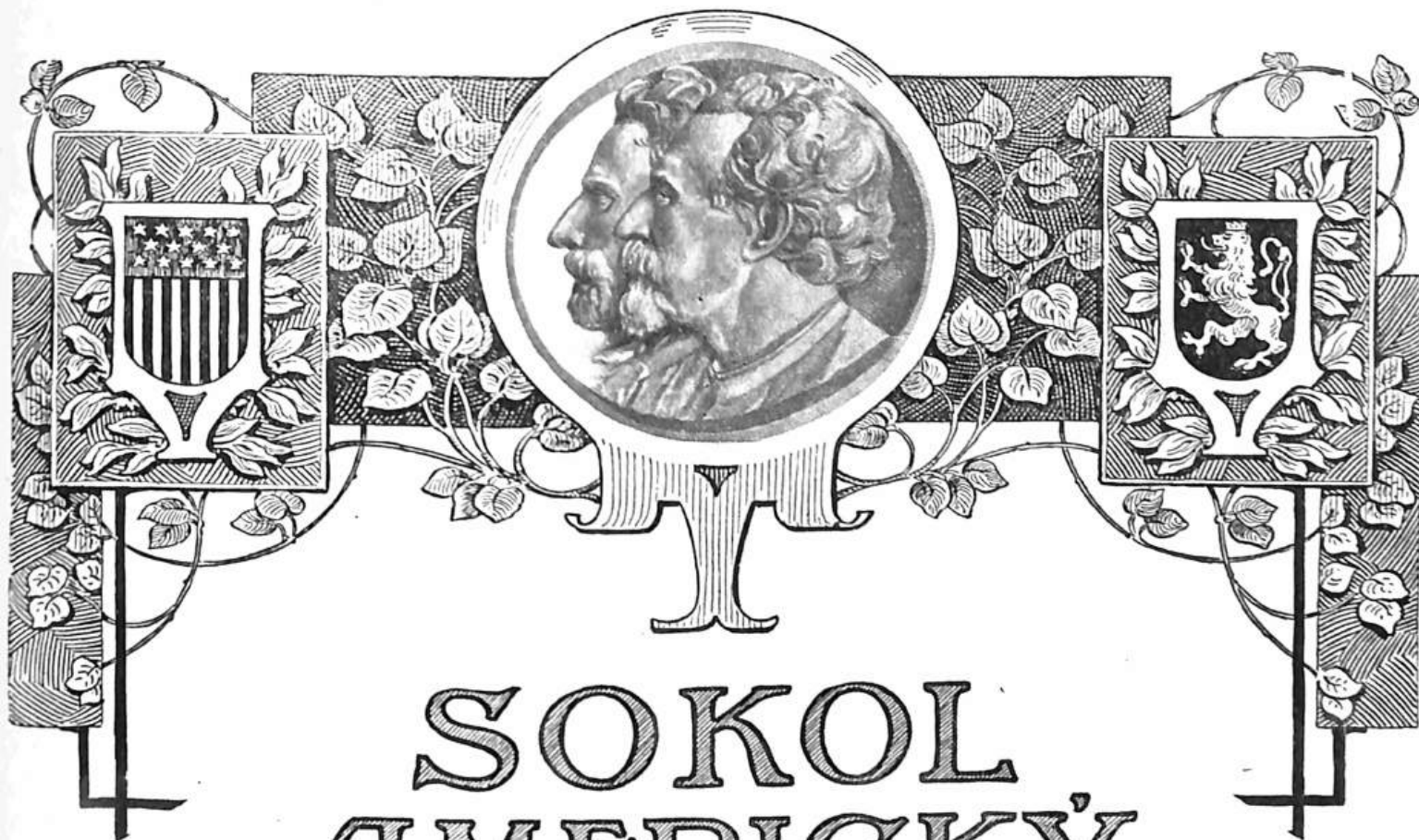

SOKOL AMERICKÝ.

VĚSTNÍK
AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ.

OBSAH:

V. Sulivar: Chceš krásně žít? — Naše schůze. — Dr. L. Stolf: Vývoj nervové soustavy a čidel. — Štíbr-Chynavský: Pravda. — Sokolstvo a svobodomyslnost. — Dr. Em. Nohejlová: Knížka — kamarád. — Oslava Masarykových narozenin sokolskou župou Střední. — English Section: Dr. A. Mueller: Music — Piano. — Br. Jan Hiller mrtev. — Koutek dopisovatelský. — Zápisy a zprávy činovníků. — Tělocvičná hlídka: Dorostu sokolskému. — Mezisletové závody Amer. Obce Sokolské. — Házení míčem s poutkem. — Životospráva borce v nácviu. — Pokyny pro nácviu na kruzích. — Cvičení ve věku pokročilém. — Závodní cviky pro Olympiadu 1928. — Všeobecné pokyny pro závodníky a soudce. — Zápis Tech. Výb. Amer. Obce Sokolské.

OFFICE: 2146-2150 BLUE ISLAND AVE., CHICAGO, ILL.

Entered as Second-Class Matter January 14th, 1904, at the Post Office at Chicago, Illinois, under the Act of Congress of March 3rd, 1879

1927

NO. 11.

MARCH

VOL. 48.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUBL. CO.,
2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the American Sokol Union.

VECHÁZÍ 15. KAŽDÉHO MĚSÍCE V CHICAGU, ILL.

Pořadatel:

DR. L. STOLFA, 2401 Gunderson Ave., Berwyn, Ill.

Editor:

SUSCRIPTION - - - - \$1.00 per year
Předplatné \$1.00 ročně - - - - Do ciziny \$1.25

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sděl tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednání V. V. Předplatné přijímá jednatel Výkonného Výboru A. O. S.

JARKA KOŠAR, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí býti v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla do čísla.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému měsíci náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy s adresami oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

NÁRODNÍ TISKÁRNA, 2146 BLUE ISLAND AVE., CHICAGO, ILL.

LISTÁRNA VÝPRAVČÍHO.

Noví, vyloučení a vystoupilí členové.

— Těl. Jed. Sokol Los Angeles, California. — Přijati: Ray Dyrsmid, Jan a Leo Daněk.

— Sbor Sokolek Berwyn, Illinois. — Přijati: Libbie Pitra, May Křížek, Anna Hanzl, Betty Špaček, Elsie Čada, Marie Hejny, Ant. Ševčík, Martha Černý. — Odstoupily: Ottilie Šindelář, Anna Volman, Silvia Gaus.

— Těl. Jed. Sokol Berwyn, Ill. — Odstoupili: Matoušek Jos., Josef Čihák. — Přijati: Stanislav Hosman. — Vyloučen: V. Saibie. — Sokol Havlíček-Tyrš, Chicago, Ill. — Přijati: J. W. Laibl, A. Sinkule, F. Vrbha, E. Zavřel, Josef Dvořák, Ant. Bareš, Miloš Vilim, Jan Papáček, Vl. Kouba, Em. Kouba, Vác. Mach, Ludvík Mach, Jos. Daneš, Vác. Falc, Rud. Valek, Jind. Kolář, Ant. Bubeníček, Jos. Bultas, Jos. Burger, Rud. Kraus. — Vystoupil: Ant. Turek.

— Sokolky Rozvoj, Chicago, Ill. — Odstoupila: Elsie Matas. — Sokolky Chicago, Chicago, Ill. — Odstoupily: Rose Kačena, Marie Průša, Mildred Bárta. — Přijaty: Lilly Bízek, Elsie Zajíček. — Sokolky Town of Lake, Chicago, Ill. — Odstoupila: Božena Henrych.

— Těl. Jed. Sokol Tábor, Oak Park, Ill. — Přijati: Mal. Hruška, Fr. Zeman, Jr. — Odstoupil: Karel Novotný. — Vyloučen: Frank Laštovička.

— Těl. Jed. Sokol East St. Louis, Ill. — Přijaty: Zdenka Minks, Mary Kugler. — Vyloučení: František a Mary Karlíček. — Odstoupili: Karel Ontl, Wm. Lovrenic.

— Baltimorská Jednota Sokolic, Baltimore, Md. — Přijata: Marie Rezek.

— Sokolská Jednota Blesk, Baltimore, Md. — Vystoupili: Karel Němec, Lad. Frančík, Jaroslav Frančík, Ferd. Beran, Antonín Dobíhal. — Vyloučen: J. Feigl. — Zemřeli: F. Hacker, M. Beneš.

— Těl. Jed. Sokol Owosso, Mich. — Přijati: Anton Boháč, Anton Shimonec, Fr. Hněvsa, Slav. Hněvsa, Fr. Hněvsa St., Anna Pomikal, Anna Slemín.

— Těl. Jed. Sokol Bannister, Mich. — Přijati: Vác. Hnětynka, Anton Hradecký, Josef Šourek.

— Těl. Jed. Sokol Minneapolis, Minn. — Přijaty: Bertha Krell, Elsie Malley. — Odstoupila: Alberta Lechmyre.

— Těl. Jed. Sokol Slovanská Lpa, St. Louis, Mo. — Přijati: Wm. Sana. — Vystoupili: Fr. Vokurka ml., Ed. Vokurka, C. J. Kerchal.

— Těl. Jed. Sokol Little Ferry, N. J. — Přijati: Anton Koblyha, Jan Pavelka, Paul Bacik, Ed. Mayer, Paul Podmajerský, August Stoček, Henry Váša.

— Těl. Jed. Sokol Schenectady, N. Y. — Přijati: Rud. Brinsly, Victor Gabso.

— Těl. Jed. Sokol Ord, Nebraska. — Vyloučen: Stanislav Kordík. — Těl. Jed. Sokol Prague, Nebraska. — Odstoupili Alice Vlasák, Leona Šimánek, Bohumil Pabián, Josef Slemín. — Vyloučen: Thomas Vavák.

— Těl. Jed. Sokol Wilber, Nebraska. — Přijati: Fr. Dvořák, Jan Řípa, Georgie Řípa, Anna Řípa, Mary Snyder, J. F. Štránek, Eliška Beck, Mary Jirsa, Mary Brabec, Albert Chmelíř, Olga Novák. — Odstoupili: August Trvrz, Blanche Novák, Jarolm Pospíšil.

— Těl. Jed. Sokol Omaha, Nebraska. — Přijati: Jos. Vráněk, Jiří Cajka, Jan Hruza, Jan Novotný. — Přestoupil: Victor Vašák. — Zemřel: Jos. Wolf.

— Těl. Jed. Sokol Portland, Oregon. — Přijati: Aug. A. Foral. — Těl. Jed. Sokol Praha, Prague, Oklahoma. — Vyloučení: Jan Onderek, Marie Onderek. — Odstoupila: Mamie Klabzuba. — Sokol Nová Vlast, Cleveland, Ohio. — Přijmuti: Karel Slabý, Anna Matěj. — Přestoupila: Emilie Balvin.

— Těl. Jed. Čech Havlíček, Cleveland, Ohio. — Přijati: Jaroslav Balvin, Ed. Kus, Adolf Langer, Josef Rouček, Frant. Šimeček, Ladimír R. Zeman, Alois Zouhar, Rosie Bican, Antonie Hlavín, Ella Václavík. — Přestoupili: Fr. Růžička, Anna Houdek, Anna Rehoř. — Vyrovnal: Rud. Šiman.

— Těl. Jed. Sokol Tyrš, Cleveland, Ohio. — Přijati Anton Hrabák, Josef Jelínek, Josef Klima, Vác. Krátký. — Přestoupil: Josefa Rauc.

— Sokol Nová Vlast, Cleveland, Ohio. — Přijmuti: Jaroslav Maláček, Jaroslav Neuman, Jan Křížan, Fr. Dolejš. — Přestoupil: Josef Svehla.

— Sokol Cleveland, Cleveland, Ohio. — Přijati: Anna Kozák, Florence Černý, Fr. Beránek, Josef Dort, Harold Novák, Josef Burval.

— Těl. Jed. Sokol Žižka, Dallas, Texas. — Přijati: Josef Tapal. — Těl. Jed. Jan A. Komenský, Guy, Texas. — Vyloučen: Otto Macek. — Vystoupili: Frank a Ella Suchma.

— Těl. Jed. Sokol Petersburg, Va. — Odstoupili: Mil. Výborný, Ant. Výborný, Bd. Golník, Krist. Hanus, Fr. Kubový, Mary Kubový, Elsie Čížek.

— Sokol Mladocch, Racine, Wis. — Přijati: Josef Praisler, Karel Lexa. — Odstoupili: Stanislav Veselý, Alfred Danzer.

Pošta hlásí chybné adresy.

California, Los Angeles—Ella Blažek, 335 S. Manhattan Pl.; Marie Blažek, 345 Manhattan Pl.

Illinois, Berwyn—Karolina Fišer, 6523 W. 26th Pl.; Louis Fišer, 6438 — 26th Pl.; Josef Kozá, 1901 So. 63rd Ave.

Illinois, Cicero—Jar. Kašpar, 1929 So. 56th Ct.; Boh. Lesák, 2218 So. 59th Ct.; John Zundic, 5043 W. 31st St.

Illinois, Chicago—Františka Fraj, 4119 Greenshaw; Emilie Hříšný, 2450 So. St. Louis Ave.; Ruth Kastner, 4119 W. Greenshaw; Marie Mareš, 3006 S. Central Park; Kateřina Mattas, 2341 So. Clifton Park; Ella Mattas, 2341 So. Clifton Park; Anton Mattas, 2341 Clifton Park Ave.; Bož. Milkulecký, 4742 Honore; Alois Narowetz, 3707 Marmora; Lillian Pinkas, 2720 So. Ridgeway.

Illinois, La Grange—Anna Diviš. — Illinois, Oak Park—Fr. Vicha, 200 Roosevelt Rd. — Iowa, Cedar Rapids—Adolph Majer, 1622 K St. W.; Agnes Majer 303 F.

Michigan, Detroit—Marie Bystřický, 1982 Pingree; Jerry Blahovec, 228 Shaffer Blvd.; Vác. Hájek, 13745 Wallace Av.; Marie Vrzala, 17517 Orleans.

Missouri, St. Louis—Aug. Tříška, 2100 Waverly Pl. — Missouri, Springfield—Vác. Kohout, 804 South Ave.

Ohio, Cleveland—Mary Frihauf, 3723 E. 145th St.; Fr. Jicha, 4130 Broadway; Alois Jicha, 4097 E. 127th; Marie Levý, 8745 Capitol Ave.; Růžena Šefl, 3205 E. 48th; Josef Vojtěch, 2808 Angelus.

Pennsylvania, Monessen—Josef Král, 230 Knox Ave. — Texas, Houston—Pavel Duběák, R. A. Box 225; Emil Kubín, 5304 Kansas; J. Vodehnal, 1102 Edward St.

Wisconsin, Milwaukee—Fr. Klicpera, 1619 Fredrick St.; Boh. Kučera, 1706 Charles St.; Fr. Staubner, R. 5.

VOLBY.

— Sokolky Chicago, Chicago, Ill.—Vysoužilá starostka, Antonie Kybic; starostka, Marie Fencí; náměstka Barbora Pelikán; tajemnice, Rose Loukota; účetnice Františka Renský; pokladnice, Marie Štěpánek.

— Těl. Jed. Sokol Tábor, Oak Park, Ill.—Starosta, Cyril Popelka; tajemník, Václav Špachman.

— Těl. Jed. Sokol Houston, Houston, Tex.—Starosta, Fr. Salenr; náměstek, Fr. Alexa, ml.; tajemník, Oldřich S. Vala; pokladník, Antonín Švestka; účetní, Jan Chládek; náčelník, Fr. Dvořák; cvičitel, Jan B. Kašpar; zpravodaj a dopisovatel, M. F. Valová; vzdělávatel, O. Š. Vala.

VELICE DŮLEŽITÉ PRO BRATRY TAJEMNÍKY A SESTRY TAJEMNICE!

Aby pořadatel mohl vésti správný adresář členstva, jest nutno, by při oznamování zemřelých, vyloučených neb odstoupilých členů udána byla též adresa každého jednotlivce, jinak není možno ze seznamu jej vyškrtnouti. Často se stává, že časopis jest poslán na adresu osoby, která již dlouhou dobu členem není a to jedině z toho důvodu, že adresa nebyla udána.

Přestěhuje-li se člen, musí udati novou i starou adresu, aby jméno jeho mohlo býti v seznamu nalezeno.

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK AMERICKÉ

OBCE SOKOLSKÉ

ROČNÍK XXXIX.

CHICAGO, ILL., 15. BŘEZNA, 1927.

ČÍSLO 11.

V. Salivar:

CHCEŠ KRÁSNĚ ŽÍT?

Bud' dítětem: kol něho svět se točí,
nebe se k němu naklání.
Tak bude tobě, máš-li dětské oči
a srdce prosté, na dlani.

Bud' jako květ, jenž hojí lidské trudy:
každý se cestou zastaví,
kdo nemocen je, zoufalý a chudý —
ten květ ho jistě uzdraví.

Bud' jako pták, co s písni vzhůru letí,
nedav se k zemi ukovat,
ač na zemi má hnízdo z hrud a smeti.
Uč svobodu se milovat.

Sij, kudy půjdeš, květy, úsměv děti
a krásy se ti dostane.
Kde zlo je, odtud krása letí,
a jenom bolest zůstane . . .

NAŠE SCHŮZE.

V organizaci tak mohutné svým rozsahem, v organizaci, která přímo kypí životem, jako je Sokolstvo, jsou schůze činitelem nad jiné důležitým. Zaslouží, abychom si o nich trochu pohovořili. A tu bych chtěl říci především, že bychom si zejména přáli, aby nebylo jediné schůze zbytečné. Všude v životě spolkovém pozorujeme nedostatek pracovníků; mnohdy spočívá tíha veškeré práce spolkové na několika lidech a ti ovšem pod ní klesají. A nedivme se potom takovému bratru či sestře, který jde ze schůze do schůze, že nelibě nese, šel-li na nějakou schůzi zbytečnou a ztratil vzácný čas, který by jinak byl mohl věnovati věci důležitější. Zbytečné schůze jsou ztrátou vzácné dnes energie, jsou také ztrátou hospodářskou, znechucují a odpuzují pracovníky, dnes velmi vzácné.

Je proto třeba, aby naše schůze byly vždy předem pečlivě připraveny a předmět jednání propracován. Jednání schůze budí věcně a stručně. Mnoho záleží na předsedajícím. On musí především dokonale ovládat předmět, o němž se jedná, musí schůzi opravdu řídit. To ovšem neznamená pouze udíleti slovo. Předsedající určuje schůzi směr, svádí rozhovor do správných kolejí, on však také musí předcházeti příkladem, neprodlužuje schůzi zbytečnými rozklady a odlučováním od věci. Vymkne-li se mu průběh schůze z rukou, je to jeho vinou.

Často se shledáváme v našich schůzích se zjevem, který není zdravý. Rádi totiž odkládáme rozhodnutí v nepříjemných věcech ze schůze do schůze a promarníme mnoho času, energie i chuti k práci. Tu platí staré přísloví "Co můžeš učiniti dnes, neodkládej na zítřek". Čím nepříjemnější je věc, tím rychleji ji vyřídíme.

Největší neřestí schůzí je však nepřipravenost členů. V mnohé schůzi správních výborů není možno dostati se přes zprávu jednatele, neboť on pečlivě — někde také méně pečlivě — skládá doma dopis

k dopisu, jak poštou či jinak došel a celou spoustu korespondence vyklopí pak při schůzi správním výboru. Do našich jednot docházejí celé haldy tiskopisů, nabídek, brožur, knih a jiných věcí. Ty by měl každý jednatel předem přiděliti příslušným činovníkům, aby si je dříve prohlédli a mimo to, aby rozdělováním ve schůzi nebyla tržena pozornost. Jsou i jiné věci, které může a má jednatel vyřídit přímo a sám a výboru prostě oznámiti, co a jak učinil. Tím se jednání značně zkrátí. Ve větších jednotách a v župách, osvědčily se výborně t. zv. presidiálky, předběžné schůze užšího předsednictva, konané krátce před schůzí správní. V nich projednají se i věci důležité, většího rozsahu, při nichž leckdy pouhé čtení materiálu zabralo by ve schůze správní mnoho času.

Jiný nešvar našich schůzí je trženi schůzí na několik menších "schůziček". Je pochopitelné, že zejména na schůzích větších celků, sejdou se lidé, kteří se třeba po měsíc neviděli a proto mají leccos na srdci, co třeba se schůzí samou přímo nesouvisí, co by však rádi sdělili s tím či oním činovníkem. A tak se stává, že sednou si taková dva, tři bratři při schůzi pohromadě a vyřizují si svoje bolesti šepem při jednání. Že to není na prospěch věci, je jisto.

Pořad jednání bývá často také zdržován tím, že účastníci nedovedou soustředit své myšlenky a proto se v rozhovoru opakují; jiní nedovedou se zase opakovati, aby neodpovídali druhým najednou, nýbrž každý jednotlivý nápad či názor, tak jak se mu zobrazil v mysli při řeči druhého, okamžitě musí vysloviti. Každý má přece možnost učiniti si na kusu papíru poznámky k jednotlivým názorům a shrnouti je potom najednou v celek a odpověděti všem ostatním a říci mínění vlastní. Je v moci předsedově, aby netrpěl takovéto věci, ale i tuto on sám musí býti vzorem.

Některí lidé převelmi rádi navrhuji. Těm bych

chtěl říci jen jedno: Nenavrhuj, čeho jsi důkladně nepromyslel a hlavně, nenavrhuj ničeho, k jehož vykonání sám nechceš platně přispět. Navrhuj se snadno, když to jiný potom vykoná!

Hlavní všeobecný požadavek našich schůzí je, aby byly opravdu sokolské, prochnuty duchem sokolským, důstojné jména sokolského a především bratrské.

Nevychováváme si sami schůzových primadon. Snad se někomu nebude líbit toto slovo, ale nemohu si pomoci. Nemohu jinak nazvat ty, kteří se na všech schůzích blýskají řečmi. Ve schůzích sokolských nepotřebujeme řečníků, tam jsou na místě pracovníci. Proto se mi nelíbí, mluví-li — to dokonce bych již odpustil — ale řeční-li na našich schůzích stále jedni a tiž lidé. Není to jen vina jejich, ale i ostatních, kteří neprojevují svého mínění, často správného a lepšího, po schůzi však či při schůzi na místech leckdy velmi nevhodných mají plná ústa řeči a námitek.

Těch bratří a sester, kteří mají bohaté zkušenosti spolkové, náležitý rozhled i dar ducha, aby své myšlenky a názory dovedli projevit a uplatnit, o jedno žádám důtklivě: buďte shovívaví k těm, kteří se nedovedou vyjádřit tak, jak by chtěli, a řeknou-li někdy své mínění, nedokonalým způsobem či nevhodnou formou, nesměšňujte jich ironickými poznámkami a odpověďmi. Pomozte jim k tomu, aby z té slupky myšlenkové vylouplo se jádérko často, přechasto velmi zdravé. Nečinite-li tak, nejen, že tím odradíte takového nesmělého bratra, ale poškodíte vše samu a hřešíte proti prvnímu přikázání sokolskému: proti bratrství.

(Kč. ve Věstníku Č.O.S.)

Dr. L. Štolfa:

Vývoj nervové soustavy a čidel.

Nervová soustava co celek dosahuje nejvyššího stupně vývoje a celkové dokonalosti u člověka. U vyšších obratlovců, ssavců, jest nervová soustava velice podobná nervové soustavě člověka, ba v některých jednotlivostech ji dokonce předstihuje v dokonalosti, ačkoliv co celek jest méně dokonalou. Nervová soustava vyskytuje se u všech zvířat, mimo několika nejnižších druhů a jest takto jaksi známkou živočišného života na rozdíl od života rostlinného, kde není po nějaké nervové soustavě ani známky. To jest také jednou z příčin, že u nejnižších živých bytostí, které nemají nervové soustavy, těžko jest rozhodnouti, zda jest to živočich či rostlina. Tak na př. bakterie dlouho po svém objevení považovány byly za zvířátka nežli se zjistilo, že jsou to vlastně nepatrné rostlinky. Vůbec velice nesnadno jest vésti přesnou hranici mezi životem rostlinným a živočišným, a jsou také jisté druhy života, o nichž se doposud nedá s určitostí říci, ku které ze dvou těchto říší náleží.

Nejnižší zvířátka, drobnohlední provci, kteří žijí skoro vesměs ve vodě, nemají nervové soustavy, an ji nemají zapotřebí. Celé jejich tělo tvoří jediná buňka, která vnímá všechny zevnější dojmy a vykonává všechny funkce životní. Tak na př. měňavka pohybuje se, pojímá do sebe potravu, zpracovává ji, rozmnožuje se pod., aniž by k řízení těchto výkonů bylo zapotřebí nervové soustavy, jak jest tomu u vyšších živočichů.

V nejbližší vyšším tvaru zvířat, u láčkovců, jeví se již první známky nervové soustavy. Zvířátka tato složena jsou z velikého množství buněk, jež nemají mezi

sebou různé životní výkony rozděleny. Jisté skupiny buněk určeny jsou k provádění jistého výkonu životního, na př. pohybu, a jsou lépe k tomu účelu přizpůsobeny. Přímým následkem tohoto přizpůsobení jest, že buňky takové mohou jen jistý druh práce vykonávat a nejsou schopny všech výkonů živočišných jako jest tomu u zvířat jednobuněčných. V tom případě jest již zapotřebí spojení mezi těmito buňkami různou prací vykonávajícími, aby jejich výkony děly se v souladu ku prospěchu organismu, který z buněk těchto jest složen. Tu pak již jeví se první známky nervové soustavy, která spojení to sprostředkuje a výkony jednotlivých buněk řídí. Čím pak více odlišují se od sebe jednotlivé skupiny buněk v jednom těle a čím více uzpůsobují se po jisté výkony, tím více zapotřebí jest soustavy nervové a tím složitější tato jest. Jelikož pak uzpůsobování se jednotlivých buněk jenom k jistým výkonům a skupování se jich v určité orgány jest známkou vývoje k dokonalosti, tedy s tím související vývoj a dokonalost nervové soustavy jest známkou dokonalosti vývoje.

První "nervy", jež ve stupnici živočišstva nejníže se vyskytují, objevují se nejprve v těze buňce jako ústrojí svalové. Takové nervosvalové buňky jsou z polovice uzpůsobeny k výkonům nervovým a asi z polovice k výkonům svalovým, jichž předmětem jest pohyb, a vyskytují se u druhu zvířat, která jsou zvána "láčkovci". U nejbližší vyšších zvířat některé nervosvalové buňky přejímají na sebe více činnosti nervové, takže mohou přenášeti dojmy k buňkám sousedním a stávají se takto buňkami nervovými a tvoří první počátek nervové soustavy u zvířat a přechod od prvoků čili zvířátek z jediné buňky složených k živočichům, kteří složeni jsou z velikého množství buněk.

Účelem prvotní nervové soustavy zdá se býti nejenom přijímání dojmů ze zevnějšího světa, nýbrž i k těmto dojmům přizpůsobení pohyby těla směřující k získání potravy nebo k útěku před nepřáteli. Když pak pohyby takové vyžadují součinnosti několika částí těla od sebe oddělených, tu jest nutno, aby k různým těmto částem vyslány byly patřičné popudy tak, aby jednotlivé složky pohybu daly se v jednom směru a vzájemně se podporovaly a nemařily. Jest pak nutno, aby jistá skupina nervových buněk vyvinula se více nežli ostatní buňky nervové, a aby pak tato skupina stala se střediskem, která by dojmy přijímala z jednotlivých částí těla a dle těchto dojmů pak popudy k jednotlivým částem těla posílala. Taková ústřední skupina nervových buněk, která se vyskytuje velice záhy ve skupině živočišstva, zove se mozkem. Mozek jest tedy nejenom střediskem, z něhož vycházejí popudy, nýbrž jest také střediskem, v němž všechny dojmy jsou přijímány, rozebírány, přizpůsobovány a zužitkovány. Rozbor a zužitkování dojmů jest totožným s vědomím, ale teprve tehdy, když středisko ono dosáhlo jistého stupně vývoje a složitosti a stane se sídlem mnohých dojmů a vysílačem mnohých popudů, teprve tehdy užíváme slova vědomí.

U nečláňkovaných červů nervová soustava skládá se z mozku a jednoho dlouhého nervového vlákna na každé straně těla. Mozek není ničím jiným nežli skupina poměrně lépe vyvinutých buněk. Vlákna, jež z mozku vedou, stávají se stále tenčími, an vycházejí z nich odbočky k buňkám (hlavně svalovým) v různých částech těla. U článkovaných červů jest ten rozdíl, že každý článek těla má dvě nervové zauzliny, jež mezi sebou spojeny jsou tenkými vlákny, takže každý článek těla má svůj zvláštní mozek, ačkoliv

mozek v prvním článku jest největším a nejlépe vyvinutým, jsa takto hlavním mozkem. Tento přední mozek není však nikterak naprosto nezbytným, pro červa, který žije i potom, když na př. pták uštípne mu přední články těla i s hlavním mozkem. Tyto články těla i s mozkem pak červu znovu narůstají. Toto uspořádání dvojitého řetězu vzájemně souvisících nervových uzlů, jichž počet souhlasí s články těla, a vzrůstající velikost a důležitost předních uzlů, z nichž mozek jest utvořen, toto uspořádání tvoří základ plánu nervové soustavy všech vyšších živočichů, ba i člověka.

S vývojem střediska nervové soustavy jde současně vývoj a zdokonalování se jednotlivých nervů a zvláště jejich zakončení na povrchu těla. Tato zakončení nervů uzpůsobují se ve zvláštní orgány čili čidla, která stávají se schopnými přijímatí a mozku přiváděti dojmy jenom určitého druhu, jako jsou dojmy hmatu, bolesti, teploty, čichu, chuti, zraku a sluchu. Vývoj těchto čidel velikou měrou přispívá ku zdokonalení se střediska soustavy nervové. V orgánech, v nichž tato čidla vznikají, vystává veliké množství nervových vláken, a tím dotýčný orgán spojuje s mozkem; aby pak dojem nervy těmito přinesený mohl být rozebrán, k tomu jest zapotřebí druhé skupiny nervových vláken v mozku, jež místo, kam nervy z dotýčného orgánu přišlé ústí, spojují s jinými částmi mozku. A aby dojmy tyto byly užitečné, k tomu jest zapotřebí třetí skupiny nervů, z mozku vycházejících, po nichž z mozku k jednotlivým částem těla zasílány jsou popudy, jak by se dotýčná část těla měla zachovati k přijatým dojmům, aby to bylo co možná k největšímu prospěchu celého těla. Stoupající složitost nervového střediska závisí z veliké části na neustále vzrůstající důležitosti orgánů zvláštních smyslů, které se zlepšují a rozmnožují a vyžadují pak prostředků, jimiž by dojmy orgány těmito přijaté mohly být zpracovány a užitečné.

Z orgánů zvláštních smyslů první objevuje se hmat, jenž původně nejvíce se jako zvláštní smysl, nýbrž jako citlivost a vnímavost živé hmoty čili těla živočišného. Tak na př. jednobuněčná měňavka dovede rozpoznati zrno písku, jemně se vyhne, od kousku potravy, kterou ze všech stran obkloří a pohltí. U vyšších živočichů nedostačuje však, aby všechny buňky byly stejně citlivými a stejně přijímaly hmatové dojmy. Mimo to jistá skupina buněk jest vystavena více zevnímu světu (jako na př. kůže) nežli jiné buňky, a proto tato skupina musí být opatřena zvláštním ústrojím k lepšímu vnímání zevnějších dojmů. Jak již u nejbližší vyššího druhu nežli jsou prvoci, shledáváme, že buňky tvořící zevnější vrstvu těla jsou citlivějšími nežli buňky ostatní a zároveň nacházíme spojení těchto buněk s jinými částmi těla, kteréžto spojení provedeno jest buňkami nervovými. Ačkoliv cit hmatu u těchto zvířátek jest tak jednoduchým, že nemožno si jediné jim vysvětliti všechny ty různé pohyby a výkony, přece již smysl tento jeví schopnost rozeznávání. Užitečné, za potravu hodící se předměty jsou uchopeny, škodlivým se živočich vyhne. Jakmile pak ve vyšším stupni vývoje objeví se středisko nervové soustavy, tu vlákna spojují středisko toto s citovými buňkami na povrchu těla. Smysl hmatový pomalu se zdokonaluje, až konečně jest s to rozpoznati dotek škodlivý čili bolest a konečně celou řadu různých dojmů, jako horko, chlad, bolest, příjemný pocit a pod. Tento stupeň vývoje jest však možný teprve po objevení se tak zvaných tělísek Meissnerových a když

bílá a šedá hmota mozku byla uzpůsobena a k přijímání a rozeznávání takových dojmů.

U člověka čidlem hmatu jest kůže, jež složena jest ze tří vrstev: pokožky, šráry a tkaniva podkožního. Necitlivá pokožka skládá se z vrstvy rohové, která jest bezbarvou a tak zvané vrstvy Malphigiové, která barvivem v sobě obsahujícím určuje barvu pleti. Šrára obsahuje čívy a četné cévy kožní. Na povrchu jejím jeví se četné bradavky čili brdčeka kožní, která jsou dvojího druhu. V jedné zakončují se cévy uzlem, do jiných vnikají vlákna nervová, která se tam končí v tak zvanými tělisky Meissnerovými. Tato těliska jsou vlastně orgánem hmatu a nejhustěji vyskytují se na špičce jazyka, bříškách prstů a špičce nosu, nejdříve na zádech a na prsou.

Zrak bývá definován jako schopnost uvědomiti si světlo. Z tohoto uvědomění si světla a předmětů světla odrážejících, pocházejí jisté popudy, hlavně pohybové, jejichž souvislost s viděním pozorovati lze již u velice nízko stojících druhů zvířat. Tak u jednobuněčných živočichů vyskytuje se oko jenom jako pouhá skvrna, kterou dotýčný živočich dovede rozeznati světlo od tmy a dle toho také zařizuje svoje pohyby. Primitivní oko takové nemá však naprosto schopnosti reprodukovati a k vědomí přivéstí obrazy předmětů světa zevnějšího. "Oční skvrna" jednobuněčných zvířat nemá nervových vláken, jelikož, jak již dříve poukázáno, jednobuněční živočichové nemají zapotřebí žádných nervů. U nejbližší vyšších živočichů, polypů, kteří složeni jsou z velikého počtu buněk, pozorovati lze již nervová vlákna, která tento primitivní orgán spojují se vzdálenějšími buňkami. Podobné oči vyskytují se také u červů, ač u těchto orgán ten místo co by byl na povrchu těla, nalézá se v prohloubenině, z které paprskovitě vychází mnoho nervových vláken, která se spojují, by tvořila nerv zrakový. Oči takové vyskytují se také u mnoha druhů hmyzů. Nejbližším stupněm ve vývoji oka potom jest, že nervová vlákna obklopují kulatou dutinu, do které světlo jenom malým otvorem (obdobu zornice) vniká, takže uvnitř této dutiny utvoří se převrácený obraz viděného předmětu, který padá na veliké množství zvláště uzpůsobených zakončení nervových vláken, takže oko dovede rozeznati světlo od stínu. Další zdokonalení pozůstává v objevení se průhledné rohovky, skleně oční, kterou jest oční dutina vyplněna a čočka, v které paprsky světla se lámou a rozdělují se sítnicí, v které nervová vlákna končí. Mimo tyto obměny a zdokonalení jest ještě mnoho jiných. Současně pak se zdokonalováním oka také středisko soustavy nervové dochází svého zdokonalení a nervy z oka vycházející dostanou pak v mozku své zvláštní oddělení, do něhož všechny dojmy zrakové přicházejí.

Lidské oko jest duté, kulovité těleso, jehož stěny složeny jsou ze tří blan: 1. z bělmy přecházející v předu v průhlednou rohovku, 2. jemné a kypřé cévnatky přecházející v duhovku s okrouhlou zornicí (panenkou) a 3. sítnice, která utvořena jest rozšířením se nervu zrakového. Tam, kde nerv zrakový vchází do oka, a kde není ještě rozvětven, jest místo, které zove se slepá skvrna. Místo nejjasnějšího vidění jmenuje se žlutou skvrnou. Dutina oka vlastního přepažena jest duhovkou na komoru přední, obsahující vodu oční a na komoru zadní, v níž nachází se průhledná dvojnásobná čočka, vězící v pouzdru a za ní skleně oční, která jest uzavřena v průhledné mázdřici. Vedlejší části oka jsou oční svaly, obočí, víčka

oční, (jež na vnitřní ploše opatřeny jsou jemnou blanou čili spojivkou a na vnějším volném konci řasami) a žlázy slzní, jež jsou nad vnějším koutkem očním a vylučují slzy, odtékající dvěma slzními otvory ve vnitřním koutku oka do váčku slzního a odtud slzovodem do dutiny nosní. Vidění spočívá v tom, že paprsky světelné procházejí rohovkou a tekutinou oční, tam lámou se v čočce a tělese sklovitým a tvoří na sítnici jasný, zmenšený a obrácený obraz předmětu viděného. Dlouhým zvykem pak obraz ten místo převráceného jest vnímán jako obraz přímý. Tvoří-li se obraz před sítnicí, tu vzniká krátkozrakost a nutno brejlemi rozptylky paprsky rozptýlit, aby se scházely dále — na sítnici. Tvoří-li se obraz za sítnicí, tu povstává dalekozrakost, při které se používá brejli spojivek.

Sluch jest uvědomování si dojmů zvukových. Zvuk pak jest chvění vzduchu způsobené chvěním nějakého tělesa. Sluch tedy jest orgán k uvědomování si záchvěvů prostředí, v kterém dotýčný organismus žije. Co by u nejnižších živočichů bylo obdobou orgánu sluchového živočichů vyšších, není známo. U některých medus vyskytují se na okraji zvonce malíkové vaky, z nichž každý obsahuje jeden nebo více krystalků čili kamének. Tyto kaménky nazývají se otolithy a jelikož nacházejí se podobně kaménky v každém činném ústrojí sluchovém u vyšších živočichů, soudí se, že u medusy tyto váčky s otolithy tvoří primitivní ústrojí sluchové. Podobná ústrojí sluchová vyskytují se také u mnohých nižších červů. U korýšů jest toto ústrojí zvláštní. Skládá se totiž z malých váčků, které utvořeny jsou prohloubením se, naplněny jsou tekutinou a opatřeny mnohými malými štětinkami. Zrnka pisku, která se do těchto sluchových váčků dostanou, jsou podržena uvnitř a slouží k zdokonalení tohoto ústrojí. Nepřinese-li náhoda takového zrnka, tu živočich tento často si sám zhotoví podobné zrno z vápenaté hmoty. Nejblíže krokem ve vývoji sluchového orgánu jest objevení se sluchové blány. Ústrojí taková jsou značně velká a mohou býti umístěna po stranách břicha nebo na předních nohách. U některých druhů hmyzu žádné zevnější sluchové ústrojí nebylo nalezno a soudí se, že smysl sluchový jest umístěn a spojen s ústrojím pro hmat a čich.

U všech skoro obratlovců, jakož i u člověka, vyskytují se dva orgány sluchové, které umístěny jsou v dutinách kostí lbových. Zdokonalené ústrojí sluchové, ucho, které vyskytuje se u všech ssavců, rozděluje se na tři části: 1. vnější, jež přijímá zvukové vlny, 2. střední, v kterém jest bubínek a slouží k zesílení a přizpůsobení zvuků a ucho vnitřní, v kterém dojmy sluchové jsou přijímány.

Ucho vnější skládá se z chrupavkovitého boltee a zvukovodu. Zvukovod jest roura vyložená sliznicí, jež vylučuje ušní maz. Část vnější končí pružnou blánou, bubínkem, kterou počíná střední část ucha. Dutina bubínková leží v tvrdé kosti, jež pro svou tvrdost zvána jest kostí skalní, a souvisí rourou Eustachovou s dutinou ústní. Dutina tato obsahuje kůstky sluchové, které jsou spolu souvislé. Kostky tyto jsou: kládívko, kovadlinka a třmínek, který přiléhá na okénko oválné, nacházející se nad okénkem okrouhlým. Obě okénka vedou pak do ucha vnitřního, jež zváno jest bludištěm. Části bludiště jsou předsíň, tři polokruhovitě průchody a ulita. Bludiště vyplněno jest čirou tekutinou, ve které složeny jsou krystalky uhličitanu vápenatého (otolithy). V něm zakončen jest také nerv

sluchový v orgánu Cortiho, jenž skládá se asi ze 7500 sloupků. Slyšení uvědomuje se tím, že boltec zachycuje vlny zvukové, zvukovod přivádí je k bubínku, jehož chvění převádí se kústkami sluchovými až na třmínek a tímto přivádí se kapalinou v bludišti ve vlnivý pohyb, kterýž dráždí nerv sluchový, a tento je jakožto pocity zvukové k mozku dopravuje. Ucho lidské dovede rozeznati v jedné vteřině nanejvýše 30 zvuků.

Smysl čichu považován jest za rozšíření a zdokonalení chemické citlivosti živé hmoty prostřednictvím na povrchu těla umístěných buněk, které k mozku chemické popudy přivádějí jako dojmy čichové. Jakým způsobem nejnižší živočichové dojmy takové pojmají a si uvědomují, nebylo ještě vyzkoumáno. Ba dokonce se pochybuje o tom, že někteří nižší živočichové opatření jsou smyslem čichu, an není u nich žádných zevnějších orgánů, jimž by mohl smysl tento býti přisouzen. Ba ještě ani u hmyzu nelze nalézt určitého ústrojí čichového, ale přece z rychlosti, s jakou včela najde med a mnohý jiný hmyz svou potravu, která jest skryta, skoro s jistotou zdá se nasvědčovati tomu, že smysl čichu jest u nich značně vyvinut. Kde domnělá tato ústrojí jsou umístěna, neví se s jistotou. U obratlovců ústrojí čichové jest vždy umístěno v nose, v jehož sliznici se rozvětvují konečky nervu čichového a množstvím svého rozvětvení určují a podmiňují citlivost smyslu tohoto. Nervy čichové soustředí se v přední části mozku.

U člověka čidlem čichu jest sliznice dutiny nosní, kteráž jest utvořena kostmi nosními a lícnicemi, kosti čelnou a řešetovou, kolkovou a hořejší čelistí a tvrdým a měkkým patrem dutiny ústní. V předu přechází dutina tato ve vnější nos chrupavkový a rozdělena jest svislou přepážkou ve dva otvory, v předu chrápě, v zadu nozdry, kterými souvisí s dutinou hltanovou. Mezi skořepami nosními jsou průchody nosní: hořejší, střední a dolejší, do něhož vlévá se slzovod a udržuje ho neustále vlhkým. Celá dutina nosní vystlána jest sliznicí, bohatou žlázami slizními a cévami. V ní rozvětvuje se dole nerv trojklanný, v části střední a horní nerv čichový, vstupující otvory v kosti řešetné a končící ve vretenových buňkách čichových. Drážděním nervu čichového mohou býti jenom látky plynné.

Chut' jest také zdokonalením chemické citlivosti živé protoplasy. U vyšších živočichů smysl tento jest v jistých nervových zakončeních v jazyku a patře a neutváří se ve zvláštní viditelné ústrojí. Takže u nižších živočichů, jejichž tělo jest docela rozdílné, nesnadno jest najíti část těla, která by snad měla smysl chuti a nesnadno tedy zjistiti, zdali taková zvířata mají smysl tento či nikoliv. Zdálo by se na první pohled, že smysl tento by měl býti vyvinut u všech živočichů jakožto hlavní prostředek k rozeznání co se hodí za potravu a co nikoliv. Při tom však nutno v úvahu vzíti, že i u člověka smysl tento jest nespolehlivým vodítkem v tom směru, an mnohé věci, které nemají dobrou chut', hodí se za potravu a tělu prospívají, kdežto mnohé jiné, příjemně chutnající, jsou škodlivými, ba dokonce i jedovatými. Možno tedy, že smysl tento není tak všeobecným, jak bychom snad při povrchním uvažování mohli se domnívati, nýbrž, že u nižší zvířata nadána jsou rozdílnými jakýmsi schopnostmi nebo smysly k rozeznávání věcí škodlivých od prospěšných.

U člověka a mnohých vyšších živočichů sídlem chuti jest jazyk, kuželovitý to sval kořenem k jazyce

a dolní čelisti přirostlý. Povrch jeho potažen jest sliznicí, na níž jsou na špičce a krajích jazyka umístěny bradavky houbovitě a kuželovitě, v zadu u kořene pak deset až dvanáct velikých bradavek hrazených. Bradavky kuželovitě slouží hmatu, hrazené výhradně chuti a v ní zakončuje se také nerv jazyko-požerákový, kterým dojmy chuťové přenášeny jsou do mozku. Dráždidlem nervu tohoto mohou býti jenom látky rozpustné, které musí proniknouti až ke konečkům nervovým. Základní pocity chuťové jsou čtyři: 1. sladký a tři tomuto protivně, 2. hořký, 3. slaný, 4. kyselý.

Stíbr Chyňavský:

Pravda.

*Pravda vždy, ve všem a všude —
budiž heslo naše!*

Slyšeli jsme onedhdy obdiv člověka amerického nad obrazy VIII. sokolského sletu, tážajícího se, jak možno od národa početně tak malého, dílo obrovského tohoto rozměru. Zároveň nám otázku kladl, jaký směr a cíl tato práce v sokolstvu sleduje, na což ovšem jsme odpověděli, že snaha sokolská vede k tomu, bychom vychovávali lid krve naší v muže a ženy pravé. Zároveň by lidstvo celé vidouc, co práce dokáže, hledělo k tomu, by člověk stal se okrasou tvorstva veškerého a co bratr a sestra té rodiny lidské ráj sobě na zemi tvořili, kde by jen láska člověka ku člověku pro štěstí života kvetla.

"That is a wonderful idea," pravil Američan tento — avšak přede mnou v zápětí vynořila se postava br. Křepinského s otázkou jeho, zda-li po té velkolepé panoramě, kterou jsme světu při VIII. sletu ukázali "nebloudíme."

Dr. Křepinský navazuje pozorování výchovy tělesné na VIII. slet a dokládá, jak často vyspělost cvičencova nedostatečná v požadavku i v řadách předních a poznámka, že on, co učitel tělocviku sokolského přesvědčen jest, že devadesát procent našich jednot nezna z naší soustavy než hrazdu, bradla, koně a kruhy a to celé hodiny, dny, měsíce a roky.

Ku věci zde citované jest připomenouti dlužno, mnoho-li i z našich učitelů tělocviku zná sestavu těla lidského a funkce jednotlivých těla orgánů.

Jest přece úplně přirozeno, by člověk zabývající se jakýmkoliv strojem součástky stroje tohoto znal, by pod jeho dohledem stroj dobře pracoval. Lidské tělo jest tím nejdůležitějším strojem, který by znáti měl.

My jsme se naučili povel "V pravo v bok," aneb "V levo čelem." Člověku říci, že obraty tyto jsou pro zdraví, aniž jemu dovedeme vysvětliti, proč že jsou dobré a zdraví těla prospěšné.

V našich tělocvičnách není ani zmínka o hygieně, této tak důležité věci, jak pro zdravé tak nemocné tělo, nemluvě ani o duchovně, kterážto věc tak těsně s výchovou těla souvisí.

Posudek Dr. Křepinského, který dokládá svým vlastním poznáním, co učitel sokolský jest pozoruhodný a nemůže, ba nesmí, býti ledabyly přehlédnut našim sokolstvem.

Nemůže popřeno býti, že Sokolstvo české, jak tam doma, tak i za hranicemi jest tou nejčilejší a nejpłodnější pro národ organizací, to však nás mýliti nemá a nesmí přivést k domněnku, že neomylní jsme a že bychom se ani chyby dopustiti nemohli.

Častokrát jsem pro dobro naše chtěl v různých věcech hlasu podzvednouti, avšak nechtěl jsem nás ze spánku "že všechno dobře klapě" rušiti, věda, že vlna dnešního minění proti škole staré vzedmuta jest a my tak neradi na vše hledíme, co s proudem plovati se vzepře.

Jest dobře známo, že mládí mívá bujně hlavy, jež nechťi rozuměti zkušenostem starších, kde zase často se stává, že stáří zapomíná života mládí a nyní odsuzuje, co samo činilo.

Sokolstvo učinilo rázný krok ku předu a sklízí světové triumfy pro výchovu lidského těla, ač někdy provádíme i krkolomství, proti čemuž dávno se již hlasy zvedaly, že i nebezpečné někdy jest, avšak trpíme to ještě dnes a jest to i od bratrů cvičitelů podněcováno, aby jejich vlastní metoda vzrůstala.

Často jsme se přesvědčili a až do duše hořklo, jak náš cvičenec nejpřednější i těla i ducha na váze spravedlnosti těžce dolů dopadl, což důkazem, že ještě leckdes jsme odkaz Tyršův nepochopili, aneb že se dle něho neřídíme.

Ruku na srdce a bud'me dosti mužni ku chybě se někdy přiznati, neboť než tak náprava se může vykonati."

Ovšem, že dosti polehčující při tom jest okolnost, že jsme byli vychováváni z počátku, by silná paže, až přijde čas máchnutí, dovedla nepříteli úcty dobytí pro naše práva.

Vlast naše svobodna a my všichni jdeme ku předu za povinností neb i při vyvrtknutém kotníku do hrobu ihned léhati neradno.

Že mnoho povolaných a málo vyvolených, nejlépe dokázala číslice 65 členů odstouplých a vyloučených od Sokola Slávského ve schůzi jedné, což ani mnohý sbor tolik členů neobnáší a kterým sokolská věc asi málo k srdci přirostla.

Věřim, že v mnohých případech naše jistě nerozhodnutí zavinilo, že jsme nevychovali ducha našeho, by silný jak naše tělo byl, což na mnoze odpuštěno býti musí, ač často našemu štítu neprospívá, avšak povahy lidské různé jsou a někdy divné a my sokolové jenom také lidmi jsme.

Na uváženou též třeba vzíti posudek měsíčníku "Nové Čechy", vycházejícího v Praze pod hlavní redakcí E. Čapka, kde praví se, že Hus i Tyrš by bývali hlavami potřásali, kdyby při sletu posledním bylo jim slyšeti slova pronesená starostou města Londýna sira Newton k náčelníku Vaničkoví, že "Britové považují Sokoly za jednoho z nejdůležitějších činitelů pro mír Evropy," a kde jako na výsměch za několik hodin po cvičení pěchota, jízda, kulomety, těžké houfnice, obrněná auta, oddíly motorcyklů po cvičišti se rozlily, nad čímž na sedmdesát letounů válečných se vznášelo.

Válečná hrůza prý naplnila prostranství, kde o míru a lásce lidstva mluveno bylo a lid tleskající napřed slovům londýnského majora tleskal nyní vojenským manévřům, které hrůzu a zlo války znázorňovaly.

"Nové Čechy" uzavírají svůj komentár slovy: "Věru, vskutku nám nutno zpytovatí svědomí a naléhavě je zpytovat."

Při zpytování svědomí, než dík zaslouží náš redaktor Sokola Amerického Dr. Štolfa, který podává názor ku studii duchovní výchovy naší a je třeba těmto pokynům čas věnovati.

Dostávám různé dopisy bratrů té gardy staré a jen těši mne, že mnoho a mnoho bratrů dychtí, by Sokolstvo dospělo až na ten bod nejvyšší ve svém snaže-

ni a velmi cenný posudek mně zaslal bratr Jileček z Detroit.

Sděluje, že četl úvahu o Tyršovi a že mnoho lidí českých neznalo hloubku myslí Tyršovu a že jej měli pouze za zakladatele sokola a zbudovatele sokolské tělocvičné soustavy.

Malé procento lidu prý ví o tom, že Tyrš již v roce 1869 učinil přelom ze studia výchovy těla na výchovu lidského ducha, což prý znali než ti, již Tyršovi nejbližší stáli.

Obzvláště studiu náboženství se věnoval a náboženství viděl v lásce a lidskosti člověka ku člověku.

Jeho studie náboženství vyvěrala z upřímné duše pravdu poznati, jak dříve bylo u Jana Husa, kterého pro jeho pravdy hledání ctíme.

Dnes Hus ovšem po 500 letech, po těch mnohých a velkých pokrocích, chodu v před by přirozeně na věci víry v boha jinak pohlížel, než v čase, kdy v Kostnici byl upálen.

Jest víře podobno, že Hus v době dnešní horlívým sokolem by byl a vši silou svého ducha by se o to zasazoval, by v Sokolstvu pravda se cítila, pravda se hledala a při pravdě se stálo vždy ve všem a všude!

Ne tak silné tělo jako silný duch má krášlití pravého Sokola a Sokolku, což má býti tou největší zárukou ku dosažení cíle našeho, a proto krácejme ve stopách lidí jako náš Hus a Tyrš byli.

Sokolstvo a svobodomyslnost.

(Pod tímto ohlazením rozepsala se ve "Věku Rozumu" ze dne 3. března t. r. redaktorka "Volné Myšlenky Texaské" pí. M. F. K. Valová o poměrech v Sokolstvu v Texasu. Pisatelka zaujímá velice sympatické stanovisko vůči hnutí sokolskému a proto její článek, v němž upozorňuje na některé nedostatky Sokolstva v Texasu, má tím větší váhu. Jde jí o nápravu těchto nedostatků, které zajisté dobře zná, an zblízka je může pozorovati a má zajisté dobrou vůli přispěti k jejich odstranění a k zlepšení místních poměrů. Proto dovolujeme si otisknouti v plném znění tu část jejího článku, která jedná o Sokolstvu.)

Pí. Valová píše:

Škoda je té krásné spolkové budovy v Penelope. Štěstí, že mohli jste tam zbudovat hned jinou a tak také Sokolu pomoci. Někteří lidé mají za to, že vše, co my svobodomyslní pro Sokola děláme, je práci, která nikdy ovoce žádného přinést nemůže ani národu ani svobodomyslnosti, tudíž, že vše co konáme, děláme na škodu našeho svobodomyslného hnutí. Ne, ni však tomu tak, třeba že většinou mladé síly Sokola nechápou ještě ani abecedu idey sokolské a náhodou do Sokola, z vypočítavosti, se pletly osoby, které pro sokolské hnutí před příchodem bratra Havrána neměly ani té dobré vůle tolik, aby nám usnadnily ty první přípravy k pracím organizačním v Sokole — se k Sokolu ted' hlásí jako dobří přátelé (to snad proto, aby mu dávali dobré rady, ale jinak pro něj prstem z lásky nehnuli) to necht' nám nevadí. Za to Sokol a sokolské ideály nemohou. Jedno je jisto — čím dříve upoutáme naši mládež k těm ideálům Tyršovým a Fuegenerovým, tím spíše také dospějeme k cílům našim, úkolům svobodomyslných.

Sokolu se musíme naučit odpouštět i jako rodiče dítěti pomáhati mu, neb duch jeho, ač pomalu, přece též se tříbí. Pozoruji to zde v Houstoně. Čeho si máme přát, jest pouze to, aby Sokol brzo a co nej-

dříve poznal, kdo jest a kdo není jeho přítelem. Tato nevědomost zavinila, že Sokol v Texasu ztratil rok práce a také to, že on sám nemůže pochopiti, co jest jeho povinností, totiž přijíti své Župě ne na půl, ale přes půl cesty vstříc! Vždyť pouze ve spojování a porozumění jest síla. Sám sobě nemůže postačiti nikdo, kdo má před sebou cíl, ani ne Jednoty v Jižní Župě Sokola, které přece před sebou mají úkoly vzácné.

Dle náhledu mého, nelibi-li se nám něco u některého nebo na některých jeho členech, hledme, aby tím netrpěla celá obec. Ale čas sám odloučí plevy od zrna. Co mne bolelo bylo, že od nás pouštěno bylo do světa, jakoby Svaz Svobodných Obcí Sokolu ubližoval, nebo aspoň tak, že dělají zdejší svobodáři Sokolu vše na přič, čemu možná i br. Havránek sám věřil, ač přece každý měl by věděti, že tomu tak není. To mohu sama tvrditi, neboť jako redaktorka "V. M." vím o všem, co se kde v orgánu Svazu Svobodomyslných psalo. Naopak, když některý z listů odepřel něco otisknouti ve prospěch Sokola, otiskla to naše "Volná Myšlenka". Přes to, že zdejší Jednota skládá se dobře z 85 nebo více procent ze samých svobodomyslných lidí, přece se vždy poddávají členové její náhledům menšíny nesvobodomyslných. Proč? Pouze proto, aby neměl právo zase někdo do světa hlásati, že svobodomyslnost škodí sokolskému hnutí v Texasu! Ač naši nepřátelé rádi tvrdí, že jsme neústupní, že jsme "nevěrci", věříme pevně tomu, že na konec přece zvítězí v lidech jenom to, co jest dobré, a tím dobrým není nic jiného než rozum, jehož zušlechťení jest jedním z prvních úkolů Svazu Svobodomyslných. Zatím pomáháme zde Sokolu tak, jak můžeme. Vždyť jeho "rádcové" by mu nepodali ani prst, a ti jsou také vinni tím, že rok sobě musí stačiti ve všem sám, ač potřebujeme zde nejen cvičitele, ale i učitele; jako sůl je zde nutný! Nejvíce je mi líto Župních Výborů, kteří, zdánlivě, za svou práci nemají dnes ničeho než nevděk. Přátelé, jinak to nejde; ti, kdo nikdy práce takové nekonali, nepochopí dříve, dokud sami nezkusí. Ke zkoušce stačí i malý vzorek — pak docení to, co dnes pouze neznají a proto také podceňují a nechápou!

Vím, že Vašemu Sokolu v Penelope se to také těžko pracuje. Ale nepodávejte se, číňte, kolik můžete. Bez Vás, jako bez kterékoliv jiné Jednoty v Župě Jižní (nebo jiné) nemůže zase jiná Sokolská Jednota jinde prospívat a něco velkého vykonati, neboť ne z jednoho, ale z mnoha prvků skládá se každé těleso, jež má růsti a prospívat! Tohle pochopí ovšem každá jednotlivá Jednota, jakmile její členové opravdu pozitivně si vyžádají práce i toho, aby Obec Sokolská vzrůstala k dobru celku, tedy i každé jednotlivé jednotky.

Zatím "Na zdar!" všem svobodářům v okolí Penelope i West a tím ovšem mnoho štěstí Jednotě Sokolské v okolí Vašem!

A ted' dotaz: Co pak dělají ti tam ve West, že vlastně dělají velké Nic? Mají tam zlatočerného pána (a spolubratra z Texaské Jednoty i Č.S.P.S.), bratra M. Pázdrala, český list, zástup redaktorů i básníky národní, ale ani na založení Jednoty Sokolské se zmoci nemohou? To je vlastně velmi smutné. Nu, snad se to napraví i tam u nich.

Red. "V. M. T."

— Myšlenka sokolská, řád sokolský a kázeň staly se ideou vítězné armády. — Dr. T. G. Masaryk.

Dr. Em. Nohejlová:

Knížka — kamarád.

Nezasteskne se vám nikdy za večera, když nikdo není doma, anebo — která sama někde bydlíte — nikdo si nepřišel s vámi popovídat, a vy tu jste najednou tak úplně samy? Myslím, že známe všechny pocit naprostého stesku, potřeby po rozhovoru s někým velmi, velmi blízkým. A není-li opravdu možnost zajít k někomu, pak je tu jediný lék pro ty lidi — a těch je valná většina — kteří nepoznali a nepoznají vlastní tvůrčí schopnosti: milá kniha. Jsou všelijaké. Některé blízké dějem, některou z osob, způsobem vyjadřování spisovatele. Nemyslím dnes na knihy, které po prvé čteme, pro poznání, které odkládáme, abychom vzaly jiné do ruky. Vzpomínám těch, ke kterým se stále vracíme, které máme opravdově rády a které jsou právě věrným přítelem, když je nám smutno i veselo. Pókládám za přední "Babičku" Boženy Němcové. Snad že se některá pohrdlivě usmějete — jsouť takoví lidé, pro které by "Babička" nemusila být, kteří ji četli jen jednou a ještě nedočetli, a četli ji jen ve škole, jako malé děti, a ještě jen proto, že musili — ale kdo se směje tomuto vkusu četby, ten "Babičku" nezná. Je to jakási Bible — aspoň pro mne — obraz ukryté síly našeho národa, spí v ní naše minulost a rodila se v ní naše budoucnost. Její mírný, klidný tón, jas babiččina úsměvu, nad celou knihou ležícího, dává v dnešním hluku a ruchu, spěchu životním pocit klidu a míru i pro čtenáře. Jakoby ani nebylo možno, že Němcová, když psala tu drahou knihu, neměla co jist a mrzla zimou . . . A znáte ostatní její povídky? Prostičké črty do časopisů i delší vypravování? Právě ta prostota a čistota řeči, jas a hluboké porozumění utrpení lidu, to je takové milé i při jednoduchosti dějové. Povídka o "Dlouhé noci", o "Chýši pod horami", o "Karle" — ty jistě uklidní, uspokojí. Nevím ani, kterou spíše jmenovati.

Když jsem tak začala spisovatelkou, ženou, připomenu vám ještě jednu milou knihu, tak krásně lidsky vyznívající smírným akkordem začátku i konce: "Mír mám v duši a k nikomu na světě zášť", ne k nikomu na světě zášť." — Víte jistě, co myslím: Růženy Svobodové nejlepší knížku "Pokojný dům". A teď se mi to v mysli hrne jedno na druhé: o čem dříve se zmínit? Je jich tolik krásných a teplých, člověk by se jim nejraději naučil nazpaměť! Ovšem že, náš Jirásek. Opravdově náš, nejen předmětem svého vyprávění, ale výrazem, slovem, napovězením. Často i u něho se stává, že se málo znají jeho knihy, i když se hojně čtou. Zachytil se tenor, svrchní tón, ale kolik krásy uniká bez povšimnutí, bez uvědomění si jí. Vzpomenete ličení — jízdy prvé pomoci tábořských bratří do Prahy v "Proti všem"? Zachycení postavy profesora Vydry v "F. L. Věkovi"? Nebo prvního českého divadla a deklamatoria tamtéž? Rodiny Křineckých a doktora Voborského ve "Skalách"? Historie potštejnského majitele v "Pokladu"? Překrásné vystižení a oslavení studentských let a stesku po nich v jemné "Filosofské historii"? Konce by toho nebylo. Každý bychom našel něco, co je nám nejmilejší v Jiráskovi, at' zápas Noemy v "Husitském králi", Helenky v "Temnu", Márie v "Bratrstvu", nebo tamže zápas Jiřího krále i bratří, deklamátora Svobody, Talafúsa i jiných, či postavy Václava IV. a jeho silného odpůrce, jehož zvláštní a tajemná bytost láká i odpuzuje: arcibiskupa Jana z Jenštejna v románu "Mezi proudy". Tyto práce jsou tak české, že je s nimi naše duše

vždy stejně naladěna. Nezapomeňte na kroniku "U nás" a na "Paměti", kde Jirásek sám před nás vystupuje.

Co dále? Vzpomínám namátkou, že neprávem bývá zapominán svědomitý pěstitel českého verše, básník "Sněhu", nestárnoucího konfliktem sociálních snah s citem národnostním a postavením světlé dívčí postavy, básník "Václava z Michalovic", "Slavie", "Václava Živsy", "Pisni otroka", "Evropy", "Čerkesu", "Ve stínu lipy" i svěžích "Petrklíčů" — Svatopluk Čech. A ještě větším neprávem nevěnujeme dosti času poznání mohutného lidového básníka, jehož verše vyplynuly nutností z bolestného lidského života, písně "Kosmických písní" — Jana Nerudy. Když tak hledáme ve spleti otázek po vzniku světa a života odpovědi, napadne vás jediná uspokojivá, ta jeho báseň: "Po nebi hvězdíc rozseto lesem jak zvonců vřesných . . ." Pak je tu ještě jeden básník, který má docela svou formu, ani tak někdy neuklidní, ale máte-li právě chuť projít od starověku, básnický vyjádřeného, přes hrdinnou postavu Napoleona I. a jeho velkou dobu až do posledních dnů našich, zamyslet se nad ledačím znova a pro svoje myšlenky nalézt vyjádření: tu jsou knížky Macharovy po ruce. Hlavně každému studentu jsou blízké. A ještě jednu knížku, z těch starších, která stojí jakoby naproti Jiráskovi: smutnou až do bolesti, Zikmunda Wintra "Mistra Kampana".

Znáte Jana Vrbu? Jeho jemnou knihu "Les"? To je jakoby báseň lidského srdce. Ale tak blízké jsou i jeho chodské romány, ten prostý a mohutný "Bera-nuc dvůr", nebo scéna přísahy v "Božích mlýnech". A znáte Šrámka? Jeho "Léto" a jeho "Měsíc nad řekou", jeho básničku "Raport"? Jemnou hru Čapkovu "R.U.R." a bolestnou satiru bratří Čapkových nad lidským životem "Ze života hmyzu"? Fischerovy "Ave anima" a "My"? Jeho "Otroky"? Nebo tichý a jemný stesk básní Křičkových? A zase mohutnou prostotu v jedné z nejsmutnějších knih našeho života, v Medkových "Velkých dnech"? Bože, co je krásných, teplých věcí, které prošly našima rukama a stále se do nich vracíme a které by člověk přál znáti všem milým lidem. Ví, že jich znáte víc a lépe. Chtěla jsem jen některé připomenout, docela tak, jak mi teď vystaly vzpomínky v duši. Snad byste mohla některá připomenout jiné.

To jsou všechno ovšem české knihy, ale také cizí jsou velmi pěkné, a, díky našim, celkem velmi dobrým překladům do češtiny, snadno nám přístupné. A jsou v nich mnohé, které právě pro děvčata a ženy mají nemalou cenu, odkrývajíce nejedno místečko v duši družek jiných národů a připravující tak cestičku jedné k srdci druhé. Je tu ohromná literatura ruská, těžká celkem v jednotlivostech, ale po-žehnaná tomu, kdo se obtížemi prokouše. Je to Tolstoj, básník, ale i filosof, Turgenjev, Dostojevskij (musím tu vzpomenouti jedné silné ženské práce: jeho životopisu, napsaného jeho dcerou Ljubou Dostojevskou), Gončarov (myslím, že jeden z nejsilnějších svým "Oblomovem" a svou "Strží"). Vzpomeňte jen na román Rajského v této a na Věru!, Čechov, "Tři sestry" tohoto jsou jednou z nejživotnějších věcí, které znám, třebaže také z nejzoufalejších svou prostou přirozeností. Je tu veliká literatura severská. Collettové "Dcera pana vrchního", jako stvořené pro ženu. Björnsonovy "Vlajky nad městem i přístavem" i "Na božích cestách", nemluvě o bolestných otázkách, které ve svých dramatech věnoval ženě a manželství Henryk Ibsen. Je tu literatura anglická, Kipling v

prvé řadě s "Knihami džunglí", které se také nikdy dosyta nepřečtou, i se "Shaslým světlem", je tu Brauningová s veršovaným románem "Aurorou Leigh", Bronteová se svou "Shirley" i "Villette", je tu v neposlední řadě Jack London se svým "Voláním divočiny", "Bílým tesákem", "Měsíčním údolím", "Mužem vysoké hry" a jinými knížkami, jsou tu krásné povídky Thomsonovy o zvířatech ("Děti divočiny", "Děti divočiny doma", "Medvěd monarcha", "O veveřici" atd.), provázené jeho roztomilými malůvkami, je tu Francie s veršem Rostandova "Cyrana" i Verlainova "Stesku naší doby", Farrerovy "Bitvy" a Bourdauxovy "Počestné ženy" a je tu ještě mnoho a mnoho věcí.

Opravdu mně nešlo o vypočítávání pěkných knih, ani těch mně nejbližších. Neboť ani toho jsem nedosáhla. Chtěla jsem jen naznačit, jak mnoho je skutečně pěkných knížek a že si nemusíme na jich nedostatek stěžovat. Spíše na sebe, že když si nepřečteme naše odborné časopisy, ani jiné, že si nepřečteme ani mnoho knížek. Je tu zajisté jedna svízel, kterou všechny známe: dnešní kniha je velmi drahá věc. Ale i tomu se lze vyhnouti. Je v mnohých místech knihovna veřejně přístupná a získání knížky stojí jen trochu času. Až teprve knihu, kterou dobře známe a kterou chceme mít po ruce, jako Bezručovy "Slezské písně", Tagorova "Zahradníka" nebo Wildovy "Básně v próse" — nu, ty si koupíme. A ujišťuji vás, že mnohé z milých knížek nejsou ani v ceně tak nedostupné. Jsou všelijaká levná vydání a ne špatná a velké částky si pomalinku ušetříme, aby nám v přihrádce naší knihovničky nechyběla Ad. Kašparem ilustrovaná (a ty ilustrace s textem knihy přímo srůstají, to je radost někdy si je tak prohlížet! — ale to je už jiná otázka: výprava knížky!) "Babička", některá věc z Jiráskových, třeba právě ta jemňoučká "Filosofská historie" a buď "Zapadlí vlastenci" Raisovi, nebo jeho nově právě Kašparem doilustrovaný "Západ". Snad tam pak zbude i místa pro krásně upravený, Kalvodou ilustrovaný, "Máj" Máchův, pro ten jeho pozdrav letícím oblakům a pro závěrečnou báseň lidské beznaděje. Věřte, že člověku přece jenom dobře ve společnosti dobrých knih, se kterými se mazlí ve volných chvílích jako s opravdovým svým majetkem a které zase odplati touze minci, když v nich hledáte potěchu. Tož na ně nezapomínejme!

Oslava Masarykových narozenin sokolskou župou Střední.

Na paměť 77. narozenin pres. T. G. Masaryka uspořádala dne 7. března večer Sokolská Župa Střední v ložové sině č. 1. v Sokole Chicago slavnostní večer, jehož se účastnilo dosti sester a bratří.

Pořad zahájil br. Tom. Továrek uvitáním shromážděných a představil řečníka vzdělavatele župního br. Dr. L. Štolfa, před jehož řeči zahrány byly na velkou grafonolu obě čsl. národní hymny, jež byly vyslechnuty ve stoje.

Na to ujal se slova dr. Štolfa, který ve své řeči výstižně sestavené, pravil:

"Američané mají přísloví "Truth is stranger than fiction" — "Pravda podivnější jest nežli výmysl."

Skutečnost v překvapujících a neočekávaných dějích, událostech a obrazech, často podivnější jest nežli nejspolehlivější a nejnapínavější román. Ta slova v plném znění platí o životě muže, jehož 77. narozeniny dnes slavíme, o životě prvního prezidenta Československé republiky, T. G. Masaryka.

Od prostého syna panského kočího, z kovářské dílny na prestol presidentský, z národního kacíře stal se národní světec, z psance, po jehož hlavě pásla vláda rakouská, stal se soudce cizácké té vlády, mstitel těch tisíců a tisíců zločinů, jichž vláda ona na národě našem se dopustila.

Ve všech těch dobách jest to týž Masaryk, jest to táž vlastnost, pro kterou jest jednou hanoben odsuzován, stíhán a jindy zase oslavován a povyšován.

Masaryk jest bojovníkem za poznanou pravdu a utlačované právo. Jeho život je věčným zápasem. Zápasí s problémem a když jej rozřeší, zápasí za uplatnění výsledku. Popírá neodporování zlu, v čem jest zrovna protichůdcem velikého slovanského myslitele Lva Tolstého. Cosi z božích bojovníků jest v něm a to jej pudí k boji za pravdu rozumu právě tak, jako za pravdu života, za pravdu individua jako za práva národa.

To jeho zaujetí pro pravdu a práva muselo však něčím býti živeno, ten oheň nadšení pro svobodu a sebeurčení národa československého musel býti rozdmýchován nadějí, že přece někdy bude možno ve skutečnost uvést tyto ideály, že někde jinde v širém světě podobné ideály uskutečněny byly a že svoboda a sebeurčení národa nejsou pouhým přeludem k ideálům nakloněné mysli, nýbrž že jsou skutečností. A tu skutečnost, která posílila ho v boji, která dodala mu odvahy, aby neklesl, tu skutečnost, která co hvězda polární zářila mu na cestu jeho života, nalezl v Americe.

Amerika — t. j. americké státní zřízení, americké zásady a ideály, americké poměry společenské a náboženské, měly hluboký a trvalý vliv na myšlenkový vývoj a na povahu T. G. Masaryka.

První jeho styk s kulturou nového světa datuje se roku 1876, když na svých studiích v Lipsku seznámil se s Američankou, sl. Charley Garigueovou z Brooklyna, kterou za dva roky na to pojal za manželku v Americe, kam si pro ni zajel. Inteligentní a vysocí vzdělaná tato dáma měla veliký vliv na mladého tehdy Masaryka. Ač tehdy byl Masaryk skoro v nuzných poměrech majetkových, přece jeho manželství bylo šťastné, protože to bylo právě manželství duší, manželství dvou duší, které navzájem si rozuměly, navzájem se doplňovaly. A tak jako pí. Masaryková přizpůsobovala se novým poměrům, do nichž manželstvím vstoupila, tak i Masaryk přijímal od ní mnohé nové myšlenky, svěží ideály nového světa.

Mimo to navštívil Ameriku ještě několikrát. Tak na př. významny byly jeho návštěvy v letech 1902 a 1907, kdy uspořádal řadu přednášek před americkou veřejností, jakož i před českým obecním. Naposled navštívil Ameriku v první polovici roku 1918, kdy dosud zuřila hrozná světová válka. Přijel do Vancouveru v Kanadě dne 29. dubna 1918 a 5. května na nádraží Northwestern v Chicagu. V polovici června 1918 přijat byl prezidentem Woodrow Wilsonem. Připravil memorandum pro úřad zahraničních záležitostí a pro prezidenta Wilsona. V Americe narýsoval neodvislost Čsl. republiky. Mnohé vtělil do ústavy Čsl. republiky z americké, jak poznati z tohoto prohlášení Československé republiky:

"Přijímáme a budeme řídit se ideály moderní demokracie, ježto byly ideály národa našeho po staletí. Přijímáme zásady Ameriky, jak vysloveny byly prezidentem Wilsonem: zásady osvobození lidstva — opravdové rovnosti národů — a vlád odvozujících spravedlivou moc svou ze souhlasu ovládaných. My, národ Komenského, nemůžeme než přijmout zásady,

vyslovené v americkém prohlášení neodvislosti, zásady Lincolnovy a Deklarace práv člověka a občana. Za tyto zásady krvácel náš lid v památných válkách husitských již před 500 lety, za tyto zásady krvácel náš národ po boku spojenců v Rusku, Italii a ve Francii."

Velice důležitým problémem v nové vlasti je problém amerikanisace. Někdo šířiti se o tom, zda amerikanisace je naprosto nevyhnutelnou, ale jen o jednom chci se zmínit, co pro nás značí Masaryk v otázce amerikanisace.

K tomu, aby se kdo stal Amerikánem, nestačí, aby se stal občanem a naučil se jazyku této země. Aby se kdo stal pravým Amerikánem, musí důkladně poznati, jasně pochopiti a radostně přijímati pravého ducha amerického, ducha upřímné a horoucí oddanosti k svobodě a demokracii, ducha všeobjímající lásky pro veškeré člověčenstvo bez ohledu na národnost a náboženství. Jsem přesvědčen, že americká zřízení jsou nejlepšími zřízeními nynější civilisace, že neustále se vyvíjející, stále se zlepšující a rychle pokračující americký typ stane se nejlepším typem lidstva. A do toho tavičího kelimku velké vytvářející se Ameriky, z něhož v dohledné době vyjde dokonalý šperk pravého člověka, chceme přimísiti vzácné kovy naší národní povahy, zlato lásky k pravdě, již svým životem zpečetil náš velký mistr Jan Hus, a ryzí stříbro čistého charakteru, hluboké moudrosti a neochvějně houževnaté vytrvalosti, jak jeví se nám v povaze našeho T. G. Masaryka. V Masarykovi nejlépe vidíme sblížení, vlastně sloučení ideálů, amerických s ideály čistě českými, v něm vyrostl nám největší muž našeho národa.

Pro takového muže není to zvláštní pocta, že učiněn byl prezidentem svého národa, nýbrž ten národ má to pokládati za svou největší čest a nejvyšší slávu, že má prezidentem muže, jakým jest T. G. Masaryk."

Po řeči dr. Štolfy, potleskem odměněné, ku spokojenosti všech zapěla sl. Jennie Červenková za piano-vého doprovodu pí. Fialové dvě písně "Už mou milou" a slovenskou "Anička dušička", načež představen byl shromážděným českoslov. konsul Dr. Smetánka, který v kratší své řeči přirovnal pres. Masaryka k prvnímu prezidentu Spoj. Států Jiří Washingtonovi. Mimo jiné podotkl, že prezident Masaryk plně uznává dobrou činnost Sokolstva a přeje si, aby sokolské zásady byly vneseny i do politiky a očistily ji. Na konec provolal starému Sokolu tatičkovi Masarykovi slávu a "Mnogaja ljeta", což všichni přítomní s nadšením opětovali.

Na to opět sl. Červenková s citem zapěla "Dobru noc" a slov. píseň "Pridi Janko premilený . . .", za něž hojným potleskem byla odměněna. Po těchto písních promítány byly obrázky vižící se k životu pres. Masaryka, od jeho dětství až k triumfálnímu jeho vjezdu do mateřské Prahy a uvázání se v řízení Čsl. republiky.

Ze schůze zaslán byl do Prahy tento kabelogram: "President Československé republiky, Tom. G. Masaryk. K Vašim 77. narozeninám přeje Vám Sokolská Župa Střední mnohá leta ještě a volá zdar Reupublice. — Za Župu Střední Dr. Ant. Mueller, starosta, M. Brichta, jednatel; za Vzdělávací odbor Tom. Továrek, předseda, Dr. L. Štolfa, vzdělavatel, Fr. Černý, jednatel."

Dlužno ještě podotknouti, že velkou grafonolu k slavnosti zdarma zapůjčila česká hud. firma Šolárova. (Svornost.)

ENGLISH SECTION

Dr. Antonin Mueller:

Music. — Piano.

Music, what a magic word, it brings relief to us in sorrow, rejoices with us in happiness; how it inspires and spurs us in on so many occasions in the battle of life. Music, we find it everywhere, it is as old as the world. In cool summer breezes there is the frog, creaking in the pond, while the cricket plays accompaniment, and the birds the messengers of spring sitting on the twigs, their throats quivering with song, declaring their love to their mates; one tries to outdo the other. How the skylark with its sweet song tries to tell us of his gay and sad experiences while absent in the distant lands when the winter frost and snows were with us.

Primitive tribes had very simple musical instruments, that is, if we can call any instrument which gives off some kind of sound perhaps only discords—a musical instrument? Each nation has its own conception of music as well as beauty. There are the dreamy strains of the Slavic race and the fiery music originating in the southern nations as Spain, Portuguese, Italian, etc. We need not even look into a program to tell to what nation the composer belongs, as the tempo and harmony tell us.

Music has developed with civilization, discarding everything that interfered with the expression of harmony, illustrated in an orchestra where even though various instruments are being played at the same time; nevertheless complete harmony is attained. Music like all sciences is governed by strict rules, especially the physical laws of sound waves, thus is the higher the tone the faster the vibration, while on the other hand the lower tones are produced by slower sound waves. But it is necessary that both the rapid and slow vibration blend together otherwise discord is produced, which to the well trained ear sounds as commonly termed "false." Some composers delight in including those discords in those passages which they wish to emphasize in their compositions; however, this is an exception and never should be regarded as a rule.

What is music? It is a physical outburst of the mental feelings and influences which inspire the composer. Then the musician must place his whole-hearted interest into the composition and play the selection according to his own interpretation. Very seldom do any two musicians interpret a composition alike. Likewise the vocalists.

The original musical instruments were very simple and crude. With the growth of humanity, the tendency was to combine more tones into one harmonical cords and then followed the more complicated instruments. One of these later instruments is the piano. From the old fashioned Spinnet, we now have the beautiful harmonious piano, which has probably reached the pinnacle of clearness of tones. However, I have in mind a high classed piano and not the cheap instruments of questionable qualities.

The present era is one of invention, today of mechanics, and so even the piano was not saved from the onrush of mechanics. We find self-player pianos in many homes which do away with the tedious years

of training and practice, but how many of these "players" are perfect? Are like the real instrument—the piano?

Interpretation and touch can only be produced by the human hand combined with the aid of great patience, study and of course talent must not be lacking. And therefore, I recommend to the parents that they allow their children to study music, especially if they are musically inclined, even though they may not become great artists. Music higher goals, where we often forget our sorrows and sing with joy.

Music always uplifted, uplifts and will uplift the human race to higher ideals.

(Delivered at a Recital of the Pupils of Madame Mayme Tovarek-Cesky, Bohemian School of Music, Feb. 27th, 1927.)

Br. Jan Hiller mrtev.

Československá Obec Sokolská postižena byla znovu krutou ranou osudu. Nelítostným osudem vyrván byl z jejího středu br. Jan Hiller, vzdělavatel Č.O.S., jeden z nejzasloužilejších a nejčilejších pracovníků sokolských. Zesnulý byl profesorem a vzdělavatelské práci sokolské věnoval se s celou duší i tělem. Když Americká Obec Sokolská pořádala roku 1921 v Chicagu svůj první slet, byl zde br. Hiller přítomen s družstvem vzorných cvičenců Č. O. S. Byl autorem několika spisků o sokolstvu a sokolských ideálech a zásadách. Předčasně jeho smrti želi všechno sokolstvo a také mnoho jeho přátel v Americe. Čest budiž jeho památce!

— Máme mnoho vlastenců, kteří rádi se honosí vlastenectvím, ale nečiní ničeho ve prospěch vlasti a národa svého. Náš národ je v nebezpečí velikém, všude obklopen nepřáteli, já však nezoufám a doufám, že národ dovede odolati všem, bude-li totiž chtít. Není dosti říci "já chci", ale každý se musí přičinit, musí pracovat, obětovat, co může, k dobrému, obecnému, zvláště k udržení národnosti. Minulost má za sebou národ český skvělou. Doba Husova slavná jesti doba, tenkrát předčil národ český vzděláním duševním všechny ostatní národy evropské. To děkovat měl Karlu IV., avšak nejen jemu, ale i sobě, že užíval příležitosti ke vzdělání. Ted' potřebí, abychom se vzdělávali a dle vzdělaného rozumu jednali. To jest jediná závěť, kterou bych národu svému, takřka umíraje, odkázal. — Necht' nemyslí naši mladí, když budou vlastenčit, že to dostačí, vzdělávat se musí, sebe i celý národ... A když všichni naši vlastenci upřímně a pravou vzdělaností pracovatí budou, pak nemám strachu o naši národnost a o národ náš. Ten se udrží sám, dokud bude chtít a více, než jeho nepřátelé si přeji. A aby všichni synové pracovali ve prospěch vlasti rozšiřováním vědy a osvěty, to dejž Bůh.

(František Palacký.)

— "Bylo by špatnou poctou křepkému herou, kterým Tyrš byl, s jeho nebojácnou devisou: "Kamkoliv v čemkoliv dospěno, to nezdržuj nás myslet a pátrat dál, zda by vše nemohlo také jinak a ještě lépe být", kdybychom měli ulpěti na každém jeho slově a na každém jeho názoru dobou a poměry podmíněným jako všecko na světě a užívati ho za brzdu proti takovému opravdu Tyršovskému myšlení?"

Dr. Aug. Šíp v "Sokole na českém západě."

KOUTEK DOPISOVATELSKÝ

Portland, Oregon.

Ačkoliv delší čas nedali jsme o sobě vědět, přece máme se dosti čile k životu. Připadáme si sice někdy jako malý ostrůvek ve velkém moři, k němuž velká loď přistane jen náhodou neb z nutnosti, ale přece náš spolkový život plyne spokojeně ku předu. Navštěvujeme se s našim nejbližším sousedem T. J. Sokol, Scio, Ore., jen něco přes 80 mil vzdáleným. Posledně navštívili nás bratři a sestry Scioští 22. ledna. Vzdor sněhu a citelné zimy, což jest řídký zjev zde, přijeli a sehráli u nás velice pěkné divadlo se zpěvy: "Dražba na nevěstu," což se všem velmi líbilo. Škoda, že počasí zkazilo hojnější návštěvu. Avšak ani náš divadelní odbor nelení. Zvláště mezi sestrami máme dobré divadelní síly, jako jsou sestry: M. Bubeniková, B. Krajičková, M. Talafousová, I. Děvečková a A. Cherney. Nejen že dovedou se do své úlohy vžít a ji sehrát, ale každá je vždy ochotna hrát to, co je třeba, aniž by se vymlouvala, že to neb ono se jí nelíbí. Chyba, že jejich obětavost jest málo oceněna, neboť i my máme řadu tak zvaných pohodlných členů. Podniká-li se zábava ve prospěch jednoty i když hraje se divadlo, přijdou cizí, ocení i pochválí a naši... Ti pohodlně zůstali doma, jakoby ani neuznávali, že sehrání divadla vyžaduje učení se úloh a to po večerách, po práci, aby to dobře dopadlo. Následkem toho, nechut' k další práci. — Bratři! Poslední rok byly to sestry, které udržovaly a pilně navštěvovaly cvičení. Mají to býti zase jen sestry, jež budou cvičit samotny i tento rok?

A. F. Ševčík.

Newark, N. J.

Po nějakou dobu nebyla již žádná zpráva z naší Sokolské Jednoty Newark. Nebylo věru ani co psát, an byla všeobecná ochablost a schůze byly jenom málo navštěvovány. Pracovníci neustále byli stejní. Ted' však začínáme se probouzet, začíná se cvičit a mezi členstvem lze pozorovati všestrannou činnost. Dne 16. listopadu sehrál dramatický odbor děj ze života pod názvem "Nezvedená Lida". Kus byl dobře sehrán a obecenstvu se líbil velice. Dne 19. února pořádali jsme 27. Sběrinky, které i přes špatné počasí se velice dobře vydařily. Počasí bylo velice nepříznivé a již jsme začali mít malou dušičku a začali se obávat neúspěchu, když tu zaslechli jsme hlasité volání "Nazdar!" Naši bratři a sestry z Little Ferry dostavili se ve velikém počtu. Byli oděni v selské kroje, jakož i masky. Hlavní skupinou byl "Tábor cikánský". Jakmile vstoupili do taneční síně, začali provádět své cikánské kejkle a reje a rozveselili všechno přítomné obecenstvo. Čtyři první masky obdržely ceny a to: I. dámskou cenu "Hawajská tanečnice", která prováděla všelijaké tance, ale na konec vyklubal se z ní jeden bratr Sokol. II. cenu obdržela červená-bílá maska. První cenu pánskou obdržel vůdce cikánského tábora, jenž však cenu tu daroval pro dobro našeho sboru. Díky Ti, bratře! II. cenu obdržel komik. V zápětí za návštěvou z Little Ferry dostavili se bratři a sestry z New Yorku ve značném počtu. Obohatili program náš ruským tancem, který byl dokonale proveden. Pročež, bratři a sestry přespolní, my vám velice děkujeme a nikdy nezapomeneme, jak jste nám ukázali svou přízeň. Právě se v písni, že třeba cesta da-

TĚLOCVIČNÁ HLÍDKA

Řídí Jarka Jelínek.

DOROSTU SOKOLSKÉMU.

Vstoupili jste v arenu života se zrakem dětsky čistým, klidným, nedbajícím mlhavých obzorů budoucnosti, klidně jste pluli tišinou bezstarostného mládí.

Zvolna však již vystupují jasnější obzory, dlužno dbáti řádného směru — a tu první vede ruku Vaši ke kormidlu — povinnost. Klidná hladina životní se počíná čeriti a před Vámi se jeví v plné velikosti moře — život. Život — boj se Vám začíná a neustane, dokud nevplujete v tichý záliv věčného klidu.

V boji tom duch musí vítěziti nad nízkými pudy, musí světlu blíž — ne klesati v propast náruživosti nebo v smrtelný klid nečinnosti. Tělo musí býti dobrou schránkou silného ducha. Mnohý v zápase tom klesá a jako trosečník bez radosti a vnitřního uspokojení dospívá k poslednímu přístavu své bludné pouti.

Jest nutno dobře se připravit na těžký boj a dobrých zbraní třeba. Nechat' zbraně Vaše jsou vždy poctivé a čestné. — Člověk zlý nemá zbraní dobrých a dobrý člověk nikdy špatných neužívá.

První přípravou k boji dala Vám již škola, jejíž síně mnohý z Vás opustil již navždy. V mnohých z Vás zasela semeno dobré — v půdu dobrou, ale jsou mezi Vámi i taci, jichž duše nepřijala plně vláhy pro pout životní osvěžující. Třeba tudíž přípravy další.

Snili jste snad všichni a posud sníte o velikém štěstí, jež život v sobě pro Vás tají. Snad v bohatství peněz a statků, snad ve vysokých hodnostech, slávě viděli jste a vidíte dar, jež Vám život dá. Tak toužívá mládí — v malých svých obzorech — zkušenost však mluví jinak.

Pohlížeje na životní úkol okem zkušenosti a moudrosti zjasněným, hledáme štěstí jinde. Komenský nazval sídlo štěstí — rájem srdce. Ano, vnitřní spokojenost, soulad zdravé duše a zdravého těla jsou pravé poklady, jichž ničím na světě nevyvážíme, to jest vítězná ratolest, již život dá zvítězivšímu bojovníku.

Tento cíl určuje i zbraně — ne tak břitké jako hamižný cíl, ale bezpečnější. Lidstvo kříží zbraně oboje a s jistotou možno očekávati, že se poslední vítězství přikloní k zbraním dobrým. Vítězem konečným bude člověk dobrý — dokonalý jak tělesně, tak duševně.

Vzdělání ducha, zdraví těla jsou zbraní, již volte k svému boji.

Bez vzdělanosti a zdraví živoříš, zmlkneš, zanikneš. Kdo sobectvím churaví, kdo srdcem přilnul k

hmotnému zisku a k opojným douškům, jež také život nabízí, zbrání těchto nezná a pozdě teprve přichází, když byl život promarněn.

V Sokole Vás vítá bratrská láska, jež chce Vám ozářiti pravou cestu životem, chce odstraňovati s cesty Vaši kameny, které by mohly býti příčinou Vašeho úrazu, chce Vás naučiti vésti boj dobrý, boj o člověka dokonalého. Za to žádá od Vás také lásky a důvěry.

Vstupujete mnozí do života praktického, jiní se věnují dalším studiím. At' cílem Vaší existence jest živnost, obchod, průmysl, zemědělství, nezapomínejte, že tyto Vaše cíle jsou částí společného života, jsou naší silou, zdrojem blahobytu, spokojenosti, důležitými složkami našeho vývoje, žádají tedy celých lidí, ne nedouků, nespokojenců. Ne stav Vám poskytne cti, Vy musíte čest přinášeti stavu, jemuž se věnujete. Tim řečeno vše. Kdo jsi v učení, uč se s celým zápallem své duše a snaž se co nejúsilovněji jiti stále v před k dosažitelným metám dokonalosti. Neztrácej zbytečně času — ztracené chvíle se nikdy nevrátí — a získáš tak pevnou půdu své existenci, dokonalé schopnosti k práci ve prospěch svůj i lidí ostatních. Vytrvalosti ti bude třeba v boji za člověka dokonalého, vytrvalosti se uč hned v době učební. Sebezapření ti bude třeba a naučíš-li se mu v dílně, věz, že osvědčí se ti dobrou zbraní i v boji o vyšší cíle lidstva. — "Jedinec nic, celek vše" — tak zní naše heslo sokolské a jako bratr musíš heslu tomu životem svým dávat plný výraz. Naučíš se s láskou pracovati a poznáš, že práce není kletbou, nýbrž požehnáním.

Kdo se věnuješ dalším studiím, věz, že jen jinou kuješ zbraň k prospěchu jak svému, tak svého národa i lidstva.

Obohatit musíš ducha svého tak, abys štědře, ale pravdou a dobrem mohl sloužiti celku. Nebud' chlebařem. Nejen abys mohl dobře žíti, studuješ, nýbrž abys plně vyžití mohl svůj život k prospěchu druhých.

Čti! Čti však knihy dobré, jež obohatí tvého ducha, ne knihy, jež tě vydráždí, k myšlení tebe nedou, otravují duši tvou. Vzpomeň vždy, bera dobrou knihu do ruky, že mluví s tebou člověk dobrý, zkušený a v společnosti takové zjemní se tvůj mrav, věděni se rozšíří, duše se zušlechťí. Dobré knihy ukáží ti správnou cestu k charakteru.

Cvič! V zdravém těle, zdravý duch. Cvičením

soustavným otužuješ tělo, činiš je vzdornějším proti nemocem, odvaha tvá roste a zvolna tvé tělo, i výraz tvé tváře vyjadřují dobré vlastnosti, jichž jsi cvičením nabyl. Cvičením získáváš podmínky k mravnímu zdokonalení. Viš, co jest kázeň, duchapřítomnost, rozvaha, vytrvalost, ušlechtilé závodění a vzájemnost.

Cestuj! Jedno cestování za knihy mluví. Nejen poznáš lid, jeho zvyky, obyčeje, mravy, a z toho úsudkem učiníš pro sebe, nýbrž se naučíš snášenlivosti i samostatnosti. S otevřenými očima cestuj a vedle lidí i přírodu pozoruj, a naučíš se v ní čísti. Ano, miluj přírodu, knihu knih, jež ti mnoho o životě prozradí, duši tvou očistí, cestu k thobě ti ukáže — poznáš svou

nepatrnost hmotnou, ale i velikost vnitřní — naučíš se milovat život a pod mohutnou klenbou nebes, z níž tušíš tajemný šepot věčnosti a nekonečnosti se naučíš i lásce ke všemu tvorstvu. Křik nelásky a zášti umlká při tušení největších tajemství, o nichž ti příroda napoví.

I krásy užij plným douškem, at' se kolem tebe vlní zlaté klasy a uklidňuje tě zeleň luk, nebo když dřímá život pod sněžným přikrovem, když bouře burácí, nebo zvolna vstává z růžové lázně ranní slunce. — Krása ozáří tvou duši a zlý býtí ani nemůžeš!

Kolik tu cest a všechny vedou k cíli jednomu — k štěstí.

MEZISLETOVÉ ZÁVODY AMER. OBCE SOKOLSKÉ

Letošní závody mezisletové budou vnitřní přehlídkou tělocvičné úrovně našich cvičenek a cvičenců. Jsme přesvědčeni, že všichni cvičící uposlechli vyzvání k závodům a uchopili se s nadšením a se vši horlivostí příprav k změřením sil.

Plným právem a s jistotou očekáváme účast na závodech daleko větší než kdykoliv před tím.

Jsme jisti, že náčelníci a náčelnice žup i jednot nás nesklamou, že konají svoji povinnost ze všech sil, aby jejich župa či jednotu počtem i vyspělostí byla na čestném místě!

Ještě je čas pro Vás vedoucí k burcování svědomí pohodlnějších, k šíření porozumění pro podnik, jenž má naši pohotovost dokázati!

Cvičitelé sbory v každé práci i agitaci budou na prvním místě!

Vedoucí v jednotách i župách neopomenou zdůrazniti, že závody jsou jedním z nejučinnějších prostředků výchovných k utužení vůle, vytrvalosti, k posílení sebedůvěry a spravedlivé kritiky, že jsou pobídkou ku zvýšení pile a úporné snahy po výkonech co nejdokonalejších a tím prospívají k rozvoji ušlechtilých duševních hodnot i k všestrannému zvýšení tělesné zdatnosti.

Je úlohou cvičitelstva, aby přimělo všechny schopné síly k účasti na pravidelném nácviku pro závody. — Cvičícímu členstvu pro závody neschopnému věnuje se ovšem při tom neztenčená pozornost!

Ve schůzích sborů cvičitelských i schůzích jednot budiž věnována zvláštní pozornost tomuto podniku.

Cvičitelstvo v jednání schůze necht' věnuje pozornost každému jednotlivci, jehož postupu ve výkonnosti při cvičení si bedlivě všímá. Rokováno budiž pečlivě o závodících, tak aby vedoucí znal všechny jejich schopnosti tělesné i duševní sklony, to jest jejich dobré i slabé stránky, aby vedoucí v družstvech znalosti povahy i výcviku k lepším výsledkům rychle se dopracovali, aniž by cvičenec mimořádný vliv, neb tlak pozoroval.

Pečlivý výběr vedoucích pro družstva závodní je základem vítězství. Vedoucí musí umět cvičící strhnout v nadšenou odhodlanou přípravu, nesmí znát chvíli duševní skleslosti, umí přemoci i částečnou únavu tělesnou, jež přirozeně z počátku přichází, musí dávat svoji pohotovost zaručenou záchranou a hlavně nesmí nikdy znát slovo: *nemožnost*. — Všechno je

možno docílit nácvikem, je-li svěřenec zdravý a má-li dostatečnou přípravu pro svoji vyspělost.

Do závodů musí jít člověk jako z ocele, s pevným odhodláním zvítězit, se lví silou a odvahou. Padavkové se skleslou myslí po prvním nezdařeném pokusu o cvik závodní nepatří mezi závodníky a také jimi nikdy nebudou.

I u sester musí být vytrvalost základním stupněm k vítězství, třeba že ony nebudou vítězit silou a hýřit odvahou při závodních cvicích, ale jemný elegantní pohyb vyžaduje vytrvalý nácvik u té, která ladnost pohybu nemá vrozenou, neb nacvičenou.

Necht' nic Váš neodradí na předsevzaté dráze a všichni pracujme intenzivně k tomu, aby i závody mezisletové byly důstojným podnikem amerického Sokolstva!

Cvičitelstvo a náčelnictvo na svá místa v tělocvičnách! Ještě je čas, ale toto je poslední výzva před závody, než bude pozdě. Lépe je začít vždy o měsíc dříve, než přijít o vteřinu pozdě!

Na zdar!

Upozornění.

Nácvik všech cviků i prostných pro mezisletové závody je směrodatný dle *"Pokynů pro závody mezisletové"*, jež byly vydány ve zvláštní příručce, kde jsou cvičení otisknuta s nepatrnou změnou ve třech bodech. — Sledujte pozorně! Příručky rozdejte všem závodícím! Kde jich máte málo, napište si o ně! Hudební doprovody ku všem prostným dostanete u Amer. Obce Sokolské!

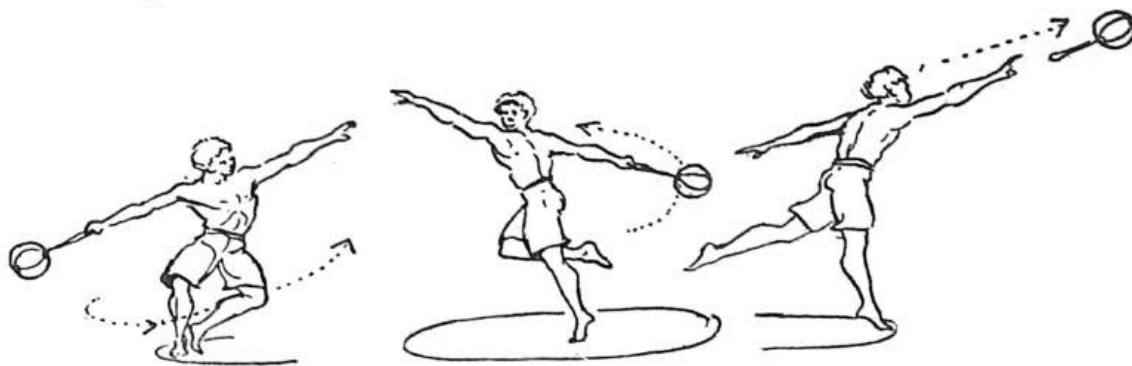
KONKURS.

Technický Odbor Župy Střední vypisuje tímto konkurs na místo cvičitele pro župu Střední. Žadatel musí ovládati sokolskou soustavu, možno-li, znalý anglického jazyka. Přednost bude dána tomu, který může současně jako vzdělavatel a organisator působiti v oblasti župy. Cvičitel bude objížděti jednoty, pořádati kursy a přednášky v jednotách. Bližší zprávu sdělí na požádání náčelník župy. Technický odbor si vyhrazuje všechny, aneb kteroukoliv nabídku zamítnouti. Zapečetěné nabídky zašlete na župního náčelníka: Jos. Regner, 2522 So. Hamlin ave., Chicago, Illinois.

Házení míčem s poutkem.

V našich župách při závodech žen, či dorostu, je do závodů zahrnut vrh míčem tak zvaným "ušá-kem". Vrh míčem v amer. závodech sokolských je novinka. — Poněvadž vím, že různých "stylů" bývá použito při závodech z neznalosti jak míčem házet, chci podati krátký návod.

Míč je o něco menší než basket ball, kožený vyplněný, různé váhy, obvykle však 4 lb. opatřený řemeným poutkem délky asi 1 stěvie.

Vrhá se z kruhu, neb od mety. (Lepší je od mety.)

Vrhati možno různým způsobem: z místa, bez obratu, s jedním i více obraty, pravou, neb levou paží. Nejdelších vrhů bylo docíleno pomocí obratu, ač viděl jsem krásný hod způsobem, jež také níže popisuji.

První způsob a osvědčený: Poutko držíme třemi prsty, ukazováčkem, prostředním a prsteníkem. Míč krouží v rovině k zemi skloněné (svírající se zemi

úhel asi 45 stupňů) obraty se konají, když paže vzpaží zevnitř a táhnou míč, vlastně dávají mu odstředivou sílu a vypouštějí jej při posledním obratu v okamžiku, když prsoma jsme obráceni ve směru hodu a vrhající paže je ve směru v před vzhůru. Výpadem stejnojmenné nohy s vrhající paží a mocným švihem paže v poslední moment dodáváme vrhu důrazu. Viz obraz 1., 2. a 3.

Druhý způsob: Vrhající odvrácen prsoma od směru vrhu ve stoji předkročném l., míč v pravé ruce.

Z připázení koná krouživé bočné pohyby na zad (z připázení na zad) čemuž dopomáhá podřepováním a náhle když míč se nachází ve vzpažení předkrokem pravé se obrací ve směru vrhu a mocným obloukem a předhybem míč vypouští.

Průměrný dobrý hod je asi 112 stěviců. Světový rekord 200 stěviců.

Pro závody žen přiměřený vrh od 66—79 stěviců.

Životospráva borce v nácviku.

Ústrojím, které nejvíce vystaveno je námaze v době nácviku tělesných cvičení, zvláště takových, jež vyžadují velmi přesné souhry nejen svalstva jednotlivce, nýbrž jednotlivců všech, je ústrojí nervo-svalové. Činnost jednotlivých skupin svalových je řízena celou řadou středisek nervových, v mozku uložených. Z nich nejdůležitější je souhra se střediskem zrakovým (pohyby na povel praporku a p.), se střediskem sluchovým (pohyby podle hudby), se střediskem pro rovnováhu atd. atd. Nervové buňky, nejjemnější to tkáň lidská, jsou velmi citlivé na každou změnu vnitřního prostředí tělesného. Tyto změny a poruchy vznikají buď tak, že krev přináší z těla látky dráždivé nebo jedovaté, anebo část nervů, nepodléhajících naší vůli, způsobuje poruchy v zásobení mozku krví tím, že příliš uzavírá nebo příliš otevírá mozkové cévy. Z látek jedovatých, do krve se vměšujících, jsou nejdůležitější rozpadové látky, vznikající při únavě z práce tělesné a duševní, pokud nebyly plicemi, ledvinami, koží a pod. vyloučeny. Toto očist'ování krve děje se neenergičtěji v klidu, ve spánku.

Na ústředí mozková působí velmi silně alkohol a to tak, že ochrnuje nejdříve nejvzácnější lidské vlastnosti, t. j. sebeovládání, autokritiku a tím i přesnost výkonů. Střediska nervů, které nepodléhají naší vůli, ale řídí při tom jemnou souhru vnitřních ústrojí, jsou ochrnována nikotinem. Základními třemi pravidly životosprávy je tedy: žádná noční bdění, žádný alkohol, žádný tabák.

Otázka, jak živiti se při větší práci tělesné, má zřejmě dvojí odpověď.

První se dotýká výživy v dlouhé době nácviku, mezi jednotlivými závody a pod. Tu požíváme své obvyklé stravy domácí, t. j. smíšené ze škrobovin (mouka, brambory, cukr), bílkovin (maso, luštěniny, vejce, sýry), tučů (máslo, sádlo, olej), výživných solí a vitamínů (ovoce, saláty, zeleniny syrové). Nekořeníme příliš, kořením je nám chuť po veselé práci.

Ve dnech vlastního závodu bude však strava odlišná. Je nutno, aby tu žaludek vydal nejvíce energie při nejmenším a nejkratším zatížení zaživací roury. Vyhýbáme se tedy jídlům, jež dlouho prodlévají v žaludku a poutají příliš dlouho k zaživacím orgánům krev, potřebnou v pracujících svaích. Takovými pokrmy jsou zvláště tuky, tučná masa, tvrdá zelenina a luštěniny. Dáváme přednost potravinám lehce a rychle stravitelným, při tom vydatným a v těle beze zbytků spalitelným. To jsou hlavně moučná jídla a cukr (po př. v kostkách požívaný). Cukr přechází neobvykle rychle do šťáv tělesných. Z moučných jídel jsou suchar a topinky ideálem. Nedoporučuje se též jísti mnoho na jednou, nýbrž méně, ale častěji. Prodlužuje-li se závod na více dní, pak lze zvláště večer jidelní listek zpestřiti mlékem, vejci, lehkým masem a pod.

Konečně jest nám uvažovati o nápoji borcově. Požadavky, které klademe na nápoj — na nápoj borcův pak ve větší míře — jsou četné.

Naléhavý pocit žízně po tělesných cvičeních (zvláště za horkých měsíců) je voláním organismu, ochuzeného o vodu. Kromě skutečného nahrazení ztracené vody — které nedochází přímo našemu vědomí — máme příjemný pocit osvěžení, vyhovoval-li nápoj dvěma podmínkám: byl-li chladný a jak víme ze zkušenosti,

obsahoval-li kyslíčník uhličitý. Proto se vyhledává k osvěžení boxerů a závodníků sodovka, ale vždy raději v použití stříkáním na povrch těla, neboť známe její nepříjemný následek po požití, t. j. nadýmání žaludku a říhání. Kyslíčník uhličitý uvolňuje se totiž z ní příliš rychle, skoro rázem a odtud ono nepříjemné přepjetí stěny žaludeční.

Vnitřní potřeba vody vzniká tím, že pracující organismus ztrácí vodu několikerou cestou. Největší množství odchází dýchacím povrchem plicním, vypařováním kožním a potních žláz. Tyto totiž zabraňují tomu, aby oteplení, vznikající v organismu při práci, nedosáhla nebezpečné výše. Poptávka po dostatečném množství vody je však naléhavá i se strany ledvin. Těm připadá úkol odstranění močem četné rozpadové látky jedovaté, vznikající při svalové práci a únavě. Kdyby nebylo dosti volné vody v organismu k vyloučení těchto látek, nastala by vnitřní otrava s těžkými následky, jak bylo pozorováno několikrát u závodníků, kteří úmyslně omezili silně před závodem dávku svých nápojů z obavy, aby si nepřetížili žaludek.

Podobné stavy vyskytly se někdy i tam, kde před závodem byl použit nápoj. Tu šlo o jiný případ otravy — o t. zv. otravu kyselými produkty (zvláště kyselinou mléčnou) při práci svalové vznikajícími, kde organismus při omezené činnosti ledvin, plic a j. nedovede nebon emůže tyto látky učiniti neškodnými pomocí zásoby solí zásaditých (soda a pod.) Toto nebezpečí je větší u borců starších, kde jednotlivé orgány nedovedou se tak rychle přizpůsobiti větším nárokům, jako orgány mladé.

Zásadu, že v nápoji borcově (zvláště při závodech a horkém počasí) nemá býti obsažen alkohol, není potřeba dále rozebírat. U nás ví již každý, že zdánlivému povzbuzení následuje v patách ochablost a že trpí zvláště jemná souhra nervo-svalová a přesnost výkonů.

Většímu rozšíření požívání mléka vadi důvodně nejen jeho časté porušování, nýbrž i to, že ve velkých městech a při větších shromážděních lidu nelze zaručiti jeho čistotu od choroboplodných zárodků, zvláště tyfu.

Z našich úvah vyplývají jasné požadavky na nápoj, vhodný pro namáhavě pracující tělo lidské. Má býti prost choroboplodných zárodků, má býti prost alkoholu; má obsahovati kyslíčník uhličitý, který by se jen zvolna uvolňoval v zaživacím ústroji; má obsahovati určité množství solí zásaditých, jež pomáhaly by tělu v neutralisaci kyselých odpadků pracovních. Vidíme, že tímto nápojem bude vhodná přírodní minerální voda.

“Sokolské Besedy”, měsíčník dorostu.

Sokolské besedy nastoupily 1. lednem nový ročník. List tento věnovaný dorostu ČOS. snaží se, aby všestranně vyhověl požadavkům, které vyžaduje výchova mládeže v přítomné době. V Sokolských besedách obsaženy jsou články poučné, zábavné i tělocvičné pro hochy i dívky. Mírné předplatné 8 Kč ročně umožňuje, aby každá dorostenka a dorostenec mohl list tento si zaopatřiti. Doporučujeme odebrání tohoto listu i našemu cvičitelstvu.

Objednat možno na adresu: “Sokolské Besedy”, Praha III. Tyršův dům, Czechoslovakia.

Pokyny pro nácvik na kruzích.

Dle F. Erbeny.

Odkmih nazad do svisu.

Odkmih nazad do svisu se koná pažema úplně napjatýma. Prošedše svislou polohou vzporu, suneme ruce s kruhy před sebe, t. j. předpažujeme. Tímto pohybem klesáme do svisu tak, že prsa se téměř nevychýlí ze svislé roviny polohy vzporu vpředu. Bylo by úplně nevhodné a nebezpečné, kdybychom prudkým zákmihem tělem nazad se odtlačovali bez předpažování! Odkmih by se sice provedl, ale prudké škubnutí kruhů při přechodu do svisu by nám oslabilo hmat a téměř jistě ruce od kruhů by se utrhyly. Rovněž bylo by nesprávné, kdybychom odkmih, třebaš dle našeho pokynu, provedli o pažích pokrčených. Těchto dvou chyb se musíme vystříhati. Jde to snadno a jednoduše tím, že si je řádně uvědomíme a pak přesně dle našeho návodu odkmih provedeme. Odkmih je tehdy správně proveden, necítíme-li při přechodu do svisu nejmenšího škubnutí a hmat zůstane neoslaben. Záchrana spolehlivá a ostrážitá. Jakmile záchrance upozoruje, že cvičenec odkmihuje nazad, za paži zachyti anebo i kolem boků obejmě. Stejně se ale kruhů nestrká před sebe, přiskočí a cvičence buď zachová, upozoruje-li, že krčí při přechodu do svisu paže. Záchrance musí jednati rychle a nečekati, až cvičenec dospěje visu, to by bylo třebaš již pozdě. Zkazi-li snad při tom někomu cvik zadržením zbytečným (po minění cvičícího), je lépe, nežli kdyby nedostatečnou ostrážitostí anebo lehkovážností zavinil úraz. Žíněnky pod kruhy! Mám za vhodné tyto rady doplniti ujištěním, že na odkmihu do svisu skutečně není pranic obtížného. Nebojácní cvičenci, kteří se zachovají dle našich rad, nejenom jej provedou zcela určitě na první ráz, ale i získají odkmihem tak mocný kmih, jaký by si ztěžili přivodili komiháním.

Překot nazad roznožmo.

Překot nazad roznožmo vyžaduje mocného kmihu, který si pořídíme, když tělo pustíme při zákmihu dozadu, čehož cvičenci zpravidla nedělají. Prudkým předkmihem zvedáme nohy do svisu vznesmo a současně široko roznožujeme. Kruhů se pouštíme, když jsme se přiblížili rozkrokem k pažím. Časnější pouštění kruhů je možné, ale pro cvičence nižšího stupně vyspělosti je lépe s pouštěním příliš nespíchat. Současně s puštěním kruhů energicky prohneme se v kříži a pažema hodíme kupředu. Záchranu skýtaji nastavuje paži pod hrud' cvičencovu anebo ho uchopí za paži.

Konajíce ze vzporu spád nazad do svisu vznesmo a překot nazad roznožmo, nesmíme klesnouti do hlubokého svisu vznesmo, z něhož ladné provedení je nemožné. Nejdůležitější podmínkou krásného provedení je, abychom, do svisu vznesmo klesajíce, sblížili ruce tak, že se nalézají v samém rozkroku. Nejlépe, když při výkonu cítíme ruce u těla. Upozorňujeme ještě na chybu, že mnozí cvičenci příliš dlouho se drží. V důsledku toho přepadávají do podskoku napřed, třebaš i před tím prohnuli kříž. Kříž se prohýbá v okamžiku, kdy se pouštíme kruhů a nikoli dříve.

Výkrut nazad.

Ladné spojení dvou cviků vyžaduje provedení výkrutu nazad pažema úplně napjatýma. Je málo cvičenců, kteří této podmínce hledí vyhověti a to z té příčiny, že se bojí utržení a proto mnohdy, proti své vůli, v okamžik výkrutu paže pokrčí. Radím, aby

cvičenci při nácviku zaujímali svis vznesmo vzadu a z této polohy snažili se třetí směrem vodorovným nazad, nikoli vzhůru, ale aby si umínili, že paži nepokrčí. Nebezpečí utržení při pevném držení je minimální a konečně zkušený cvičitel vždycky odhadne, je-li jeho zákroku zapotřebí. Trčí-li cvičenec neočekávaně kolmo vzhůru, obejmě ho ihned v bocích a tak zabrání možnému pádu. Jakmile cvičenec zjistí, že při třetí směrem vodorovným a při provedení výkrutu o pažích napjatých hmat zůstal neoslaben, je vyhráno. Pak zkusi třetí směrem poněkud šikmějším a přesvědčí se, že nejenom provedení výkrutu samého je krásnější, ale že i následující překot nazad roznožmo daleko lépe lze provést, nežli po výkrutu o pažích pokrčených.

VELETOČ NA HRAZDĚ.

Tyrš Základy: "Točí rozumíme přechody z podporu neb sedu visem prostým neb smíšeným do podporu neb sedu. — Pokud toč napjatýma rukama se děje, veletoč je nazýváme." — Posléz v témže oddíle stojí: "Toč nebo přemýk vícekrát po sobě vykonaný, kotoučem jmenpeme. — Za vrchole cvičebni zde velkotoče se mnohdy mají."

Zdá se mi, že zde není řečeno vše. Rozuměl bych veletočem toč, provedený ze stoje o rukou vzporem opět do stoje o rukou vzporem, at' už tělo polohou stoj o rukou třeba jen projde. Neprojde-li totiž tělo cvičence, již zpočátku stojem, není pak mezi veletočem a velpřemýkem rozdíl, leč ve jménu.

Veletoč nazad.

Ostatně nejde mi o teorii, tu necht' rozhodnou povolanější. Běží mi o praxi, a tu připomínám: Veletoč nazad, provedený ze vzporu na př. odkmihem, odsunem nazad, stačí úplně návod k provedení jak je uveden pod heslem velpřemýk. Neběžíť prakticky o nic jiného, než velpřemýk, provedený do stoje.

Paže necht' jsou stále napjaté. Tělo z počátku necht' je drženo toporně, t. j. neprohýbat, spíš nepatrně povysadit (nepatrně!), prohnuti v kříži děje se v okamžiku nejprudšího kmihu, kdy tělo proletělo svislou polohou a jde vzhůru kupředu. (Přesný okamžik nutno vyzkoušet prakticky, nelze určit to matematicky). Po prohnutí křížem nutno i hlavu hodit vzhůru, nenechat mezi pažema.

Velkotoče čili veletoč opakově není než opakování cviku.

Chyby.

Chybou nejhlavnější bývá že obyčejně cvičí se bez řádné průpravy. Cvičenec, který sotva vzepření vzklopno svede bezvadně, který při vzepření zákmihem div žaludkem žerd' nepřerazí, takový cvičenec není pro veletoč zralý. A cvičí-li už, pak cvičení podle toho vypadá, je to vše na heslo: "jen když se točím a lidé tleskají". Cvičenec vyspělý chybí, dokud cvik neovládne, hlavně v tom, že nepřijde do čistého stoje o rukou vzporem, ale do kliku. Bývá to vinou buď 1. příliš malého kmihu, nebo 2. málo prudkého prohnutí, nebo i prohnutí v kříži v nepravý čas. Připomenouti k tomu lze, že prohnutím příliš brzo, přivedeno bývá tělo do postavení asi jako na přemet, tedy veletoč nelze dodělat, nelze přijít nahoru; naopak zase prohnutí příliš pozdě znamená přemýk klikem povýš, tedy neprojde se stojem.

Veletoč napřed (podhmatem).

není cvičení příliš složité. Celý um spočívá v prudkosti kmihu v zákmihu, při čemž ruce snaží se "jako-by přitřhnout žerd' hrazdy pod sebe", máme-li vyjádřit nejběžnější pocit, který má při tom cvičenec.

Obraty ve veletočích nejsou cvičení síly, jsou to výlučné cviky odvahy.

Cvičení ve věku pokročilém.

Průměrně po čtyřicátém roce, na počátku doby pokročilé, u někoho již dříve, kdežto u jiného později nastávají vážnější změny v soustavě krevní, na kteréž tělesné cvičení v tomto věku musí mítí náležitý ohled. Tepny začínají totiž postupně pozbývati dřívější své pružnosti, kterouž práci srdce tak vydatně pomáhaly, následkem čehož srdci samotnému vždy více námahy přibývá, aby krev v náležitém pohybu udrželo. Kdežto tedy ve 45. roce kosti a svaly neztratily nic ze své pevnosti a síly, není tomu tak již u ústrojí krevního, kteréž pod účinkem nepřetržité práce po celý život trávící ve střední době věku dospělého počíná již stárnouti. Rychleji než kdykoliv dříve dostavuje se udýchání, kteréž zastavuje namahavou práci svalovou zejména tehdy, nabyli-li tělo, jak tomu v tomto věku často bývá, usazováním tuku větší plnosti. Tuk usazuje se nejraději na stěnách břišních, kdež překáží volnému rozšiřování plic a obtěžuje dýchání.

Závady tyto poskytují bezpečné pokyny, kterak upraveno má býti cvičení ve věku pokročilém. Po-všechně řečeno, člověk ve věku pokročilém musí stříci se všech cvičení, která mají značné udýchání za následek. Proto všechna cvičení, která do krajnosti napínají větší skupiny svalstva, jako cvičení skupiny první a z poslední zápas, dále cvičení závodnická jest nutno opustiti co nejdříve.

Ale i z cvičení skupiny druhé záhy nutno mnohá vynechati. Tak velmi záhy mizí u dospělých cvičení švihová na hrazdě, u mládeže tak oblíbená, toče a všechna cvičení, při nichž tělo hlavou dolů se převrací a zbývají hlavně jen cviky ve visu, mírné výdrže, mírnější cvičení tahová a ve vzporu.

Oblíbenější u cvičenců ve věku pokročilém jsou bradla, neboť na nich převládají cvičení ve vzporu, jež nevyžadují pro těžké tělo s kostrou a svalstvem však úplně vyvinutým tolik síly, jako cvičení ve visu. Zde ovšem nejprůměřenější jsou jednoduché cviky ve vzporu a podporu ležmo, méně v kliku.

Nejoblíbenějším náradím bývá však kůň a koza, na nichž mnohdy cvičenci i ve věku pokročilém dosti značnou obratnost na jevo staví. Jednoduché mety nohama nataženými, mimo snad roznožku na koni, jsou cvičení celkem nejprůměřenější. Skrčka skoro na všech náradích stává se velmi záhy obtížnou, hlavně pro větší množství tuku usazeného ve stěnách břišních. Překoty a přemety odpadají ovšem na dobro.

Skoky prosté, do výšky a dálky, jakož i o tyči, dbá-li se vždy o správný doskok, mohou se dosti dobře pěstovati, ač jen ve střední míře.

O cvičeních v kruzích platí totéž, jako o hrazdě; rovněž i od ručkování ve svisu na šplhadlech, vyžadující značného napjetí síly po delší dobu, nutno do-
sti záhy upustiti. Za to žebřík svislý a šikmý, dílem i vodorovný poskytují mnoho cvičení vhodných i pro věk zralý i pokročilý. Kolovodla a více ještě kladi-
na, jejichž cviky po většině nevyžadují přílišné síly, rovněž i pro družstvo starých dobře se hodí.

Nevyčerpatelnou a nejdůležitější zásobu cviku pro každý věk bez výjimky poskytují cvičení prostná, cvičení s činkami, s kuželi a s tyčemi, jež vhodně jsouc upravena a nikterak nebezpečná, téměř všem požadavkům zdravotním pro každý věk mohou vyhovět.

Rovněž i hry, zvláště míčem, pěstují-li se již delší dobu, i do pokročilejšího věku mohou se pěstovati, nebo i v proudu hry naskytuje se každému hráči též chvilka oddechu. Ovšem her, při nichž dlouho, vytrvale a prudce nutno běhati, pokročilý věk stříci se musí.

Vedle cvičení prostných i cvičení trvalá, zejména volnější, ale vytrvalá, pro pokročilejší věk zvláště jsou příhodná. Tak dlouhé pochody, volné stoupání do hor nebo do schodů, jízda na ledě, mírná jízda na kole a veslování i do let vyšších bez nebezpečnosti, ovšem s mírou, mohou se prováděti.

Nelze nepřipomenouti, že rozdělení toto předpokládá náležitou průpravu z mládí a stále nepřetržité cvičení a tužení tělesné, kteréž pak i pro pokročilý věk větší míru a volnost cvičení připouští, než pro ty, kdo by snad teprve ve věku dospělém a zralém s cvičením chtěli počítati.

Že pak výběr cviků pro dospělého vůbec závisí především od osobní zdatnosti a celé jeho soustavy tělesné, na niž při cvičení vždy náležitý ohled mítí se musí, rozumí se samo sebou.

Závodní cviky pro Olympiadu 1928.

Hrazda.

Ze svisu vpředu nadhmatem:

Vzepření kmihem a přešvih roznožmo, vně rukou nohy nedotýkají se hrazdy), spád nazad do svisu vznesmo, vpředu, vzepření vzklopmo do stoje o rukou vzporem, veletoč nazad, veletoč nazad s přehmatem pravé ruky přes levou, 1/1 obratem vpravo vzepření kmihem a přehmatem levé do podhmatu, veletoč napřed s přešvihem skrčmo do přednosu, toč v podporu napřed (v přednosu), odkmiň napřed a vzepření výkrutem s přehmatem do nadhmatu, toč v podporu vpředu nazad bez doteku hrazdy, podmetmo vzepření kmihem a odbočka vlevo nebo vpravo do stoje pobok, předpažit, stoj spatný, připažit.

Bradla.

Ze stoje pokos na konci bradel, zády do bradel, dohmat na konce žerdi zevnitř:

Výmyk do stoje o rukou vzporem (výdrž), předkmihem klicmo a 1/1 obratem vlevo nebo vpravo spád do svisu vnesmo a vzepření vzklopmo, do stoje o rukou vzporem (výdrž). Spád do stoje o ramenou, kotoul napřed prohnuté do vzporu a kolo roznožmo napřed, odsun do podporu o pažích a kotoul nazad do stoje o ramenou, zvolna vzpor do stoje o rukou vzporem, předkmihem přemet nazad do podporu o pažích, předkmihem vzpor a přešvih přednožmo snožmo vpravo s půlobratem vlevo a přehmatem do nadhmatu (na pravé žerdi) do přednosu ve svisu, vzepření tahem souruč do vzporu, přehmat levou do podhmatu a zvedáním trupu stoj o rukou vzporem (nohy napjaté, trup vysazený) na jedné žerdi, přehmatem pravouč půlobrat vlevo do stoje o rukou pokos, přemet stranou vpravo do stoje pokos volnou paží upažit; stoj spatný připažit.

Kruhy.

(Výška 5 m 50 cm.)

Ze svisu vpředu:

Výšin (prohnuté) do vzporu, přednos, vahou bez oporu stoj o rukou vzporem (výdrž), sešin do váhy bez oporu (výdrž), sešin napřed do váhy ve svisu vzadu, prohnuté visem střemhlav váha ve svisu vpředu, zákmihem výkrut napřed, zákmi, předkmihem výmyk do stoje o rukou vzporem, nohy opřít o provazce, sešin rozporem nohy šinout po provazcích do svisu střemhlav (nohy opustí provazce, snožit), svis vznesmo (vysadit), zákmihem výkrut napřed a přešvih roznožmo napřed do stoje na zemi, upažit; stoj spatný, připažit.

Kůň na šíř s madly.

(Výška 1 m 20 cm.)

Ze stoje pobok za hřbetem, levá ruka na zadním madle, pravá na hřbetě: Přešvih zánožmo snožmo vpravo s půlobratem vlevo levouč do vzporu vpředu na madlech, kolo odbočmo vpravo a přešvih odbočmo vpravo, přešvih únožmo levou napřed, přešvih zánožmo levou, stříž odbočmo vlevo, přešvih únožmo pravou napřed, kolo odbočmo vlevo nazad, přešvih zánožmo pravou, výšvih odbočmo vpravo, odbočmo vlevo, přešvih únožmo pravou nazad, kolo odbočmo vlevo se střídnoručným přehmatem levé ruky na hřbet a pravé na zadní madlo, kolo odbočmo vlevo s 1/1 obratem vpravo pravouč do vzporu vzadu na madlech, přednožka vpravo nazad do stoje pokos čelem vpravo, levá ruka na předním madle, upažit pravou.

Skoky.

Kůň na šíř s madly.

1. Kůň na šíř s madly, můstek pevný, 10 cm vysoký (vpředu), umístěný 1 m před koněm; výška koně 1 m 30 cm od země k temeni madel. Z rozběhu (s dohmatem na madla) výskok prohnuté do stoje o rukou vzporem a spojitě (bez zastavení se) půlobratem vlevo a přehmatem pravouč na přední madlo a puštěním levé ruky přemet vpravo stranou do stoje na zemi, upažit vlevo; stoj spatný, připažit.

Skok může být proveden i v opačnou stranu.

Kůň na dél bez madel.

2. Libovolný skok přes koně na dél bez madel s dohmatem jednoruč nebo obouruč s pružným můstkem; výška koně nad můstkem 1 m 40 cm.

3. Můstek (pružný) 2 m dlouhý a 60 až 70 cm široký. Nejnížší část spočívá na zemi, nejvyšší jest 40 cm nad zemí a spočívá na dřevěném trámci 3 m 50 cm dlouhém anebo na dvou pérech.

Skok o tyči.

Družstvům bude k dispozici jeden můstek s dřevěným trámem a jeden můstek s péry.

Latka ve výši 2 m 40 cm až 2 m 65 cm. Viz známkování.

Skok bude oceněn podle způsobu provedení.

Vystoupení jednot.

Sokol Havlíček-Tyřš, veřejné cvičení 3. dubna.

Sokol Rozvoj, veřejné cvičení 3. dubna.

Sokol Tábor, veřejné cvičení 10. dubna.

Sokol Berwyn, veřejné cvičení 17. dubna.

Župa Střední, veřejné cvičení 29. května v Chicagu.

Slet a závody Župy Střední v Cedar Rapids, Iowa, 2., 3. a 4. července 1927.

Všeobecné pokyny pro závodníky a soudce.

(Platné i pro závodnice.)

Nástupy — odchody.

Nástup a odchod má vliv na známku tehdy, docílili více závodníků stejný počet bodů v součtu všech bodů. Lepším je ten, který má nejlepší známky dle poznámek o nástupu a odchodu. V tomto zahrnut je i nehladný náskok, neb seskok, vratký doskok, neb pád po doskoku.

Známkuje se dle provedení číslici 1. *vzorně*, 2. *dobře*, 3. *dostatečně* provedený.

Náskok na nářadí provádí se z pevného postroje spatného připazít, zapažením zevnitř, ruce otevřené (poloha libovolná). U koně přímý dohmat z připazení.

Seskoky provádějí se do *podřepu*, *předpažit*, neb *upažit* volnou paží, neb oběma pažema jak zakončení sestavy vyžaduje pro celé družstvo stejně.

Snižování známky, značí snižování o čtvrt bodu a výše, dle počtu chyb v provedení: vadné držení těla, pokrčování, roznožování, nenapínání špiček atd., buď při částečném neb trvale vadném provádění naznačených nedostatků.

Lehké porušení = sráží se dle provedení, neb povahy lehkého porušení od čtvrt bodu až do dvou bodů.

Lehké až hrubé porušení značí snížení známky od $\frac{1}{4}$ až do 5 bodů, dle povahy provedení.

Hrubé porušení = sráží se za chyby v popise označené od dvou bodů výše, dle chybného provedení, ale nikdy neznamená nulou za hrubé porušení. Nulou se známkuje jen za chyby, jak závodní řád naznačuje.

O výdržích.

Výdrž je správná, je-li v sestavách vydržena tři vteřiny.

Za výdrž dvě vteřiny trvající ztrácí se dva body.

Naznačení místo výdrže jednu vteřinu, neb projiti výdrže je nula. Setrvá-li závodník déle než tři vteřiny ve výdrži nemá to vliv na známku.

Naznačení je vyznačení v určité poloze jednu až dvě vteřiny, delší naznačení má vliv na známku, co lehké porušení.

Pokyny pro soudce při prostných.

Lehké porušení: noha mírně pokrčená, neb poohnutá tam kde má být napnutá, při postoji nožném, kročném, výkročném v jednom taktu. (trvalé mírné pokrčování v celém oddílu *hrubé porušení*.) Totéž se týče paží napjatých, při pohybech a výdržích. Totéž u nohou, paží mírně napnutých při postojích, pohybech, výdržích, tam kde tyto mají býti skrčeny, ohnuty, pokrčeny, neb poohnuty, jak předepsáno v jednom taktu (celém oddílu *hrubé porušení*).

Velmi mírné odchýlení (nejvíce o 15°) od správného postoje, pohybu, neb ve výdrži paží, nohou, těla, hlavy, špatné držení rukou, prstů v jednom taktu *lehké porušení* (v celém oddílu *hrubé porušení*).

Opozdní, neb zrychlení udaného ruchu o část jedné doby v jednom taktu, lehké porušení. Trvalé porušování ruchu cvičení o zlomek jedné doby je *hrubé porušení*.

Hrubé porušení: Odchýlení od daného postoje, polohy, pohybu od 15° do 45° v jedné době. Ve dvou, neb více dobách je neznalost cvičení t. j. *nula*.

Zrychlení, neb opozdní daného ruchu o jednu

dobu v jednom taktu *hrubé porušení*. Ve dvou, neb více taktech *nula*.

Ruce otevřené, mají-li být v pěst, neb opačně v jedné době v jednom taktu *lehké porušení* ve více taktech *hrubé porušení*, celém oddíle *nula*. Záměna hledu lehké až hrubé porušení.

Vratký postoj, vadný klek, vadné položení chodidel při výpadech, oddálené paty při dřepu, nedbalý základní postoj snižuje známku dle chybného provedení.

Pokyny jsou platné i pro sestry s dodatkem: Vláčný pohyb provedený pouze v záruči, *lehké porušení*. Při pokrčení paží více než o 25° — *hrubé porušení dle povahy provedení*. Prsty napjaté, kde mají být volné neb opačně, *lehké porušení*.

Při pohybech nohou ohnuté špice tam kde mají býti napjaté v jednom taktu *lehké porušení* (v celém oddíle *hrubé porušení*).

PROSTNÁ MUŽŮ.

Oddíl I.

V době II. 1. 2., ohnout upažmo ruce v týl, nepouštět lokte dolů (při předklonu) tlač lopatky k sobě. Předklon vodorovný. Dřep koně zpřímá, kolena od sebe, paty k sobě. V době VI. 1. a 3. při úklonu upažit levou a pravou, musí být paže vždy v prodloužení osy ramenní.

Oddíl II.

V době IV. 1. Výpad koně pokud možno až mezi ruce, obrát' se v levo a sedni si na pravou patu; levá noha opírá se o hranu chodidla. Pravá noha (koleno) a levá noha tvoří pravý úhel. Levá ruka je rovně se zemí. Doba V. 1. V podporu ležmo před rukama prohni kříž. Doby V. 1. 2. a) b) 3. konají se plynule. V době V. 3. celý obrát do stoje skřížného koně na špičkách, ale po obrátu ihned se spust' do stoje spatného, abys měl pevný postoj. V době VIII. 1. při střehu hled' aby tento byl dosti velký, obě nohy stejně pokrčeny, chodidla na sebe kolmo, paty v jedné čáře. Prsa jsou ku předu.

Oddíl III.

Doba VI. 3. viz oddíl II. doba IV. 1. opačně.

Oddíl IV.

Doba II. 1. a 2. Paže při úklonu v jedné přímce v prodloužení osy ramenní. Doba VI. 3. pravá noha na špici. Doba VII. 3. předklon vodorovný.

PROSTNÁ DOROSTU.

Oddíl I.

Při rozstupu střední jest na značce a krajníci nacházejí se v polovině mezi značkami, mezi svojí a středního. Poklusové skoky v II. taktu konají se plynule, taktéž i výpad pravou v před. Skoky i výpad budiž nacvičeny, aby celá trojice konala tyto stejně dlouhé jako jeden. Doba III. 1. 2. 3. zvolna připazením a předpažením vzpažit zevnitř. Koná se: na 1. jsou ruce v připazení, na 2. v předpažení, na 3. ve vzpažení zevnitř, ovšem koná se spojitě, a teprve se koná záklon. Takt IV. budiž též konán spojitě. Při druhém provedení celého oddílu přijdou cvičenci zase na původní místo odkud začli, a cvičí se ještě dvakrát. Po čtvrtém přecvičení oddílu konají cvičenci krok stranou na svojí značku a upaží.

Oddíl II.

Doba II. 1. 2. koná se spojitě. Po dokončeném oblouku pravou konáme ihned $\frac{1}{4}$ obrát v pravo, a vy-

króčíme ihned pravou v před. Jsme tudíž v postavení příčném, ve kterém setrváváme až do doby VI. 1. V době III. při skrčení zapažmo jsou ruce otevřené, lokte tlačíme k tělu, ruce s předloktím jsou v jedné přímce. Taktéž v kleku v době IV. 1. předloktí pravé paže s paží levou jsou v jedné přímce.

Oddíl II.

Doba V. 1. V kleku vydržíme, mrštíme pravou v před a ihned upažíme, současně otočíme o 90° v pravo, tak že pravá paže jest v prodloužení osy ramenní a je rovnoběžně s bércelem pravé nohy, levá paže zaujme polohu pravé paže opačně z doby předcházející. V době V. 2. otočíme trup zpět, vztýčíme se na levé noze, připažíme, sevřeme v pěstí a ihned skrčíme přednožmo pravou (stehno s bércelem pravé, je v pravém úhlu špičky k zemi) a skrčíme přednožmo pěstě nad rameny lokte směřují rovnoběžně v před. V době V. 3. trčíme pravou vpřed do mírného přednožení a upažíme skrčmo, paže zůstanou skrčeny jako v době IV. 2., pouze záloktí je v upažení rovně stranou (nesnižovat paže) a ruce se otevřou hřbetem nahoru. V době VI. 1. trčíme vzhůru ruce v pěst a konáme ¼obrat v levo do stoje únožného pravou. Při dřepu dej kolena od sebe a paty tlač k sobě. Doba VIII. 1. 2. koná se spojitě, takže pravá paže opisuje celý kruh nazad.

Oddíl III.

Doba 1. 2. Půlobrat v levo do stoje zánožního pravou konáme na špičce levé nohy, předklon je rovně se zemí, ne tedy trup s pravou v jedné přímce.

Doba I. 3. V kliku ležmo zanožit levou, lokte tlačíme k tělu.

Doba III. 1. Podpor klečmo ze vzporu ležmo za rukama konáme tím, že přitáhneme nohy k trupu tak daleko, až stehna nohou jsou kolmo se zemí.

Doba III. 2. V této době konáme zpodporu klečmo ¼obrat v levo do kleku o pravé, bérce pravé nohy zůstane v tom směru jako v podporu klečmo, jen levá noha po půl obratu postaví se kolmo k zemi, a sedneme si na pravou patu. Loket levé ruky se opře o koleno levé, ruka je v pěst, dlaní nahoru, pravá skrčena upažmo, předloktí před ramenem taktéž v pěst palcem nahoru. Hlava a trup je mírně natočen v pravo. Jsme čelem ke značce, z které jsme vyšli.

Oddíl IV.

V době I. 3. trup jest vzpříma, nepředkláníme se.

Oddíl V. je tentýž jako první, cvičí se ale pouze dvakrát.

Šplh.

U šplhu známkuje se rychlost. Šplhá se na povel: "Připravit — pozor — teď!"

Cíl je zvonek, jehož se musí závodník libovolnou rukou dotknouti.

Šplhá se střídnuř bez přírazu o nohou napjatých, snožmo, roznožmo, v přednosu neb ve visu. Šplhání je libovolné. Krčení a trčení nohou je nepřipustné. Začíná se z visu stojmo, 6' od země do výšky 24'.

Házení míčem 4 lb.

Hází se třikrát libovolným způsobem od čáry 2 yd. dlouhé. Měří se od středu čáry k první známce dopadu. Nejdelší hod se čítá.

Úprava náradí.

- 1) Hrazda ocelová 1½' v průměru, 7' v rozpětí, asi 7' 8" vysoká.
- 2) Bradla: žerdě kulaté neb oválové, až 5' 5" od prk-

na zvýšené. Šířka mezi žerděmi na žádost družstva libovolně se upraví.

3) Kůň na šíř s madly dřevěnými neb kůži obšitými s krkem rovným je 3' 8" vysoký.

4) Kruhy dřevěné, až 8' vysoké od země.

Vrh kouli.

U vrhu kouli známkuje se míra vrhu. Vrhá se třikrát libovolnou rukou z kruhu o pevném podkladě a průměru 7'.

Nejdelší vrh se počítá. Platí vrh při kterém nebylo před dopadem koule z kruhu vykročeno, aniž se ruka nebo tělo dotklo půdy mimo kruh. Měří se od nejbližšího obvodu kruhu prodloužení na střed k první známce dopadu.

Technický Výbor Amer. Obce Sokolské, ZÁPIS

ze schůze Ústř. Odb. A.O.S., konané dne 27. února 1927 o 11. hod. dopol. v Sokole Havlíček-Tyr.

Přítomni byli bři: Jelinek, Kos, Oselka, Tomeš; ses. Vacková a Kadlecová. Omluven br. Regner.

Schůze zahájena o 11. hod. dopoledne brem. Jelinekem. Čteny dopisy, které v zásadě přijaty. Na dopis sestry Fořtové, která dle toho času v Praze a chce navštěvovati 14-denní kurs v Praze, bylo usneseno, aby ji bylo dáno svolení T. O., které jest nutné, a aby případné vydání s ubytováním a stravováním v Tyršově domě bylo se schválením Výkonného Výboru hrazeno z fondu Tech. Odb. A.O.S.

Zpráva náčelníka: br. náčelník oznamuje, že jest nutno oznámit T.O. župy Střední, aby vyslali 2 zástupce do Ústř. T.O. a jednu sestru.

Tělocvičné kursy konaly župy: Západní v Omaze, z kteréhož kursu byla zaslána zdravotní podepsaná všemi kursisty a cvičiteli Ústř. T.O. Župa Severovýchodní koná kurs v Detroit. Vydány a rozslány příručky k mezikoleťovým závodům. Sokol Supply Co. zaplatí za oznámky na obálce.

Doprovody hudební ke všem prostným vydaným T.O. A.O.S. usneseno dáti vytisknouti. Nabídka na tisk je výhodná.

Br. náčelník oznamuje, že nebyl propuštěn z úřadu náčelníka, ale Výkonný Výbor že jej znova zvolil do sjezdu.

Ohledně tělocvičné akademie, která pořádána bude u příležitosti závodů mezikoleťových, bylo uloženo br. Tomšovi, aby vyšetřil podmínky nájmu "Auditoria" v Sok. Slávském na tento den. Tamtéž usneseno pořádati závody mezikoleťové a závody v atletice konány by byly v Morton-High school v Cicero. Vyšetří taktéž br. Tomeš.

Tělocvičnou akademii i závody pod protektorátem A.O.S. po stránce technické i organizační chce vésti Ústř. T.O. a sám ponese za ni plnou zodpovědnost. Předběžná vydání s tímto spojená budou prozatím hrazena z fondu T.O. Veškerý zisk z podniku tohoto věnován bude na cestovné cvičencům ze žup.

K závodům župním vyslání budou zástupci Ústř. T.O.A.O.S. následovně: Minnesotta br. Kos, župa Východní br. Jelinek, Střední br. Oselka, Západní br. Regner, Severovýchodní br. Tomeš, Jižní br. Chmelík (zást. Ú.T.O.).

Br. Tomeš doporučuje, aby br. Klepalovi, který vede sokolské hlídky v českých časopisech, byly dány náležitě informace a pokyny, pokud se článků o technických věcech týče, aby v nich nebyly rozpory.

Zapsal Jos. Kos, taj. Ú.T.O.

leká, že to Sokolika neleká. Dále náš br. V. Plátník, ačkoliv na to měl jenom krátký čas, naevičil slavnostní rej, který byl proveden dokonale. Sestry a bratři velice pěkně vyjímali se v krásných úborech, v kterých byli oděni. Vše, co bylo na programu, cikánské kejkle, ruský tanec a rej, klidilo vavřiny chvály a potlesku. Pak následovala tak krásná přátelská zábava, že ještě ani ve tři hodiny ráno se nám nechtělo domů. Dne 6. března bude dramatický odbor hrát kus ze života, pod názvem "V černé roklí". Nejhlavnější však je, že Sbor Dívek a Paní bude pořádat oslavu svého 25-letého trvání. Budeme se ze vši síly vynasnažovat, aby program byl co nejbohatší. Doufáme, že přespolní bratři a sestry zase nějakým programem nám přispějí a s námi zase sokolsky se pobaví. My sestry zajisté všechny přiložíme ruce k práci, abychom náležitě oslavily svou 25-letou činnost a ukázaly našemu dorostu, jakou cestou se ubíratí má na poli sokolském. Vám, sestry zakladatelky našeho sboru, volám mnoho zdaru na další léta. Nazdar!

Vilémína Ulman.

New York, N. Y.

Dne 20. února tohoto roku byl zde pohřben br. Jan Hana, jenž zesnul ve věku 63 let. Bratři ho sice málo znali, ale z mé duše památka na šlechtného tohoto muže nikdy a nikdy nevymizí. Byl zaměstnán u plynárnické společnosti v Brooklynu po dlouhou řadu let. Bydlel v místě, kde nebylo českých lidí, mezi český lid do New Yorku nepřišel a tu zcela přirozeně u Sokola ho nikdo neznal. Roku 1924 spatřil jsem Hanu na našich Šibřinkách v sokolovně. "Co pak tu děláš, bratře?" táži se ho. On však místo odpovědi vzal mne stranou a pravil: "Tak dlouho jsme se neviděli. Pamatuješ se, co jsi za nás slibil, když jsme byli přijímáni k jednotě? A co jsme učinili a jak jsme slib svůj plnili? Nebýti Tebe, bylo by těch zásluh věru velice málo. Nejen že jsi byl starostou a po mnoho let náměstkem, vyslancem naší jednoty na sjezdu omažském a pak ihned prvním jednatelem župy východní, zakladatelem sokolského divadla a dlouholetým jeho ředitelem. A bylo to hlavně Tvým přičiněním, že krásná knihovna rozpuštěné čtenářské besedy "Vlast" obsahující přes dva tisíce nově vázaných cenných knih věnována byla Sokolu." Když jsem chtěl protestovat proti té chvále, kterou mi dával, nepřipustil mne ku slovu, nýbrž pokračoval: "Michale, snad nezapřeš, že po více nežli 15 let byl jsi dopisovatelem do "Sokola Amerického," kde cenné Tvé zprávy jsem každého měsíce vždy trpělivě čekal. Zprávy z Tvé jednoty jsem v pravdě hltal. A co jsem učinil já pro tu naši jednotu? Nic — a přece u jednoty zůstanu do dechu posledního." Tak upřímně promluvil Sokol, který po 40 roků k jednotě patřil a který bydlel ve vzdáleném místě, kde Čechů nebylo. Roku 1887 když zábavní a vzdělávací spolek Slovan byl do T. J. Sokola přijat, byl jsem předsedou tohoto spolku a po velice milém přijetí, jehož se nám v Sokole dostalo, děkoval jsem několika slovy asi následovně: "V památný tento den, kdy T. J. Sokol s radostí přijímá spolek Slovan ve svou náruč, slibme si, bratři, že celý svůj život jednotě zasvětime. Pod praporem sokolským, který od celého národa jest uznáván, plíme věrně všechny svoje povinnosti nejen v tělocvičně, nýbrž i doma ve svých rodinách, všude, také tam, kde před veřejností českou i jinonárodní se budeme pohybovat. Vždy a všude hajte jméno sokolské a šlechtné jeho zásady. Skvělá budoucnost Sokola zajisté nemine, k čemuž z

upřímného srdce volám: Na zdar!" Kolik jest nás, kteří jsme tehdy danému slovu věrní zůstali? Nevím, ale tolik jest jisto, že ti bratři, kteří jsou dosud na živu, dosud v našich řadách stojí, a těm zvláště platí moje vzpomínka. Vim, že ani já jsem úkolu svému plně nedostál, neboť úmrtí mé manželky a pak zákeřné nemoce, které již dva roky mne sužuje, učinila konec veškeré mé práci. Ještě nyní však rád sokolské schůze navštívím, když mne můj syn, také dobrý Sokol, dovede do schůze, abych nezhloudil, neb nemohu se sám na sebe spolehnouti, že bych večer došel domů. Nuž buď každý Sokolem upřímným a važ si členů, kteří v práci sokolské sešedivěli.

Na zdar! Váš

Michal Kafka.

Milwaukee, Wis.

Po veřejném cvičení jsme měli týden prázdniny. Avšak mnozí bratři si nedali pokoj a cvičební hodiny dodržovali. Pro ně neplatí odpočinek nýbrž práce. Ačkoliv jsme stejně druzi nezaháleli, neboť připadla v ten týden výroční schůze a k tomu společně se sestrami. Je to první schůze společná a každý byl velice překvapen a potěšen tou velikou návštěvou. Přitomno 93 bratři a 86 sester. Všemi probíhala myšlenka jako elektrický proud s přáním, by vždy schůze byly tak navštívěny. Co by se to projednalo důležitých věcí a v mnohém lehčeji by šla práce ku předu. Po zahájení schůze a vyčerpání předléhající věcí, byli vyzváni všichni úředníci k minutovému opuštění spolkové místnosti. Po uplynutí určeného času otevřeny dvéře druhé místnosti, z nichž vyšel za rázné hudby br. s praporem českým a hned za ním následovala sestra s americkým. Každý vzdal šest povstáním. Pak byli předváděni úředníci za velkého potlesku, když předem složili pod prapory slib, že věrně a čestně budou zastávat svoje povinnosti, které od nich "Sokol" žádá. Po tom zapěna hymna americká a česká, kterou si každý s chutí zanotoval. Při tom uvedeni noví členové. Přílehou řec přednesl br. Karel. Měla dobrý dojem na ty mladší, poněvadž byla prosycena hodně humorem, takže každý pozorně poslouchal až do konce. Schůze tento rok jsou změněny, a to: na první a třetí čtvrtek v měsíci. S bratrským Na zdar!

Tonda Šandera.

Petersburg, Va.

Byl jsem našim sborem pověřen, abych do "Sokola Amerického," napsal něco o naší činnosti. Jelikož jsme sbor nový, vy, bratři a sestry od celé jednoty, jste ještě mnoho o nás neslyšeli. Toto jest náš první dopis. Musím vás tedy všechny s našim sborem seznámit. Obšírně vyličím náš počátek a naši činnost. Odpust'te, že drobet odbočím. Po válce, po rozpuštění Čes. Nár. Sdružení zde v našem okolí zůstala místnost Svobodné Obce jako opuštěná. Sešlo se nás pár osadníků dohromady a přemýšleli jsme, jak započít mezi námi novou činnost, naše dítky abychom udrželi a vychovali je ve prospěch naší národnosti, aby se nám tak lehce v cizím živlu neodecizily. Přišli jsme k náhledu založit nějaký vlastenecký kroužek, ku kterému bychom mohli naši mládež získati pořádáním ušlechtilých zábav. A tak se stalo, že ku konci roku 1924 za pomoci Franka Kubového a Henryho Horáka zde byl založen sbor pod názvem Čes. Slov. Amer. Sokol. Sbor náš vzrůstal znamenitě, tak že do 3. května 1925 se přihlásilo 48 členů a členkyň. Začátek byl slibný a utěšený, však tehdy se bral od nových členů pouze \$1 zápisné, a jelikož žádné stanovy

nebyly vypracovány, tedy po dobu pět měsíců se žádné poplatky neplatily. Jakmile se sbor usnesl na vybi-rání malého poplatku, hned 12 členů odpadlo, neb si zaplatilo pouze 36 členů a členkyň. Z toho se dá soudit, jak malý zájem mnohý má pro dobrou věc. Na to ku konci roku 1925 přišlo k hlasování, zda-li sbor má zůstat a působiti na svou vlastní pěst, neb zda-li se má připojiti k Obci Sokolské. Jelikož většina členů byla pro připojení k A. O. S. byly navázány styky s Výk. Výborem Obce Sokolské a v únoru 1926 pode jménem Těl. Jed. Sokol Petersburg, bratrem Cihlářem po obvyklých obřadech do Obce Sokolské přijmuti. Však bohužel, než jsme byli k A. O. S. přijmuti, přišli jsme o dalších 8 členů, takže bylo uvedeno pouze 22 členů a 6 členkyň. Poměrně malá číslice! Nevadilo by nám, že bychom ztráceli členy nečinné, však mnohem více nám vadí, že ztrácíme členy ponejvíce mladé a cvičící, a jakým způsobem je ztrácíme? Zde v našem městě a v celém okolí nekyne žádná naděje pro naši dorůstající mládež, že by se zde mohli zaříditi do budoucnosti, v továrnách málo práce a ještě méně platu, a proto jeden po druhém jsou nuceni si hledat práci ve městech na severu; a tak ztrácíme naše nejlepší členy, kteří ponejvíce cvičili, takových jsme ztratili 13. Když jsem vlastně zasáhl až na cvičení, tedy se též rozepteš o té naší cvičitelské činnosti. Jelikož náš sbor nesl jméno Sokol, znamenalo to všim právem, zavěsti do jednoty cvičící činnost. Tu byla otázka, jak tu činnost začít. Stalo se právě na podzim roku 1925, že jsme pořádali zábavu a že právě na tu zábavu nás překvapil návštěvou br. Cihlář, Sokol z Baltimore. Před půl nocí k nám všem přítomným promluvil o Sokolstvu a my té příležitosti použili a jemu si postěžovali co nám schází. A br. Cihlář nám slíbil, že se postará, by k nám župa nějakého cvičitele poslala a tak se také stalo, že v krátkosti na to v prosinci k nám zavítal cvičitel Bednář se svou chotí, o které se postaral br. Stanley Volhein, jenž je u sebe bezplatně hostil. Bylo to zvláštní, jak se zpráva hned roznesla po všech členech, že jest tu cvičitel, neb hned první večer byla naše síň, v které se scházíme, značně naplněná. Po seznámení se s br. Bednářem a jeho chotí, br. Bednář promluvil k nám, za jakým účelem jest k nám vyslán, co vlastně Sokol znamená a co máme plniti, zda-li k jednotě sokolské přistoupíme. Po jeho skvělé řeči, za kterou mu přítomní dali tleskáním na jevo, že s ním ve všech názorech souhlasí, přešlo se ke cvičení. Cvičitel Bednář si hned sestavil četnu, do které se přihlásilo 12 mladíků, kteří vzali hned na sebe cvičící úbor a nastalo cvičení, ovšem, že jenom takové, jaké bez náradí se nechá vykonat, a tak po 3 večery vždy po 7. hodině, jsme se sjížděli do místnosti a okolo 11. zase odjížděli ke svým domovům. Posléze když br. Bednář s cvičenci rozebral mnoho prostných a i několik skupinových cvičení, získal za pomoci br. Henryho Horáka na dva večery cvičírnu Y. M. C. A. v městě Petersburg. Tam teprve nastalo pravé cvičení na náradí, ve kterém se naši hoši dosti tužili. Přítomno bylo též několik mužů od Y. M. C. A., kteří se zvláštní pozorností sledovali výkony br. Bednáře a přiznávali, že na takové výkony jest jejich cvičitel krátký, sám cvičitel od Y. M. C. A. chtěl, by druhý den cvičitel Bednář mu některé těžší výkony ukázal a zaučil, však pro nedostatek času z toho sešlo. Nesmím též opomenout, že cvičitel Bednář při všem probíral cvičení i se 6 Sokolkami. Bratr Bednář pobyl v našem kruhu pouhý týden, však zanechal u nás na sebe zlatou upomínku na kolik let, neb když jsme

se s ním poslední večer loučili žádnému se nám domů nechtělo. Přímlovou br. Bednáře a br. Cihláře jsme později obdrželi od Východní Župy nějaké náradí, za něž at' dárci přijmou od naší jednoty vřelý dík. Po odjezdu cvičitele, následkem špatného počasí nastala ve cvičení ochablost, a také není se co diviti, s jakými obtížemi jest nám na venkově zápasiti, zvláště v zimě. Představte si, že členové mnoho mil od místnosti vzdálené se mají scházeti do nevytopené místnosti, kde není žádného domovníka. Kdo dříve se do místnosti dostaví, ten také v kamnech zatopí, a pak jest teplo jenom u kamen. Cvičící členové se musí převlékati buďto hned doma aneb na místě v nevytopené světnici a posléze také tak i cvičiti. Není-li velká zima, to ještě ujde, je-li však silný mráz, každý musí hledět, aby se cvičením zahřál. Protož cvičíme teď, jak jest nám možno, ale těšíme se, jak jen drobet bude zima za humny, že rozvineme cvičící činnost stálou. Dosud máme 12 cvičenců, 2 neb 4 čekance, kteří chtějí cvičit s sebou. Poslední prosinec jsme měli volbu úředníků a zvoleni byli ti: Starosta, Václav Horák; náměstek, Frank Basl; jednatel, Henry Horák; účetní, Joseph J. Růžička; pokladník, Stanley Volhein st.; zpravodaj, Joseph Růžička; náčelník, Joseph J. Růžička; cvičitel, Henry Horák.

Tento rok jsme zvolili br. Růžičku ml., za náčelníka, který procvičil tělocvik v High School a Henryho Horáka, cvičitele, který byl u zdejšího vojska kaprálem a stálým cvičícím členem Y. M. C. A. Oba jsou velmi dobří a horliví ve cvičení, však v takovém, které již prodělali, ale pro cvičení sokolské jim schází výcvik a povel dle cvičícího mužstva Obce Sokolské. A proto až přijde pohodlnější počasí, budeme žádat Východní Župu, zda-li jim bude možno, nám nějakého cvičitele na neurčitou dobu vyslat, by si naši cvičitelé a cvičenci od něj něco do paměti vštípili.

A teď ještě malou prosbu našim bratřím a sestrám od jednoty Petersburg. Přál bych si, bychom se v užší kruh sloučili, v započaté práci vytrvali, svoje dítky mravně a zdravě, jak na duchu tak na těle vychovávali a až dorostou, do našich řad vřadili. Budeme-li tak činiti, doufám, že naše heslo Svornost, Rovnost, Láska a Bratrství se u nás vyplní. Na zdar!

Josef Růžička, st., zpravodaj.

Žurnalistická stručnost.

Byla zase jakási demonstrace na pražských ulicích. Pan redaktor Pěnička šel se svou rodinou do biáčku, ale narazil na policejní kordon.

"Tisk!" povídá stručně.

"Račte, prosím," pouští ho strážník. "Ale ta dáma?"

"To je tiskárna."

"A pak ještě ty dětičky?"

"Tiskopisy!"

— "Sokolstvo má své vzdělávací sbory. Tyto mají zajisté především ten cíl, aby dorost i členstvo vychovávalo a vedly tak, aby ono ve veřejném životě uplatňovalo plně svůj zušlechťující a umravňující vliv. Nejde tak o hromadění vědomostí, ale o výchovu charakteru, o boj proti materialismu a tříbení smyslu pro osobní čest, který poslední dobou u nás tak povážlivě upadá, a o pěstění onoho národního citění, které bylo též Tyršovi majákem, ukazujícím mu pravou cestu."

Z dopisu Renaty Tyršové.

ZÁPISY A ZPRÁVY ČINOVNÍKŮ

Z Výkonného Výboru Americké
Obce Sokolské.

Schůze dne 28. února 1927.

Přítomno 23 zástupců. Omluveni: Kostlán, Novák, Štěpánková, Ezentherová, Radvanovská.

Zápis schůze minulé schválen.

Dopisy: Nově přijatá jednota v Rowena, Tex. projevuje přání, aby uvedení do Obce bylo odloženo na dobu pozdější následkem nepříznivého období, hlavně pak, že očekávají postavení nově sině řádu "Pokrok Roweny", která by potřebám sokolským vyhovovala. Usneseno přání vyhověti.

Br. Vonášek z Robertsedale, Ala. vyličuje poměry přítomně v osadách Robertsedale a Silverhill, kde činí se pokusy o založení sok. jednoty. Jelikož dosud nestává pevné záruky na udržení se jednoty, má být požádán br. Vonášek, aby sledoval předběžné pokusy a občas nás o všem informoval.

Jednotě v Penelope, Tex. usneseno poshověti s placením povinných poplatků do 1. října, kdy doufá jednota své finanční poměry upravit tak, aby mohla dostat všem povinností.

Výbor Okr. Minnesota projevuje nadšení nad přeměnou okrsku v Župu Severní a děkuje za povolený příspěvek, který slibuje vynaložiti pro dobro Župy a podřízených jednot.

Dopis cvič. sboru Sokola v Racine usneseno i s odpovědí odeslat na taj. jednoty, ježto podobné záležitosti předkládají prve schváleni jednoty a prostřednictvím jejím předkládány župě atd.

V záležitosti br. A. Kužela podá se Plzeň. Sokolu vysvětlení. Na základě dopisu jed. Sokola v Scio, Ore., pojednáno o poměrech v Župě Pacifické a usneseno, vzhledem ku ohromné vzdálenosti žup. ústředí v San Franciscu ku jednotám v Portland, Scio, Malin, Ore. a Seattle, Wash., takže práce společná není možná, zříditi samostatný Okrsek se sídlem v Portland, Ore.

Zprávy: Přijata zpráva náč. Ústřed. Technického Odboru a návrhy v ní obsažené schváleny. Účty za tisk "Pokyně ku mezislet, závodům" v obnosu \$125., jakož i vydání tajemníka U.T.O. za poštovné \$9.97, povoleny k vyplacení.

Přijata zpráva Ústřed. Vzdělávacího odboru a schválen honorář \$25.00 měsíčně za vedení "Sokolské Hlídky" v časopisech. Rozpočet na vydání "Sokolského Kalendáře" odkázán po delší debatě zpět Ú. Vzděl. Odboru k propracování a pokud možno snížení, aneb po případě ku vyjednání podmínek s některým nakladatelem.

Za zástupce Výk. Výboru A.O.S. ku slavnosti otevření nové budovy Sokola Tyrš v Clevelandu zvolen br. Ant. Doležal v pádu, že by starosta nemohl úkol ten na se vzíti.

Po debatě o všech pokusech získati film z pražského sletu pro nalahavé potřeby našich jednot, usneseno dopisem poukázati předsednictvu Č.O.S. v Praze, jak těžce se nás dotýká zpráva, že film byl věnován Svazu Jihoslov. Sokolstva na důkaz vděčnosti za účast při sletě.

Usneseno pro blížící se sjezd příštího roku zříditi organizační výbor, který by projednával a připravoval

všechny důležité otázky pro sjezd a uvědomoval o nich členstvo v našem orgánu.

Příjem v únoru 1927.

Sokol F. Tyrš, S. Omaha, přisp. za IV. ¼letí..	71.00
Sokol Tábor, Pleasant Hill, přisp. za IV. ¼letí..	25.50
Sokol Chicago, přisp. za IV. ¼letí	218.50
Sokol Baltimore, přisp. za IV. ¼letí	90.50
Sokol Tábor, Oak Park, přisp. za III. a IV. ¼l.	318.50
Sokol Seattle, Wash., přisp. za IV. ¼letí.....	12.00
Sokolice Chicago, přisp. za IV. ¼letí.....	79.50
Sokolice Plzeňské, doplatek za IV. ¼letí.....	39.78
Sokolice Tábor, Oak Park, přisp. za IV. ¼letí	61.75
Sokol Owosso, Mich., přisp. za IV. ¼letí.....	22.65
Sokol Newark, N. J., přisp. za IV. ¼letí.....	17.00
Sokolice New York, přisp. za IV. ¼letí.....	59.10
Sokolice Omaha, přisp. za IV. ¼letí.....	26.75
Sokol Houston, Tex., přisp. za IV. ¼letí.....	32.00
Sokol Portland, Ore., přisp. za IV. ¼letí.....	23.25
Sokol Galveston, Tex., přisp. za IV. čtvrtletí	4.25
Sokol Hopkins, Minn., přisp. za IV. ¼letí....	21.75
Sokolice Libuše, So. Omaha, přisp. za IV. ¼letí	13.50
Sokol Wilber, Neb., přisp. za IV. ¼letí.....	61.60
Sokol Jonáš, Abie, přisp. za IV. '25, I. a II. '26	66.00
Sokol Prague, Neb., přisp. za III. ¼letí.....	67.00
Čes.Amer. Sokol, Chic., přisp. za III. a IV. ¼l.	38.00
Sokol St. Paul, přisp. za III. a IV. ¼letí.....	101.25
Sokolice Detroit, přisp. za IV. ¼letí.....	14.75
Sokol Prague, Okla., přisp. za III. ¼letí....	30.50
Sokol Lorain, O., dlužné přisp. za r. 1925—26	120.00
Sokol Hueston, Tex. za sletové nálepky	4.50
Jos. Suchánek, Detroit za odznak A.O.S.	1.00
Ant. Tesař, Chicago, předplatné na Sok. Am.	1.00
M. Laštovica, Omaha, za 8 Těl. K. Nov. ř. III.	3.60
Sokol Rozvoj, Chicago, přisp. za IV. ¼letí..	45.00
Sokol East Islip, přisp. za IV. ¼letí.....	28.00
Sokol Žižka, Bruno, přisp. za I., II. a III. ¼l.	15.10
Celkem	\$1,734.58

Čís. čeku Vydání v únoru 1927.

435—Sok. Župě Střední 10c popl. a ¼l. mimořádný příspěvek	\$1,135.30
436—Okr. Minnesota, 10c popl. a ¼l. mimořádný příspěvek	136.10
437—Sok. Župa Východní, 10c popl. a ¼l. mimořádný příspěvek	368.50
438—Sok. Župa Severovýchodní, 10c. popl. a ¼l. mimořádný příspěvek	353.00
439—Sok. Župa Západní, 10c. popl. a ¼l. mimořádný příspěvek	355.20
441—Nár. Tiskárna tisk a dopr. Sok Am.....	534.75
442—Jarka Košar, služné jed. Výk. Výb.	200.00
443—Dr. Lad. Štolfa za redakci Sok. Amer....	50.00
444—Jar. Jelinek za red. Těl. Přílohy S. A....	25.00
445—Řed. Sok. Chicago, nájem z úřadovny ..	23.00
446—Nár. Tiskárna za tisk pro Ú. Tech. Odb.	125.00
447—V. Okr. Minnesota na účet br. Drassala	100.00
448—Jos. Kos, pošt. vydání taj. Ú. Tech. Odb.	9.97
449—Poštovné vydání úřadovny V. V.....	4.03
450—Fr. Klepal za redig. "Sok. Hlídky"	25.00
Bance na výměnu čeků	.55
Celkem	\$3,445.40

Přehled.

Hotovost z minul. měsíce.....	\$7,369.36
Příjem v únoru	1,734.58
Úrok z bankov. vkladu	13.36
Celkem	\$9,117.30

Vydání v únoru 3,445.40
Zbývá hotovost pokladni \$5,671.90

*Zápis ze schůze Ústředního Vzdělávacího Odboru
A. O. S., konané, dne 18. února, 1927,
v knihovně Sokola Chicago.*

Schůzi zahájil předseda br. Dr. Ant. Mueller. Přítomní byli bratři: Klepal, Raisler, Horlivý a Dr. Štolfa.

Za nepřítomného tajemníka br. Prchala, ustanoven Dr. L. Štolfa co prozatímní tajemník.

Nejprve jednalo se o změně našeho orgánu na reprezentativní měsíčník česko-americký, po způsobu amerických "magazinů". Po výměně mnoha názorů, které celkem shodovaly se v tom, že bychom se měli podniku toho chopiti, pakliže to bude finančně možno, uloženo bylo br. Klepalovi, aby do příští schůze přinesl rozpočet na projektovaný měsíčník.

Dále jednáno o "Sokolské Hlídce", kterou v různých časopisech řídí br. Fráňa Klepal. Usneseno bylo za jeho příspěvky platiti mu stálou cenu \$25.00 měsíčně a poštovné.

Br. Raisler přináší dvě nabídky na tisk sokolského kalendáře. Jedna nabídka jest na formát 9x12 při 300 stránkách a zní na 5,000 výtisků \$3,280 a na 10,000 výtisků \$4,400.00. Druhá nabídka jest na formát velikosti 7x10 při 320 stránkách a zní na 5,000 výtisků \$2,985.00 a na 10,000 výtisků \$4,100.00. Podrobnosti přiloženy jsou k protokolu. Usneseno doporučiti Americké Obci Sokolské, aby schválila vydání sokolského kalendáře za těchto podmínek a ponechala Ústřednímu Vzdělávacímu Odboru vypracování podrobností.

Na to schůze byla skončena.

Sepsal

Dr. L. Štolfa,
tajemník pro tempore

ZE ŽUPY VÝCHODNÍ

*Zápis ze schůze Ústředního Výboru Župy Východní,
konané dne 21. února, 1927.*

Schůzi zahájil starosta Jos. Modr. Zápis z minulé schůze čten a schválen, jak sepsán. Výk. Výb. Amer. Obce Sokolské zasílá ček v obnose \$368.50, v kterémžto zahrnut jest 10-centový poplatek za 1,685 členů a čtvrtletní mimořádný příspěvek \$200 na práci organizační, technickou a vzdělávací. Župní výbor se vynasnaží, by peněz těchto využito bylo na prohloubení její, jako roku minulého, který přinesl dobrý výsledek. Dopis Župy VI. "Matúš Čák-Trenčianský," Těl. Slov. Jed. Sokol, čten a přijat. Účet za 100 kusů cvičících pravidel pro závody a slet v Baltimore, Md., povolen k vyplacení a předán bude pořádatelům výboru. Sbírací listina Amerických Dělnických Listů buď již vrácena.

Zprávy z jednot: Pod dozorem Těl. Jed. Sokol New York budou pořádány národní závody v jejich Sokolovně, dne 14. května, ku kterým se bratři oné jednoty připravují. Br. Hradecký, člen Těl. Jed. Sokol New York, dobyl první ceny na koni na děl při národních závodech v městě Newarku, N. J. Tech. Výbor vydal cvičení a závodní pravidla k župním závodům, jež u všech jednot se pilně cvičí. Budou to slavnostné dny Sokolstva na východě a jeden každý sbor má dbáti na to, aby byl zastoupen co možná největším počtem cvičícím členstvem i návštěvníky.

Na zdar!

Joseph Kolman, jednatel.

ZE ŽUPY SEVEROVÝCHODNÍ

*Zpráva z výroční schůze župy Severovýchodní,
konané 8. ledna 1927.*

Schůzi za přítomnosti 13 zástupců zahájil župní starosta br. Václav Přeč, čten a přijat protokol, jak z minulé Výroční schůze, tak i z poslední řádné schůze. Při volbě nových úředníků byli zvoleni úředníci na rok 1927 následovně bří.: Starosta: Karel Bernreiter; mistostarosta: Josef Hlaváček; tajemník: Louis Procházka; pokladník, Frank Žák.

Br. Václav Přeč byl pak zvolen náčelníkem Tech. Odboru Župy Severovýchodní.

Všichni úředníci podali celoroční zprávy, z nichž jest patrna následující činnost župy S. V.

Počátek roku 1926 byl přípravou na VIII. slet všesokolský v Praze, čemuž nasvědčuje kurs župou pořádaný a rozřadovací závody borců. A. O. S. povolila naší župě 2 bratry a 2 sestry na kurs v Praze. Vedle těchto účastníků se kursu ještě další 2 bratři a 3 sestry. Celkem máme v Clevelandu 9 absolventů kursu a to vesměs od Sokola Čech Havlíček. Br. Příhoda pak byl zařazen do reprezentačního družstva A. O. S. V únoru bylo zasláno cvičební nářadí Sokolu Owosso, Mich. a rovněž byla schůze místních i venkovních jednot, již přítomny byly jednoty z Toledo, Owosso, Detroit a Pittsburgh. Jelikož venkovní jednoty postrádaly odbornou vedoucí sílu, která by je připravila na slet a pak hlavně uvedla tak daleko, aby mohly samostatně pracovat v tělocvičnách, bylo nutno, aby župa přikročila k akci a zvolila si župního cvičitele. Tímto byl ustanoven br. Řepík.

Dne 1. dubna Sokol Říp v Pittsburgh přistoupil k Ž. S. V. a A. O. S. v červenci pak br. Pliska učinil zájezd do jednoty této. Další zájezd župního družstva byl do jednoty Sokol Moravan v Toledo, kdež pořádali ve dnech 5. a 6. září veřejné cvičení. Současně založili Sokolský okrsek se sídlem v Detroit. Župu při těchto slavnostech zastupoval br. Pliska.

Rovněž do Sokola Owosso, Mich., bylo družstvo na den 29. srpna vysláno. Krátce po těchto obou zájezdech bylo župní družstvo opět posláno do Bannister, Mich., dne 19. září, kdy tamnější jednotu rovněž přistoupila do A. O. S. a při tom pořádala veřejné cvičení. Clevelandské sokolstvo bylo zastoupeno 67 účastníky.

Výkonný Výbor Župy Severovýchodní usnesl se tento rok pořádati cvičitelský kurs, jehož budou všechny jednoty povinny se účastniti a dále pak co příprava na mezisletové závody sokolstva v Americe budou konány župní závody, ke kterémuž účeli Sokol Fresh Air Camp propůjčil župě svoji farmu na 3.—4. července t. r. Za zmínku též stojí, že dne 13. února pořádá župa podílové závody v síni na Clark Ave.

Schůzi v uplynulém roce bylo 13 a veřejných cvičení celkem 12. Vyřizeno bylo pak přes 70 dopisů. Ze zprávy patrně, že činnost župy byla značná, ač lze předpovídati, že se v tomto roce daleko zvýší.

Nejen v župě, ale i v jednotách se zvýšila činnost, členstva přibývalo a to nejvíce u Sokola Čech-Havlíček, asi 175 a u Sokola Tyrš přes 60 členů. Stavební ruch, jak vysvitá ze zpráv zástupců, jest také na postupu, nejvíce pak u Sokola Tyrš, který rychle pokračuje se stavbou své budovy a prozatímní tělocvičny v ceně \$100,000. Finanční otázka této jest šťastně vyřízena za pomoci jak členstva, tak příznivců Sokola, Sokol

Čech Havlíček se připravuje ku stavbě větší tělocvičny, neb přítomná nevyhovuje na pojmutí 400 cvičících členstva. Rovněž Sokol Nová Vlast má v úmyslu stěhovat a opravit budovu nynější, aby vyhovovala modernosti a tělocvičnicku.

Má tedy každý před sebou práci značnou a doufáme, že splní každý heslo:

Ku předu — zpět ni krok! — Nazdar!

Dopisovatel.

CLEVELANDSKÉ SOKOLSTVO NA POSTUPU.

Po dlouhou řadu let měli jsme příležitost spolupůsobiti a pozorovati život v místních jednotách sokolských. Občas byli jsme svědky vynikajících úspěchů, jindy zase ochablosti směřující takřka k úpadku.

Dnes, přes stále omezování počtu přistěhovalců, s potěšením zaznamenáváme vzrůst členstva a s radostí sledujeme, jak se naše sokolská rodina rozmáhá, ba přímo životem kypí.

Počet cvičících mladých i starších, žen i mužů stále stoupá, ba i pěvecké kroužky již ve třech jednotách se znovu seskupily a pilně jednou v týdnu zpěvu se učí. Že každá jednotka má svůj dramatický odbor, a že každý dle svých schopností hledí se širší veřejnosti občas představit, nemusím zvlášť uváděti. A což naše veřejná cvičení? S jakým zájmem a porozuměním vždy jsou sledována a podporována naší veřejností. Jak často se ukázalo, že naše tělocvičny nemohly velký nával návštěvníků ani pojmuti. Posledně provedené podílové závody v České siní Sokol na záp. straně byly nejlepším dokladem pile a výcviku a nadšení přítomných neutichalo. Úspěch jak technický tak finanční byl překvapující. To ale není vše. Nejstarší naše jednotka Čech Havlíček připravuje velký bazar jímž doufá vytěžit základní fond k postavení nové tělocvičny, an stará budova již naprosto nevyhovuje. A což naše nejmladší jednotka Sokol Tyrš? Ta staví již vlastní stánek v ceně jednotolisíc dolarů, který již počátkem dubna miní otevřítí.

Sokolu Cleveland nutno přičísti zásluhu, že první v našem městě provedl divadelní představení v přírodě, na sokolské farmě zvané "Sokol Fresh Air Camp."

Taktéž letní sídlo již máme v krásné přírodě, kde náš volný čas v klidu možno trávit. Mimo to tam každá jednotka své žactvo ve školních prázdninách na delší dobu může bez obavy k zotavení vypraviti.

Sokol Nová Vlast taktéž pomýšlí svoji tělocvičnu rozšířiti i jím již malá síň nevyhovuje. Župa naše minulý týden pořádala 6denní kurs v městě Detroit, který navštíven byl 30 posluchači. Kurs vedl bratr Frant. Příhoda z Clevelandu. Kvapem blíží se doba mezisletových závodů celé sev. vých. župy, jež se také na sokolské farmě budou pořádati. Ještě zmínku o našich sestřích. Tu stručně jen chci zaznamenati, že Ivi podíl na všech pracích v sok. jednotách mají naše milé sestry sdružené v ženských odborech nebo samostatných sborech. Nebýt této pomoci a součinnosti, nebyli bychom na tak pevných základech.

Proto i jim musí platit náš dík a vřelé ocenění jejich zásluh o úspěch, vzrůst a rozmach sokolských ideálů. Také náš dorost čile ujmá se práce v sokolovně i mimo cvičení, proto hledíme zájem jejich udržovati, pobyt v našem kruhu zpříjemniti.

Neodhánějme je velkou přísností a nevšimavostí, zvláště bratři cvičitelé buďte pamětlivi, že více dosáhnete přívětivým slovem než kaprálstvím.

Ze shora uvedeného lze souditi, že clevelandské

Sokolstvo řádně svůj význam chápe a že se statně přičiňuje, by úkolům předsevzatým dostálo.

Bratři a sestry, na nás jest, nedat se svěsti ani se odvrátiti od nově úspěšné činnosti naší, semkněme se všichni v pevný kruh nerozborný, pěstujme, hajme a budujme vznešené zásady a myšlenky sokolské nauky.

Vy, členové, kteří dosud stojíte stranou nečinní, zhoďte se co nejdříve vaši pohodlnosti, snad únavy neb roztrpčenosti, přiložte opět ruku k dílu. Vždyť jste to povinni již sami sobě, aby to co v mládí jste v upřímném přesvědčení tak horlivě pěstovali, zůstalo co nejdéle uchováno! Jistě vám jest známo, že každá práce vyžaduje pili a lásku a že důvěra a vytrvalost jest základ každého úspěchu.

Nuže, přízeň našeho lidu máme, na nás jest abychom vhodné chvíle použili.

K dalšímu postupu a úspěšné práci naší Zdar!

Karel Bernreiter,
starosta župy sev.-vých.

ZE ŽUPY STŘEDNÍ

ZÁPIS ČÍSLO 131

sepsaný o ustavující schůzi Sokolské Župy Střední,
konané ve středu, dne 16. února 1927.

Po zahájení schůze uvítal br. starosta nové bratry a sestry, kteří v předešlé schůzi nebyli ještě přítomni.

Na to přečten br. tajemníkem protokol o schůzi výroční a když proti jeho sepsání námitek nečiněno, byl jednomyslně schválen.

Po schválení zápisu zaujali svá místa nově zvolení bratři taj. Brichta a pokl. Doležal, odstupující pak bratřím Houkalovi a Klausovi vzdány br. starostou za jich práci ve prospěch župy vykonanou, upřímný sokolský dík.

Čtení a projednávání došlých dopisů.

Sokol Slávský zasilá check na \$200.00 co úrok za uplynulá dvě léta a děkuje za to, že mu bylo s placením poshověno. Vzhledem k tomu, že před rokem bylo usneseno jednoroční úrok prominouti, vrácen bude obnos \$100.00 co vypadající úrok za rok 1925 zpět Sokolu Slávskému.

V. V. A. O. S. zasilá check na \$1,135.30 v němž zahrnut jest 10-centový poplatek členský v obnosu \$635.30 a čtvrtletní mimořádný příspěvek na práci organizační, technickou a vzdělávací v obnose \$500.

Čten dopis Sokola Havlíček-Tyrš, v němž žádá, aby vzhledem k možnému úbytku pravidelných příjmů, které by mu snad povstaly prováděním v předešlé schůzi přijatého usnesení, dle něhož nemají jednoty oznamovati v časopise "Spravedlnosti" po tak dlouho, dokud týž časopis neodvolá urážlivé pro Sokolstvo výroky, byl sprostěn poslechnouti usnesení toho, jinak prý zcela správného a spravedlivého. Dále sděluje se v dopise tom, že zvolen byl v jednotě zvláštní tříčlenný výbor, který má se pokusiti, by se strany ředitelstva "Spravedlnosti" byla Sokolstvu dána patřičná satisfakce.

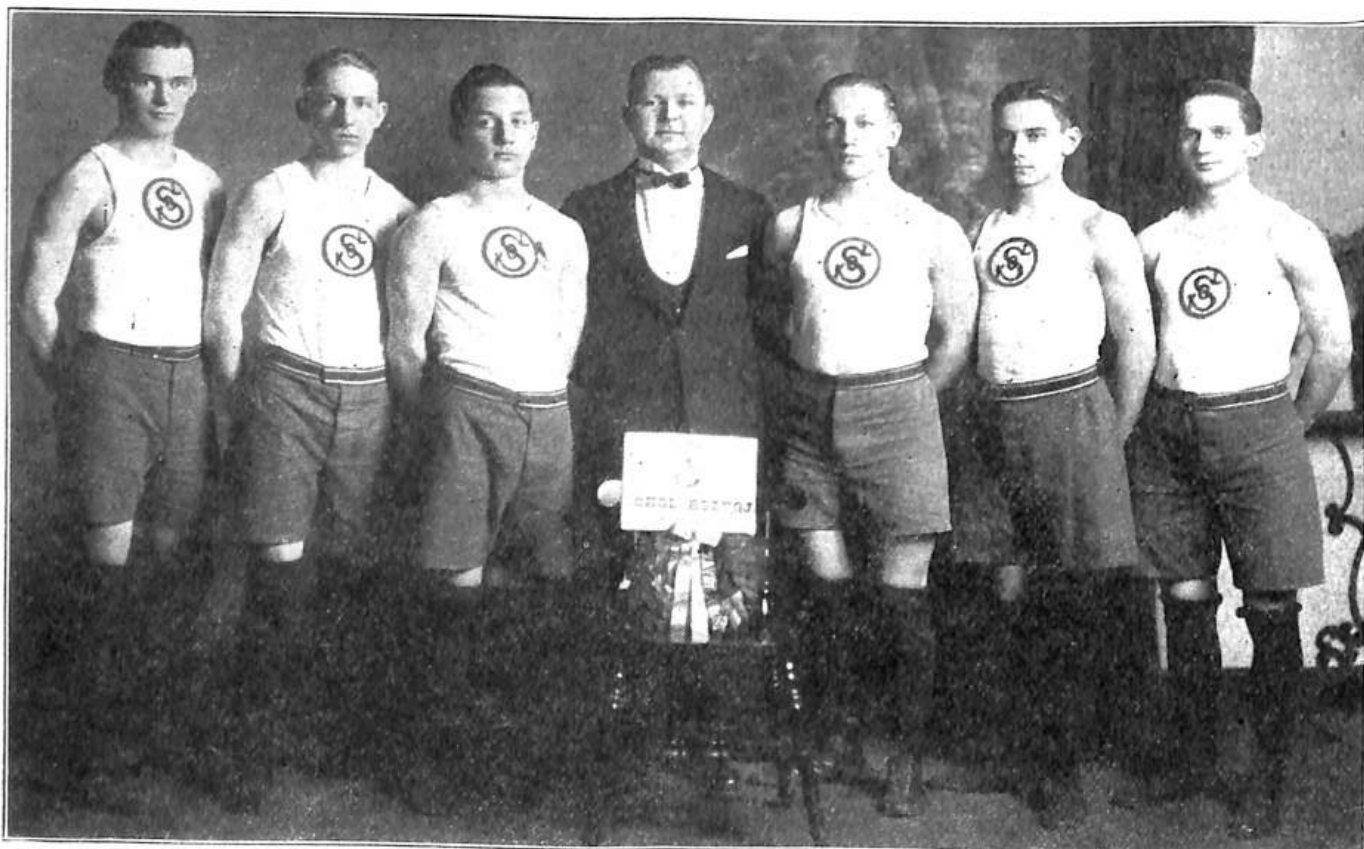
O dopise tom rozpřel se čilý rozhovor, jehož se účastnilo více bratři i sester. Mezitím co takto jednáno bylo, dodán byl do schůze dopis ředitelstva "Spravedlnosti." Usneseno proto zatím jednání přerušiti a dopis přečísti. Byl tudíž dopis čten. Na konec dlouhého, na mnoha místech nepravdivého povídání,

praví se v něm, aby župa napřed zrušila své usnesení a oznámila jeho odvolání v listech, kdež bylo uveřejněno a pak teprve, že ve "Spravedlnosti" podáno bude vysvětlení. Mimo toho ještě vyhrožuje se v dopise zákony a soudním zakročením.

Takovéto požadavky a vyhrůžky arcit' přítomné zástupce nemohly nijak uspokojiti, když pak mimo to ještě sděleno bylo, že páni ve "Spravedlnosti" mají prý po ruce různé články o zdejších sokolských pracovnících, jež prý počnou uveřejňovati, pak-li jejich žádosti nebude vyhověno, tu s rozhořčením usneseno o věci dále nejednati, zůstatí při původním usnesení a dopis Spravedlnosti přiložiti k protokolu. Sokolu Havlíček-Tyrš dáno pak na vůli, aby když to se svým

něných jednotách jeví se jakási nechuť oproti župě i Obci a že v té příčině konána bude v těchto dnech schůze v Racine. Usneseno k těmto dvěma závažným bodům, aby tech. odbor vše vyšetřil a zástupce na schůzi do Racine vyslal. Dále upozorňuje br. náčelník, že jest záhodno utužovati styky s Americkou Athletickou Unii, a aby k jejich podnikům vysílání byli bratři řečníci, znali anglického jazyka, a také se sokolskými zásadami důkladně obeznali. Tabulka o průměrné návštěvě tělocvičen přečtena byla br. náčelníkem jen v hlavních rysech a bude celá v orgánu uveřejněna. Při volbách v tech. odboru konaných zvolen byl náčelníkem opět br. Regner a místonáčelníkem br. Vorel. Celá správa schválena.

DOROSTENCI SOKOLA ROZVOJ, KTERÍ DOBYLI II. PŘEBORNÍ CENU V ZÁVODĚ DOROSTENCŮ ŽUPY STŘEDNÍ DNE 21. LISTOPADU, 1926.

A. Trnka J. Fotter T. Zlatoš Cvičitel T. Kočka J. Krejčí H. Klaves J. Durkovič

sokolským citěním srovná, nebyl nucen držeti se usnesení župního.

Podávání zpráv činovníků.

Br. Zrna podává zprávu ze Vzděl. Odboru jmenovitě o výsledku v lednu pořádané akademie, která skončila schodkem \$60.

Po debatě, již účastnili se bratři Klaus, Regner a Dr. Štolfa, kdež zdůrazněno bylo, že podobné večírky a přednášky nepořádají se pro výdělek, vzata zpráva k vědomosti a schodek uhradí se z pokladny.

Náč. br. Regner ve své zprávě mezi jiným zmiňuje se o závodech dorostu, jež právě dnes se dokončují v Sokole Slávském. Dále uvádí též, že Sokol v Milwaukee, najmě jeho dram. odbor spolu se Sokolem Racine, hodlají uspořádati zájezd do Manitowoc, kdež sokolská jednota živoří, a jest toho náhledu, že župa měla by se k nim připojiti a to tím spíše, ježto v obou zmi-

Za ženský technický odbor podává zprávu ses. Hovorková. Oznamuje, že náčelníci zvolena ses. Tilli Kadlecová, místonáčelníci ses. Vlasta Hovorková a tajemníci ses. Emilia Kocmoudová. Jako zástupkyně do župy vyslány ses. Vlasta Hovorková a Emilie Kocmoudová, obě ze Sokola Havlíček-Tyrš. Zpráva tato přijata.

Za účtující výbor podává zprávu br. Socha. Týž sděluje, že knihy účetní byly přehlednuty a že vše bylo shledáno v pořádku a že bondy a úpisy v majetku župy jsouci předány byly nově zvolenému pokladníkovi br. Ant. Doležalovi. Celkové čisté jmění župy obnáší \$8,500. Zpráva tato schválena.

Běžné záležitosti.

Br. Továrek sděluje, že vzdělávacím odborem bylo vyjednáváno s p. Dennemarkem ohledně sokolských radiových programů pro určité dny každý týden, pro

něž by si jednoty ustavily programy a že p. Denmark jest ochoten vyhověti. Usneseno, aby vzdělavací odbor si to vzal dále na starost a zprávu pak o tom podal.

Týž br. žádá, aby zástupcové Sokola Havliček-Tyrš u své jednoty se přimluvili, aby župě k večírku na oslavu narozenin presidenta Masaryka v březnu pořádanému, byla Sokolem Havliček-Tyrš siň propůjčena zdarma. Schváleno a bři. zástupci požádání tak učiniti.

Br. starosta a ses. Mirovská upozorňují na přednášky "Svobodomyslných", jež v těchto dnech budou konány a žádají, aby sestry i bratři hojně se jich účastnili.

Br. Novák sděluje, že v létě konán zde bude Slet Jihošlovanského Sokolstva, a že by bylo naší povinností se ho účastniti. K tomu podotýká br. Regner, že bude to asi nemožno, ježto Slet koná se právě ve dnech, kdy naše župa koná svůj Slet v Cedar Rapids. Záležitost proto zatím ponechána až jak se věci dále vyvinou.

Na dotaz br. jednatele usneseno odebírat pouze po jednom výtisku "Věstniku Sokolského" a "Sokola".

Br. jednatel předkládá záruku na \$500.00, podepsanou p. Aug. Geringerem. Záruka schválena a přijata v uschování br. starostou.

Povolené účty a výplaty:

Br. Emil Houkal, služné a poštovné \$47.28; br. Václav Klaus, služné \$5; br. Jos. Regner, náč. \$50; br. A. Zrna, taj. vzděl. odboru, služné, poštovné a j. \$14; Dr. Štolfa, župní vzdělavatel, \$120; Rich. Mejdrih za tisk dop. papírů \$7.50; br. Regner za sletové hudebniny \$9.88.

Tím jednání schůze skončeno a sdělena zpráva účetní z dnešního dne. Přijato \$1,235.30; vydáno \$320.36. Zbývá v pokladně \$914.94. Nazdar!

M. Brichta, tajemník.

ZE ŽUPY ZÁPADNÍ

Cvičitelský kurs v Omaze.

Jednou z nejkrásnějších vzpomínek v životě sokolském jsou cvičitelské kursy. V nich sejdou se bratři i sestry většinou nemající zdání o kursu, přichází s myšlenkou co nejvíce se naučiti bez ohledu koho v kursu potkají. Při skončení kursu poznávají všichni, že jsou sobě bližší, že ta společná práce a kázeň více je sbratřila a do svých zápisků, památníků, připisují nové přátele. Každý kurs je a má býti kouskem pravého sokolského života.

Cvičitelské kursy svým průběhem, přípravou, vnitřním rozvrhem, v němž zahrnuto to nejpotřebnější, sobě hodně se podobají. Zvláště kursy krátkodobé t. zv. denní. Záleží jen na povahách žáků, učitelů, místa kde kurs se koná a různých jiných okolnostech, které mohou život v kursu buď zpříjemniti neb zcela otrávit. Hodně, ba skoro vše záleží na učitelích. Ti musejí vytvářet ten vnitřní život kursu a vycítit ten pravý duševní stav kursistů v každé době.

Každý posluchač jdoucí do kursu má svoji představu zcela odchylnou od druhého v průběhu kursu, nemá ponětí, že kromě toho co si představoval, čekají na něho nutná praktická provádění, poznání názvosloví at' prostných neb druhů cvičebních na nářadí, a jiné a jiné odbory naší přebohaté sokolské soustavy. K tomu že ovšem také třeba aspoň částečná znalost če-

štiny. Toto vše musí učitelé kursu bráti v úvahu a dle toho se řídit.

Vim po zkušenostech, jež nabyl jsem v mnoha kursech jako učitel, jak nezáživnou cvičební látkou pro začátečníky jsou ku př. kužele, jak dovede vzpružit žáky kursu půlhodinka "výcviku jednotlivce", v níž učí se žák různé cvičební tvary pouze pro svoje zdokonalení; jindy v čas zazpívaná píseň, pronesený vtip, částečné ulehčení v práci v čase, kdy se to nejméně očekávalo, dovede vzbuditi náladu a zvýšiti činnost ještě větší, že vše, co zdálo se že nepůjde, šlo pak lehko.

Největší důležitost v kursu po stránce vyučovací kladu na způsob vyučování. Jest to něco, co osvojit si musí každý učitel, chce-li, aby žák z výkladu jeho něco měl. Zde nutno použití těch nejjednodušších přirovnání, vysvětlení přímo dětským způsobem, vzhledem k otázce jazykové, aby učitel setkal se s úspěchem.

Druhou důležitou věcí pak jest prakse.

Hled'te, jak v župě Západní vedli jsme si kurs župní 8-denní, v únoru letošního roku. Kurs konal se v Omaze za účasti 36 řádných a 3 mimořádných posluchačů. Z řádných posluchačů bylo 21 sester a 15 bratří. Z mimořádných posluchačů byly sestry. Všichni posluchači byli z jednot sdružených v župě Západní, stát Nebraska.

Vedoucím kursu byl zvolen podepsaný, jenž řadi kurs v Omaze jako dvanáctý cvičitelský kurs v Americe, v kterém vyučoval, kromě mnoha kursů večerních, v nichž během svého cestování v Americe přednášel.

Druhým učitelem velice dobrým byl br. Lád'a Tkadlec, který tři roky vede Omažské sbory sokolské jako stálý cvičitel a vyučoval též v několika kursech.

Sestry M. Lašticová a Ag. Fialová, jež absolvovaly loni 6-měsíční školu Č. O. S. v Tyršově domě v Praze, vyučovaly úspěšně to, co k povaze jejich se hodí, rytmiku a taneční kroky.

Po stránce vzdělávací máme zde znamenitého učitele, řečníka a současně pracovníka sokolského v řadách organisátorů, a cvičičiho členstva. Jest to br. Stan. Šerpán, známý pracovník i v řadách Z. Č. B. J. Při zahájení kursu zajel do Omahy br. Chas. Šmrha, nejznámější bankéř a politik ve státu Nebraska. Dnes jest senátorem státu Nebraska a v řadách sokolských v Milligan jeden z nejlepších borců. I ten přijel pozdravit kursisty a pravil, že kurs sokolský sledován je se zájmem celým státem, složeným většinou českými obyvateli.

Vlivem posledních dvou jmenovaných bratří získán byl p. Dr. Breuer, známý lékař z Lincoln, Neb., též borec, ku lékařské přednášce. Sestrám pozvána byla pí. Dr. Št'astná z Omahy ku jedné všeobecné a pak speciální lékařské přednášce pro ženy.

Kromě toho ve styku s kursisty byli stále župní pracovníci a funkcionáři. Bři.: Š. Rokúsek, starosta župy, Joe Mik, jednatel, a náčelník župy br. Fr. Kopecný.

Již z dostatku učitelských sil jak vidno, kurs řádně byl připravován a organisován. Všem učitelům, zvláště lékařům, měsíc předem zaslána byla osnova toho, co chceme a co nutno zdůrazniti v jejich přednáškách s ohledem na naši všestrannou výchovu tělocvičnou.

Schůze učitelů byla před zahájením kursu a pak každý den ráno před vyučováním.

Kurs konal se v nové sokolovně Omažské, čisté,

Účastníci cvičitelského kursu v Omaze.

prostoru a vypravené všim tělocvičným náradím. Pravím všim, neb jednota Omažská doplnila svoji tělocvičnu metacím stolem, posunovacím žebříkem, šplhadly, švédskými žebřinami a kladinou, pružným můstkem, kolovadly, stolem pro ukazovatele a j. Nezapomnělo se na nic, ani na americké tělocvičné nářadí vidané jen zřídka v našich tělocvičnách. Co nedoplnila jednota doplnili jednotlivci, k čemuž podotýkám, že druhá bradla, jež zakoupil br. Kopecký jednotě Omažské, jsou na cestě z Československa. Kromě tělocvičny při kursu, k dispozici byla nám rozsáhlá dvorana taneční lehce spojená s tělocvičnou, jež hodila se znamenitě při zkouškách neb speciálních cvičení mužů a žen zvláště.

K veškerým přednáškám, úlohám a zkouškám ústním byla k dispozici místnost české školy. Přilehlé pak šatny, koupelny a sprehy sloužily jen ku prospěchu a ukázce jak vzorná tělocvična má vypadat.

Směle tvrdím, že Omažská tělocvična se svým zařízením, nářadovnou, galerií, lehce spojenou s ní hlavní dvoranou a ostatními místnostmi, letní cvičiště nevyjimaje, předčí daleko i pěknou tělocvičnu Sokola Slávského.

Vyučování v kursu bylo celý den i večer a přerušeno bylo pouze polední a večerní přestávkou. V hodinách večerních konalo se praktické vedení všech žáků kursu. Cvičení Omaž. sborů sokolských během kursu nebylo přerušeno. Cvičení žactva, dorostu a členstva obojího pohlaví obstarávali kursisté dle daných osnov a dozoru svých učitelů. Zde konána praktická vedení, proslovy, zkoušky, při skutečném vedení té neb oné třídy cvičební dle věku a vyspělosti, a mohu říci s plným úspěchem. V této práci kursisté hodně získali. Během každého večera se všichni kursisté skorem vystřídali. Zájem o kurs měla celá česká Omaha. Do kursu a večer k praktickému vedení pozváni byli zástupci tisku všech omažských novin anglických, kteří sledovali celé hodiny se zájmem vyučování a přinesli pak velice lichotivé zprávy doprovázené fotografiemi o naší výchově sokolské.

Po ukončení kursu pořádána byla sokolská besídka, aby všichni kursisté viděli jak lze se po sokolsku pobavit a upřímně zasmát bez tance. Účinkovali učitelé i žáci.

V té nejdružnější chvíli rozloučil se s nimi starosta župy br. Rokůsek velice vřele a pak po mokřém loučení rozejeli se všichni domů, aby uplatňovali to, co se naučili ve svých jednotách. Na upomínku bylo každému posluchači dáno "Osvědčení" o návštěvě a výsledku kursu.

Tak skončil kurs župy Západní dle úsudku mého nejzdařilejší jednak po stránce organizační ideálnosti zařízení tělocvičny, vnitřního života kursu a souladu všech žáků a učitelů.

Mnoho kursů prožil jsem zde v Americe, venku v přírodě i v tělocvičnách uzavřených. Kladu na první místo kursy pořádané v přírodě župou Střední neb Tech. Výborem Amer. Obce Sokolské v New Buffalo, Mich. Z kursů v tělocvičnách uzavřených kladu Omahu na první místo, ne proto, že jsem v župě Západní, ale že tělocvična Omažská je pouze jen tělocvičnou čistou, sloužící jen a jen k tělocvičce a ne k tanečním zábavám. Doufám, že posílí poslední kurs župy Západní jednoty sokolské v Nebrasce tak, že bude možno přikročit k zakládání jednot nových a jim zase s větší pečlivostí se věnovati.

Na zdar!

Frant. Chmelik,
společný cvičitel župy Západní.

Okrsek Minnesotský.

*Zpráva ze schůze Výboru Okrsku Minnesota
ze dne 24. ledna r. 1927.*

Zprávy činnovníků:

Hopkins: Náčelník Strachota. Cvičí se dosti, zapotřebí dobrého cvičitele. Br. Jos. Zajiček oznamuje, že schůze jsou slabě navštěvovány. Zapotřebí, by náčelník okrsku zase navštívil jejich cvičení. Nerozumí látku cvičební. Zapotřebí nápravy. Br. Dvořák upozorňuje, by náčelník byl v tomto směru uvědoměn.

Nová Praha: Sokolská práce pomalá, cvičí se jednou týdně, 67 dětí v rozličných třídách, pořádali divadlo v Montgomery, Minn., dne 13. ledna.

Br. Suk, Denham, Minn. Cvičí se velmi málo. Sokolově se jim rozlétl na zimu do jiných měst, až prý přijdou zpět, aneb noví narostou. Schůze jsou pilně navštěvovány.

Pine City: Br. Josef Volenec, náčelník. Málo se cvičí nářadí. Sestry nacvičily prostná i s hudbou; taneční "Fireflies" částečně nacvičen. Bylo by zapotřebí, by je okrskový náčelník zase navštívil.

Br. Starosta Frank Šrámek upozorňuje, že ze zpráv vyznívá potřeba cvičitelských sil ve všech jednotách.

Br. Pazderka z Minneapolis oznamuje, že haniti činnost nemůže. Sokolky pod vedením sestry Malé cvičí pilně. Zapotřebí cvičitelského kurzu.

St. Paul: Br. Fr. Verner chválí činnost Jednoty. Cvičí se pilně, zvláště starší družstvo. Mladí skoro žádní. Návštěva žáků, žáků a dorostu dobrá. Sokolky pod vedením sestry Smolíkové cvičí pilně. Bída o cvičitele; pomoc od br. Drassala žádná. Bylo by zapotřebí, by aspoň někdy navštívil cvičení. Zapotřebí cvič. kursu.

Br. Pavlíček, vzdělavatel, oznamuje finanční situaci Tábořiště v Pine City. Odhaduje cenu na \$3,670.41. Poukazuje, že finance většinou dány Jednotami, členstvo upsalo málo. Usneseno pořádati přednášky po všech jednotách, co vlastně Tábořiště znamená a jaký jest jeho účel. Odporučeno, by Technický odbor byl všemožně nápomocen výboru v Tábořišti. Usneseno pořádati dětské závody v Tábořišti. Dán návrh, by Technický odbor byl zorganizován, by mohl lépe pracovati.

Frank R. Vaněk, jednatel.

*Zápis ze schůze Tech. Odboru Okrsku Minnesota,
konané dne 13. února v síni Č.S.P.S. v St. Paul.*

Schůzi zahájil br. náčelník F. Drasal. Zastoupeny Jednoty: St. Paul, Minneapolis, Hopkins, Nová Praha, Pine City a Philips, Wis., následujícími: Ses. Šmolíková, Kaminská, Pokorná, Vojtová, Nováková, Korbelová, Malá a Lechnýřová a bratři: Pazderka, Verner, Rychter, Marek.

Technická zpráva z jednot ucházejících. Br. Verner poukazuje na nutnost pořádání závodů dle usnesení A.O.S. Přijato. Závodů účastní se muži, ženy, dorost i žactvo od 10 let, v měsíci červnu. Následující výbor jmenován k vypracování závodního programu a řádu: Br. Verner a Pazderka, ses. Malá a Kaminská. Usnesení jejich bude jednotám oznámeno.

Schůze zahájena ve 2:30 odpoledne a skončena ve 4:30 odpoledne, načež přítomní nastoupili ku společným prostným. — Nazdar!

Bohuš Pazderka, zapisovatel.

ZE ŽUPY JIŽNÍ

Bratři!

Předkládáme vám tímto několik odstavců k uvážení a projednání. Činíme tak proto, abychom předešli steskům, které jsou pravidelně proti neúspěšnému župnímu řízení vedeny.

Bud' Jednoty naše nedbají dopisů vůbec, aneb mají činovníky, kterým na pokroku Jednot a celé Jižní župy nezáleží.

V obou uvedených pádech měla by se státi náprava ihned, Neboť jak jinak bude možno v činnosti pokračovati. Jak možno úspěšně pracovati s Jednotami, když projednání dvou návrhů trvalo téměř pět měsíců a tato záležitost mohla býti skončena již v prosinci.

Ztráta cenného času jest následkem takové spolupráce a proto se nelze zdržovati. Jednoty, které miní pokračovati, žádáme nutně nápravy u Jednot doma. Vyzýváme vás k účasti takové, která by zajistila zdar. Každý bratr tajemník Jednoty může večer po schůzi věnovati deset minut času k sestavení stručné zprávy nám, jak o které věci bylo rozhodnuto, tak abychom bez průtahy byli zpraveni. Který bratr své povinnosti nemíni konati, jest věci jen na závalu. Zkrátka, na místo zodpovědné se nehodí.

Župě Jižní povolen byl našim Výkonným Výborem v Chicagu zvláštní příspěvek v obnosu \$600, splatný čtvrtletně a v poslední naší schůzi usneseno celý tento obnos upotřebiti k činnosti tělocvičné.

V Sokolu Americkém uveřejněné cvičení závodů mezikoleťových bude předepsané cvičení pro všechny Jednoty v župě Jižní, a br. náčelník V. Kučera vydá se na cestu nácvičnou, počínaje dnem 1. března dle následujícího rozvrhu:

- 1., 2. a 3. března — Fort Worth.
- 4., 5. a 6. března — Ennis.
- 7., 8. a 9. března — Fort Worth.
- 10., 11. a 12. března — Penelope.
13. března — Waco.
- 14., 15. a 16. března — Seaton.
- 17., 18., 19. a 20. března — Buckholts.
21. března cestování.
- 22., 23., 24., 25. a 26. března — Bernard.
27. a 28. března — Guy.
- 29., 30. a 31. března — Houston a Crosby (společně v Houston).

Doufáme, že všude přípravy budou učiněny dle potřeby, tak aby práce naše setkala se se zdarem.

Bři. náčelníci a cvičitelové připravte své Tělocvičny a svolte cvičící členstvo, tak aby v čase pro vás určeném se co nejvíce práce vykonalo.

Pořad pro Jednoty oklahomské uveřejněn bude po dohodě s okrskem.

Župa jižní za spolupůsobení dbalých bratrů musí se zas vrátiti na své čestné místo v Obci. Každý na své místo a přičiňme se!

Přeborníci naši ze soutěže Jednot, Okrsků všech, a konečně župní, budou se moci podílet na mezikoleťových závodech v Chicagu. Nazdar!

Za župu Jižní A.O.S.

Fr. T. Curda, taj., L. O. Hošek, starosta,
Václ. Kučera, náčelník.

Sokolským Jednotám župy Jižní.

V poslední řádné župní schůzi projednávány byly všechny záležitosti, týkající se župního rozpočtu a dá-

le činnosti tělocvičné v roce 1927 po té, když resignace br. Václ. Kučery nebyla přijata a zvolen nový župní tajemník br. Fr. Čurda z Dallas.

Poněvadž dodatek k pravidelnému rozpočtu rozšířiti tento na \$1,200, nedostal potřebnou většinu, vrácíme se k původnímu rozpočtu v obnosu \$470, schválenému všemi zástupci ve výroční schůzi.

Tímto stává se tento rozpočet splatným a upozorňují sdružené Jednoty bratrské, aby se v čase co nejkratším hleděly vyrovnati. Při nynějším stavu členstva v župě (blízko 700) připadlo by na člena 67c ročně, aneb 6 centů měsíčně, což činilo by čtvrtletně 18 centů na člena.

Dle toho Jednoty naše mohou si vypočítati mnoho-li nám za prvé čtvrtletí dluží. Každopádně se činnost župní musí přizpůsobiti jen rozpočtu, ale budeme se snažiti i při tomto skrovném obnosu udržeti činnost v župě na dobrém stupni a k vaší spokojenosti. Návrhy vaše, pohybující se ovšem v mezích povoleného rozpočtu, budou nám vítány a doufáme, že ve všech našich Jednotách v Texasu a v Oklahomě se bližším se jarem k novému životu a činnosti probudí.

Jednoty, které ještě dluhují na pravidelné rozpočty z minulého roku, tímto o vyrovnání žádáme.

Pak-li by se do půl-letní župní schůze finanční stav v župě Jižní povšechně zlepšil a zástupci Jednot si toho přáli, mohli bychom zas pomýšleti na zaměstnání stálého cvičitele a organisatora, neb alespoň pro ony Jednoty, které si jeho vydržování přejí a na toto si potřebný fond složí. Kdykoli pak si většina Jednot bude přát změny v své administraci ve prospěch věci naší sokolské zde na Jihu, celý Ústřední Výbor váš jest pohotov posloužiti vám. Za župu Jižní,

Frank T. Čurda, tajemník, L. O. Hošek, starosta.

Milí bratři!

Bratr Rendl, starý harcovník sokolský, posílá mi stručnou zprávu o činnosti Těl. Jed. Sokol Rowena, Texas, kde co cvičitel působí, kterou neváhám dát do veřejnosti. Mám k tomu dva důvody: Jednak jest tato Jednota nejmladší ve státě a tu bych rád, abyste seznali, jak se činí, a za druhé proto, aby se všechny naše ostatní starší Jednoty dověděly, jak tam chápou své povinnosti.

"Zpráva ze S. J. Rowena, Tex.: Starosta jednoty br. Ed. Pospichal, Rowena, Tex.; tajemník br. J. Holubec, Route A, Miles, Tex. Máme před stavbou nové síně. Cvičí se dvakrát týdně v siní řádu Pokrok Roweny, S.P.J.S.T.; třídy žáků, žákyň, družstvo mužské, družstvo ženské, členstvo žen a mužů, dorost ženský cvičí současně se Sokolicemi. Pokrok zjevný. Činíme přípravy k jarnímu vystoupení, které chceme spojit se slavností uvedení Jed. do Obce. Sehráli jsme divadlo "Macíčková dovolená", jeviště provisorní, úspěch dobrý. Připravujeme divadlo pro tento měsíc. Nářadí a náčiní: hrazda, bradla, kůň, skok a kladina; tyče, kuzele a kroužky. Mimo cvičení a divadla pěstujeme zpěv (hromadný) a doufáme, že v pozdější době propracujeme se ku pěveckému odboru. Stav jednoty uspokojivý a nálada v členstvu, dorostu a žactva velmi dobrá." —

Když takovou zprávu obdržíme v ústředí župním, tu ovšem můžeme si představit, jak si Jednota stojí, kde co vážne a jakou pomoc potřebuje.

Doufám, že bratři uznají, že je nám neustálého styku zapotřebí a že každá příležitost slouží k utužení našich vztahů.

Která Jednota podá nám příští zprávu? Na zdar!

L. O. Hošek, starosta,

Fr. T. Čurda, taj.

ADRESÁŘ

Amer. Obce Sokolské

ÚŘADOVNÁ VÝK. VÝB.:
2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.
Tel. Rockwell 8823.

Výkonný Výbor A. O. S.

Schůze konají se poslední pondělí v měsíci v síni č. 2 Sokola Chicago, 2345 So. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

Starosta Jos. Plaček, 2347 So. Kedzie Ave. I. nám. M. Štěpánková, 2232 So. Kedzie Ave. II. nám. A. Doležal, 2443 So. Kedzie Ave. Jednatel Jarka Kořář, 2345 So. Kedzie Ave. Náčelník Jarka Jelínek, 1408 W. 18th St.

Poštovní peněžní poukázky aneb čeky bud' tež vystavovány pouze na jméno:

AMERICAN SOKOL UNION

a zaslány na jednatele Výk. Výboru Jarka Kořář, 2345 So. Kedzie Ave., Chicago, Ill. K čemu nutno připojit 10 centů v poštovních známkách na výměnu.

Ústřední Vzdělávací Odbor A. O. S. koná schůze každý 3. pátek v měsíci v úřadovně Výk. Výboru A. O. S. Předseda Dr. Ant. Mueller, 1523 W. 18th St.; tajemník Karel Prchal, 2419 S. Scoville Ave., Berwyn, Ill.

Technický Výbor Americké Obce Sokolské. Náčelník: Jarka Jelínek, 1408 W. 18th St., Chicago, Ill.; místonáčelník: Josef Regner, 2522 So. Hamlin Ave., Chicago, Ill.; tajemník: Josef Kos, 1408 W. 18th St., Chicago, Ill.

Finanční výbor A. O. S.: Ant. Kybicová, Em. Houkal, Aug. Raisler, 1833 S. 60th Ct., Cicero, Ill.

Redakční kruh. Předs. Dr. Ant. Mueller; taj. Kar. Prchal, 2419 So. Scoville Ave., Berwyn, Ill.

Župa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ústřední Výbor: Starosta Jos. Modr, 312 E. 70th St.; náměstek Jos. Švec; pokladník Chas. J. Polák; jednatel Jos. Kolman, 3414 3rd Ave., Bronx, N. Y.

Technický Výbor: Náčelník Jos. Gregor, 1317 1st Ave., N. Y. Podnáčelník Jos. Sazama; jednatel Anton Hron, 432 E. 73rd St., N. Y.

Vzdělávací Výbor: Jednatel Jos. Kolman, 3414 3rd Ave., Bronx, N. Y.

Schůze třetí pondělí v měsíci v Sokolovně, 420-424 E. 71st St., New York.

Dopisy, týkající se různých výborů, zasílány bud' tež na jednatele výboru.

Sok. Jed. Bleak v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; náčelník Fr. Štětká, 2010 S. Ashland Ave., tajemník F. J. Hejny, 2002 Ashland Avenue.

Baltimorská Jednota Sokolic v Baltimore, Md.; schůze 4. úterý v Sokolovně; tajemnice Marie Česká, 3234 Elmora Ave. Tel. Wolfe 3808 W. Náčelnice Ottilie Martinek, 2019 E. Eager St.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; schůze 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; tajemník Vojta Filip, 19 — 3rd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. S. Newark, N. J.; schůze 2. pondělí v Bohemian Auditorium, 17th St. & 19th Ave., Newark, N. J., tajemník V. J. Ryckotský, 21 Grace St., Irvington, N. J.

T. J. S. Svornost, Bronx, New York; schůze 1. sobotu v měsíci. Tajem. Aug. Vobohil 3313 — 3rd Ave.

T. J. S. New York; schůze 2. a 4. pondělí v Sokolovně 420-424 E. 71st St.; tajemník Ant. Gregor, 420-424 E. 71st St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; schůze 1. neděle v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; tajemník Emil Abeles, 2239 N. 4th St.

Těl. Sbor Sokolek Philadelphia, Pa., koná schůze 1. neděle v měsíci v 8 hod. večer v České Národní Budově, 2202 N. Marshall St. Tajemnice Mary Mikosek, 3328 N. 5th St.

T. J. S. Westfield, Mass.; schůze 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; tajemník Jaroslav Koudelka, 129 Meadow St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku; schůze poslední čtvrtek v Sokolovně; taj. Anna Richter, 445 E. 77th St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J.; schůze vždy druhou středu; tajemnice Viléma Ulman, 509 So. 17th St.

T. J. S. Little Ferry, N. J.; schůze 2. pátek; tajemník Fr. Nepil, Redneck Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J.; schůze 4. pátek; tajemnice Ottilie Mayer, Merhof Rd., Little Ferry, N. J.

T. J. S. East Islip, L. I., N. Y.; tajemník Fr. Tůma, P. O. Box 310.

T. J. S. Schenectady, N. Y. Schůze 1. a 3. pondělí v Sokolovně, 134 — 5th Ave. Taj. Vác. Anýž, 115 Heward St.

T. J. S. Dívek a Paní v Schenectady, N. Y. Taj. Blaž. Maturová, 621 Webster St.

T. J. S. Sokol v Curtis Bay, Md. Schůze každý poslední čtvrtek v měsíci. Tajemník František Blahout, 205 Cherry St.

T. J. S. Sokol Petersburg, Va. Taj. H. Horák, 16 Bollingbrook St.

Župa Severovýchodní. Sídlo Cleveland, Ohio.

Výkonný výbor župy Severovýchodní. Starosta Karel Karel Bernreiter, 8710 Quincy Ave.; místostarosta Jos. Hlaváček; tajemník Alois Procházka, 12506 Craven Ave.; pokladník Frant. Zák, 2509 E. 89th Street. Schůze konají se každou prvou sobotu v měsíci v Sokole Cech-Havlíček, na Wendell Ave., Cleveland, Ohio.

Technický Odbor žen a mužů, župy Severovýchodní. Náčelník br. V. Přech; I. místonáčelník br. F. Příhoda; II. místonáčelník br. F. Pliska; náčelnice ses. M. Vazačová; místonáčelnice ses. B. Novotná; jednatelka ses. M. Chaloupková, 3103 Otokar St.

Těl. Jednota Cleveland. Schůze 2. sobotu v měsíci ve 8 hodin večer. Taj. Emanuel Svoboda, 3802 E. 116th St.

Sokol Cech-Havlíček, Cleveland, O. Schůze 3. neděle v Sokolovně na Wendell Ave.; taj. M. Zeman, 3470 East Blvd.

Sokol Detroit, Mich. Schůze 1. sobotu v měsíci v Čes. Nár. Domě, roh Tillman a Butternut Aves. Taj. J. F. Hovorka, 4963 — 32nd Street; účetní Jan Kalina, 4275 Lawton Ave.

T. J. Sokol Bannister, Mich. koná schůze 4. neděle v měsíci v budově Z. Č. B. J. v Bannister, Mich., starosta Václav Škaryd, taj. Fr. Stehlík, R. I. Ashley, Mich.

Těl. Jed. Sokol Owosso, Mich. Odbývá své schůze každou 3. středu v měsíci v 7. hodin večer v kasárnách. Tajemník Vác. Salava, st., 817 Wilkinson St., Owosso, Mich. Starosta John Studenka, 1308 W. King St., Owosso, Mich.

Sbor Sokolek Detroit, Mich. Schůze 2. čtvrtek v měsíci v 8 hodin večer v Národním Domě, 3009 Tillman Ave. Tajemnice Anna Berdych, 5247 Garland Ave.

Sokol Lorain, Lorain, O.; schůze 1. čtvrtek v 7:30 večer v Sokolovně, 2404 Kelley Pl. Tajemník Vác. Mužík, 1900 Broadway.

Sokol Nová Vlast, Cleveland, Ohio. Schůze každou první středu v měsíci. Starosta Karel Kolar, 4102 Smith Ave.; náčelník Fr. Kunasek, 10429 Almira Ave.; účetní Marie Pehula, 3812 Carlyle Ave.; tajemník Vác. Nebesa, 3338 W. 54th St.

T. J. S. Tyrš, Cleveland, O. Schůze 1. středu v měsíci v síni J. A. Komenský na 131st St. Starosta E. Černohorský. Taj. Louis Procházka, 12506 Craven Ave., Cleveland, Ohio.

Sokol Moravan v Toledo, O., koná schůze poslední neděle odpoledne v měsíci v místnosti 2002 Front St. Taj. Osvald Vsetula, 2041 Genesee St., Toledo, Ohio.

Sokol Fugner-Tyrš v Dayton, Ohio. Schůze 1. neděle v měsíci. Jednatel Jan Novotný, 3114 E. Second St.

Těl. Jed. Sokol Rip, Pittsburgh, Pa. Schůze každou 1. neděle v měsíci. Taj. James Kafka, 836 Hazelwood Ave., Squirrel Hill, Pittsburgh, Pa.

Župa Střední. Sídlo Chicago, Ill.

Ústřední Výbor: Starosta Dr. Ant. Mueller; náměstka Jennie Harmáčková; jednatel Matěj Brichta, 1639 S. 47th Ct., Cicero, Ill.; pokladník Ant. Ant. Doležal, 2440 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.; náčelník Jos. Regner; účetní výbor: sestra Pelikánová a bratři Socha a Rabiňák. Schůze každou 3. středu v měsíci v Sokole Chicago.

Technický Odbor župy Střední odbývá schůze každou první středu v měsíci v 9:00 hodin dopol. v Sokole Chicago, 2345 So. Kedzie Ave. Náčelník Jos. Regner, 2522 S. Hamlin Ave. I. místonáčelník Karel Tichý, 2613 So. Avers Ave. II. místonáčelník Vác. Zaloudek. Jednatel Karel Oselka, 2314 Cuyler Ave., Berwyn, Ill.

Technický Odbor Zen župy Střední. Pravidelné schůze konány každou druhou středu v měsíci v Sokole Havlíček-Tyrš. Náčelnice Ottilie Kadlec, 2445 Již. Highland Ave., Berwyn, Ill. Místo-náčelnice Vlasta Hovorka, 2527 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill.; tajemnice Emilie M. Koemoudová, 4114 W. 25th St., Chicago. Veškeré zprávy a dopisy bud' tež zasílány na tajemnici.

Vzdělávací Odbor župy Střední. Předseda T. Továrek, 1216 So. Lombard Ave., Oak Park, Ill.; taj. John Zrna, Sokol Slávkův Building, Cicero, Ill.; pokladník Jos. Hanzlík. Vzdělavatel Dr. L. Štolfa, 2401 Gunderson Ave., Berwyn, Ill. Schůze se konají každé 3. pondělí v měsíci v Sokole Chicago.

Sbor Plzeňských Sokolic, Chicago, Ill., schůze každé 2. úterý v měsíci večer v Plz. Sokole, tajemnice Aloisie Kreml, 1151 Kenilworth Ave., Oak Park, Ill.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; schůze 3. pondělí v měsíci, čís.: 1. v Sokolovně, 2335-2341 S. Kedzie Ave.; tajemník Fr. Renský, 2634 S. Central Park Ave.

Sokolky Chicago; schůze 2. pátek v měsíci; účetnice Františka Remský, 2634 So. Central Park Ave.; tajemnice Rose Loukota.

Těl. Jed. Sokol Cechie, Chicago, Ill. Schůze se odbývají každé třetí úterý v měsíci v Národní Síni, 1645 North Cicero Avenue, Chicago, Ill. Jednatel John Votoček, 1716 Menard Ave., Chicago, Ill.

Jednota Sokolek Cechie, koná schůze každý druhý čtvrtek v Národní Síni, 1645 N. Cicero Ave. Tajemnice Kat. Greenwald, 1111 N. Lawndale Ave.

T. J. Sokolky Tábor, Oak Park, Ill. Schůze druhé pondělí v měsíci v budově Sokola Tábor, Clarence Ave. a 16. ul. Tajemnice Růžena Horáková, 110 W. Roosevelt Rd., Oak Park, Ill.

Těl. Jed. Sokol Rozvoj v Irving Parku, Chicago, Ill. Schůze každý 4. čtvrtek v měsíci ve škole F. B. Zdrůbek, 4624-26 N. Crawford Ave. Taj. John Kozák, 5283 N. Crawford Ave., Chicago, Ill.

Ženský Odbor Sokola Rozvoj koná schůzi každý 2. pátek v měsíci ve škole F. B. Zdrůbek, 4624-26 N. Crawford Ave. Taj. Rose Vlnatý, 4625 N. Karlov Ave.

Česko-Americký Sokol v Chicago, Ill.; schůze 2. pondělí v Čes. Angl. Svobodné Škole, 1128 W. 18th St.; tajemník Theo. Vavřínek, 1616 Blue Island Ave.

Sokol Slávkův, Cicero, Ill., odbývá své schůze každou druhou a čtvrtou středu v měsíci v nové budově na 22. ul. a Lombard Ave., v síni č. 1. Jednatel Fr. Domanický, 2611 So. Harvey Ave., Berwyn, Ill.

Sokolice Slávkův, Cicero, Ill. Schůze 2. úterý v měsíci v síni budovy Sokola Slávkůvho v Cicero, Ill. Starostka Růžena Šebek; tajemnice Marie Brichtová, 1639 So. 47th Ct., Cicero, Ill., telefon Cicero 6403.

Sokol Havlíček-Tyrš v Chicago koná své schůze každý 1. a 3. čtvrtek ve své budově na Lawndale Ave. Tajemník Jind. Čálek, 2237 Elmwood Ave., Berwyn, Ill.

Ženský Odbor Sokola Havlíček-Tyrš v Chicago koná schůze každé 2. úterý v měsíci v Sokolovně na Lawndale Ave. Taj. Ant. Roucka, 2703 S. Central Park Ave.

Sokol Fugner v Chicago koná své schůze každou 4. neděle v měsíci v vlastní budově, 10756 Green Bay Ave. Karel Topinka, 10722 Green Bay Ave., So. Chicago, Ill.

T. J. Town of Lake, Chicago. Schůze 1. středu v měsíci, roh 48. a Honore ul. Taj. Jan Bureš, 2441 W. 51st St.

Ženský Odbor Sokola Town of Lake, Chicago; schůze 4. čtvrtek v 8 hodin večer ve škole Č. S. P. S., 48. a Honore ul. Tajemnice Božena Happ, 5927 So. Rockwell St.

T. J. S. Tábor Schůze každou 4. středu v měsíci ve vlastní budově, 1602 S. Clarence Ave. Tajemník Václ. Spachman, 1422 So. Cuyler Ave., Oak Park, Ill.

T. J. S. Berwyn, Ill.; schůze 2. čtvrtek v měsíci v Sokolovně na 27. Pl. blíže Ridgeland. Tajemník Karel Šedivý, 6422 W. 27th Pl., Berwyn, Ill.

T. J. Sokolice Tábor. tajemnice Růžena Horáček, 110 W. Roosevelt Rd., Oak Park, Ill.

Sokolice Berwyn, Ill. Schůze 1. čtvrtek v měsíci. Tajemnice Marie Horejs, 6509 W. 28th St., Berwyn, Ill.

T. J. S. Hawthorne, Ill. Schůze 1. úterý Tajemník Rud. Kluiber, 6524 W. 26th St.

T. J. S. Milwaukee, Wis.; schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Am. Síní; jednatel Jan Klabouch, 831 — 33rd St.

Těl. Jed. Paní a Dívky v Milwaukee, Wis. Schůze 1. čtvrtek v měsíci. Tajemnice Bož. Klabouch, 831 — 33rd St.

Sokol Mladých v Racine, Wis.; koná své schůze poslední středu v měsíci ve vlastní budově, 1313 Lincoln St.; tajemník Vinc. Stloukal, 2003 N. Main St.

Ženský Odbor Sokola Mladých v Racine, Wis., koná schůze každý 2. pátek v měsíci v 8 hod. večer v Sokolovně. Tajemnice Růž. Jensen, 1637 N. Main St.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; schůze 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Frank Fabera, 1222 New York Ave.

T. J. Sokol Cedar Rapids, Ia. Schůze první pondělí v měsíci. Jos. Klinský, starosta, 600 B Ave.; J. Cimburek, tajemník, 610 — 6th Ave. E.; Cedar Rapids, Iowa. Fr. Machovský, náčelník, 85 — 22nd Ave. W. Marta Králík, náčelnice, 2110 J. St. W.

Sokolice Renata Tyršová v Cedar Rapids, Ia. Tajemnice Marie Vítek, 829 Weing Rd.

T. J. Sokol Slov. Lípa, St. Louis, Mo.; schůze 2. a 4. pondělí v Národní Síní, Dollman and Allen Aves.; tajemník Aug. Černík, 3012 California Ave.

T. J. S. East St. Louis, Ill. Schůze 1. pondělí v Národní Síní na 11. ul. a Exchange Ave. Taj. Vác. Beran, 2524 Gross Ave.

T. J. Sokol Edwardsville, Ill. Schůze se konají každou první neděli v měsíci v Národní síni na Vandalia ul. ve 2 hodiny odpoledne. Starosta Vincenc Šýba, 1024 Ruskyn Ave.; jednatel Kar. Slavík, 1726 N. Main St.; účetník Jos. Volma, 911 Highland St. Edwardsville, Ill.

Župa Západní. Sídlo v Omaha, Neb.

Ústřední Výbor odbývá své schůze každé třetí pondělí v 8 hodin večer v síni Těl. Jed. Sokol Omaha, So. 13th St., Omaha, Neb. Starosta Š. Rokůšek; jednatel Jos. Mík. Burl. Sta.; pokladnice Mary Laštovica, 2318 So. 16th St.; náčelník Emil Klobasa, 2319 So. 13th St.; podnáčelnice Mary Laštovica.

Technický odbor: Emil Klobasa, náčelník; podnáčelnice Franta Laštovica, W. Vonásek; náčelnice a zápis. Mary Laštovica, 2318 So. 16th St., Omaha, Neb. Schůze 1. a 3. středu.

Vzdělávací Odbor: Š. Rokůšek, předseda; Jos. Mík, tajemník za Župu Západní; Jos. Mík, jednatel.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.; schůze 1. neděli večer. Taj. Wm. Johannes.

T. J. S. Crete, Neb.; schůze každou 2. neděli v měsíci; tajemník Jos. Smrž, 1645 N. Main St.

T. J. Sokol Omaha, Neb.; schůze každou 2. středu v Sokolovně. Starosta St. Šerpán, 711 Pine St.; tajemník Jos. Tománek, 1702 So. 16th St.

T. J. Sokol Schuyler, Neb.; schůze 2. středu v síni Č. S. P. S.; taj. Jerry Dibelka.

T. J. S. Fugner-Tyrš v So. Omaha, Neb.; schůze 1. pondělí v 8 hodin večer; tajemník James J. Bláha, 5617 So. 20th St., So. Side, Omaha, Neb.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; schůze 2. úterý večer v Národní síni, 21st & U St.; tajemnice Marie Jindra, 1211 Edward St., S. S. Omaha, Neb.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb.; schůze 4. pondělí v Sokolovně. Starostka Růž. Křeček; tajemnice Marie Laštovica, 2316 So. 16th St.

Sbor Sokolek Tyrš, Omaha, Neb.; schůze 3. neděli; tajemnice Marie Dobrovolná, 824 Worthington Pl.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. pondělí v Sokolovně; tajemník Elhard Janeček.

T. J. S. Ord, Neb.; schůze 1. středu v měsíci; tajemník Boh. Komínek.

T. J. Žižka, Bruno, Neb. Schůze 1. neděli ve 2 hod. odpo. v síni Bruno Dram. Klubu. Taj. Arnošt Mícha, Bruno, Neb.

Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb.; taj. Mrs. Emma Schmid, Schuyler, Neb.

Sokol Ravenský, Ravenna, Neb.; tajemník Franta Slavětinský.

T. J. S. Prague, Prague, Neb. Schůze 1. úterý v měsíci v síni Z. Č. B. J.; tajemník J. F. Frai.

T. J. Sokolky Wilber, Neb. Tajem. Miss Bertha Bednář, Wilber, Neb.

Sbor Sokolek Libuše, Crete, Neb.; tajemnice Marie Smrž, 1645 N. Main Ave.

T. J. Sokol Brush Creek, Neb. Schůze 2. neděli v měsíci. Starosta Elmer Šašek, taj. Berta Bednářová, Wilber, Neb.

T. J. Sokol Burwell, Nebr.; tajemník Jos. G. Nekuda, Burwell, Neb.

Těl. Jed. Sokol Wilber, Neb. B. J. Vašák, starosta; John Wolf, tajemník. Schůze každé první úterý v měsíci v Sokolovně.

T. J. Tábor, Pleasant Hill, Neb. Tajemník Frank Mareš, Dorchester, Neb.

T. J. Sokol Milligan, Neb. Tajemník Josef Sádlo.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kans.; schůze 2. a 4. neděli; tajemník Frank W. Tomáš, Box 393.

Župa Sverní. Sídlo v St. Paul, Minn.

Starosta Frank Šrámek, 3317 Garfield Ave., So. Minneapolis, Minn.; náměstkyne Božena Vaňková, 515 Ashland Ave., St. Paul, Minn.; jednatel Frank R. Vaněk, 615 Ashland Ave., St. Paul, Minn.; pokladník Josef Suk, Denham, Minn.; náčelník Frank Drassal, 809 Tuscarora Ave., St. Paul, Minn.; podnáčelník Anton Suk, Denham, Minn.; podnáčelnice Albina Chott, 412 Duke St., St. Paul, Minn.; vzdělávatel Jos. Pavlíček, 792 Juno St., St. Paul, Minn.; dopisovatel Fr. R. Vaněk, 515 Ashland Ave., St. Paul, Minn.

T. J. Sokol St. Paul, Minn. — Členská schůze koná se každý 3. čtvrtek v měsíci v 8 hod. večer v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western Ave. Vzdělávací schůze se odbývá každý 3. měsíc v roce. Louis L. Hlaváček, tajemník, 2108 — 3rd Ave. So., Minneapolis, Minn.

T. J. Sokol Komenský, Hutchinson, Minn. Taj. Marie Dostal, R. 2, Box 91.

T. J. S. Owatonna, Minn. Schůze 2. čtvrtek v síni Č. S. P. S., taj. Walter E. Rypka.

T. J. S. Minneapolis, Minn.; schůze 2. neděli v měsíci ve 2 hod. odpo. v České Národní Síní, Washington a 23rd Ave.; tajemník Jarka Žezulka, 1218 — 12th Avenue No. Minneapolis, Minn.

T. J. S. Hopkins, Minn. Schůze každou 2. středu v měsíci v 8 hodin večer. Tajemník Joseph Zajíček, Box 618.

T. J. S. Denham, Minn. Schůze 2. neděli v měsíci. Taj. Jakub Žezulka, Route 2, Willow River, Minn.

T. J. Sokol v New Prague, Minn. Taj. Mrs. M. A. Novák.

T. J. Sokol Pine City, Minn. Tajemník Louis Volenec, Pine City, Minn.

Župa Jižní. Sídlo v Dallas, Tex.

Ústřední Výbor v Dallas, Tex. Starosta L. O. Hošek; pokladník W. Nesuda; taj. Fr. Curda, 2022 — 2nd Ave.; náčelník V. Kučera, 2316 Stephens St.; všichni v Dallas, Texas. Schůze každou čtvrto neděli dopol. v Sokolovně.

T. J. S. Karel Havlíček Borovský, Ennis, Tex.; tajemník Boh. Zázvorka, 401 E. Vaco Street.

T. J. S. Žižka, Dallas, Tex.; schůze 2. neděli v Sokolovně na Carl St., tajemník L. O. Hošek, 204 W. 12th St., Dallas, Tex.

T. J. Sokol East Bernard, Tex., tajemník J. Josephine Spaček, East Bernard, Texas.

T. J. S. Jan Amos Komenský; taj. St. Rosa Mikeska, Guy, Texas.

T. J. Sokol Buckholts, Texas. Tajemník Vilém Kůžel, R. 1. Buckholts, Texas.

T. J. Sokol v Seaton, Texas. Tajemník J. J. Mikeska, R. 4, Temple, Texas.

T. J. S. Tyrš, Waco, Tex.; tajemník Rich. Stránský, 709 So. 16th St.

T. J. S. Sokol Fort Worth, Tex. Starosta Anton Tobola, 2603 Columbus Ave.; taj. Joe Sviták, 2120 Prospect Ave.; náčelník John Bečan, 2211 Ross Ave., Fort Worth, Tex.

T. J. Sokol Penelope, Texas. — Taj. Tom Příkryl, R. 1, Hubbard, Texas.

T. J. Sokol Houston, Tex. Schůze první čtvrtek v měsíci v síni řádu Pokrok Houstonu S. P. J. S. T. na Studewood. Tajemník Oldřich Š. Vala, Box 88, Sunset Heights, Tex.

T. J. Sokol Galveston, Tex. Schůze první čtvrtek v měsíci v Jihoslov. síni, 307 1/2 — 23rd St. Tajemnice H. Stanovská, 4702 Q Ave.

T. J. Sokol Crosby, Tex. Schůze každou první neděli v měsíci dopoledne. Tajemník S. Kelarek, Crosby, Tex.

Výbor okrsku Oklahoma. Sídlo Prague, Okla. Starosta C. Sádlo, Prague, Okla.; tajemník Fr. Šeděnka, Prague, Okla.; náčelník C. Sádlo, Prague, Okla. Schůze každou 4. neděli v měsíci.

T. J. Sokol Oklahoma City, Okla. Schůze 2. úterý v měsíci v síni Oklahomský Rolník, Z.B.J. Tajemnice Mary Pirnik, Wheatland, Okla., R. 1; náčelník J. Dally, 100 E. 33rd St., Oklahoma City, Okla.

T. J. Sokol Yukon, Okla., schůze 1. neděli v měsíci ve 2 hodiny odpoledne ve své síni, 2 míle jižně od Yukon. Tajemník Vác. Jech; náčelník F. A. Švejkovský; náčelnice Ella Švejkovská.

T. J. S. Praha, Okla. Tajemník Fr. Šeděnka, Prague, Okla. Schůze správní každé druhé pondělí; vzdělávací každé čtvrté pondělí v měsíci.

T. J. Sokol Kingfisher, Okla. Tajemník F. J. Lukášek, Kingfisher, Okla.

Župa Pacifická. Sídlo v San Francisco, California. Starosta Fr. J. Laštovka, 739 Page St.; místo-starosta Frank Budenský, 739 Page St.; jedn. Anthony W. Julis, 739 Page St.; pokl. Fr. J. Laštovka, 739 Page St.; náč. Anton Kohoutek, 739 Page St.; cvičitel Luděk Jiráček, 739 Page St. Schůze odbývají se v místnosti Sokola, 739 Page St., každý druhý pondělík v měsíci v 8 hodin večer.

T. J. S. San Francisco, Calif. Schůze 1. pondělí v Sokolské síni, 739 Page St., v 8 hodin večer. Taj. Anthony W. Julis, 4th Motors Presidio of San Francisco, Cal.

T. J. S. Oakland, Calif. Schůze 2. úterý v měsíci v domě Pacific Building, roh 16. a Jefferson. Tajemník J. Pižl, 3318 — 38th Avenue.

T. J. S. Čtenářské Zábavní Besedy, Portland, Oregon; tajemník A. F. Ševčík, 1029 E. Madison St.

T. J. Sokol Los Angeles, Calif. Schůze koná druhou sobotu začátkem měsíce v Polské síni dole, na 40. a Avalon Boulevard. Jednatel Joseph Jurák, 483 E. 48th St. Starosta Jos. Jelínek, Room 900, Stock Exchange Bldg., 639 So. Spring St.

Sbor Sokolek Los Angeles, Calif. Schůze 1. středu začátkem měsíce v Polské síni na Avalon Blvd. a 40. ulici. Tajemnice Jožka Nerad, 5430 So. Gramercy, Los Angeles, Calif.

T. J. S. Scio, Oregon. Schůze 1. pondělí v síni Z. Č. B. J.; tajemník Ed. Rubesh, R. 2, Scio, Oregon.

T. J. S. Seattle, Wash. Tajemník Otto K. Strizek, 906 Summit Ave., Seattle, Wash.

T. J. Sokol, Malin, Oregon. Tajemník Vina. Zumr. Malin, Clamath Co., Oregon.

Vzdělávací knihovnička

obsahuje tyto knihy a brožurky:

Vaníček: O nás pro nás I.
Vaníček: O nás pro nás II.
Vaníček: Sokolské epištoly I-II.
Vaníček: Světlo stopou.
Vaníček: Dorostu sokolskému.
Vaníček: Sokolstvo, jeho směr.
Vaníček: Povinnosti sokolské.
Vaníček: Památce Žižky.
Pelikán: Náboženství, církev, klerikalismus.
Pelikán: Sokolská myšlenka.
Pelikán: Sokolský vzdělávatel.
Pelikán: O Sokole a sokolství.
Tyrš: Náš úkol, směr a cíl.
Křen: Cíl snah sokolských.
Štěpánek: Příručka pro činovníky.
Král: O tělocviku.
Vrabcová: Dějiny ženského tělocviku sokolského.
Štěpánek: Zřízení sokolské.
Sokolský katechismus.
Anketa o náboženství.
Chalupný: Stati sokolské.
Novák: Paměti K. Havlíčka.
Velkoborský: Zdraví a krása.
Základy tělesné výchovy.
Havlíček: Organizace osvět. práce.
Pelikán: Náš odboj.
Tyršovo sokolství.
Hiller: Naše nejbližší úkoly.
Lipán: Našemu dorostu.
Základy sokolského vzdělání.
Lipán: Sokolík.
Novák: Duch dějin sokolských.

Knihovničku tuto lze objednat v úřadovně A. O. S., 2345 So. Kedzie Ave., Chicago, Ill., za \$5.00, v čemž započítány jsou všechny výlohy dopravní.